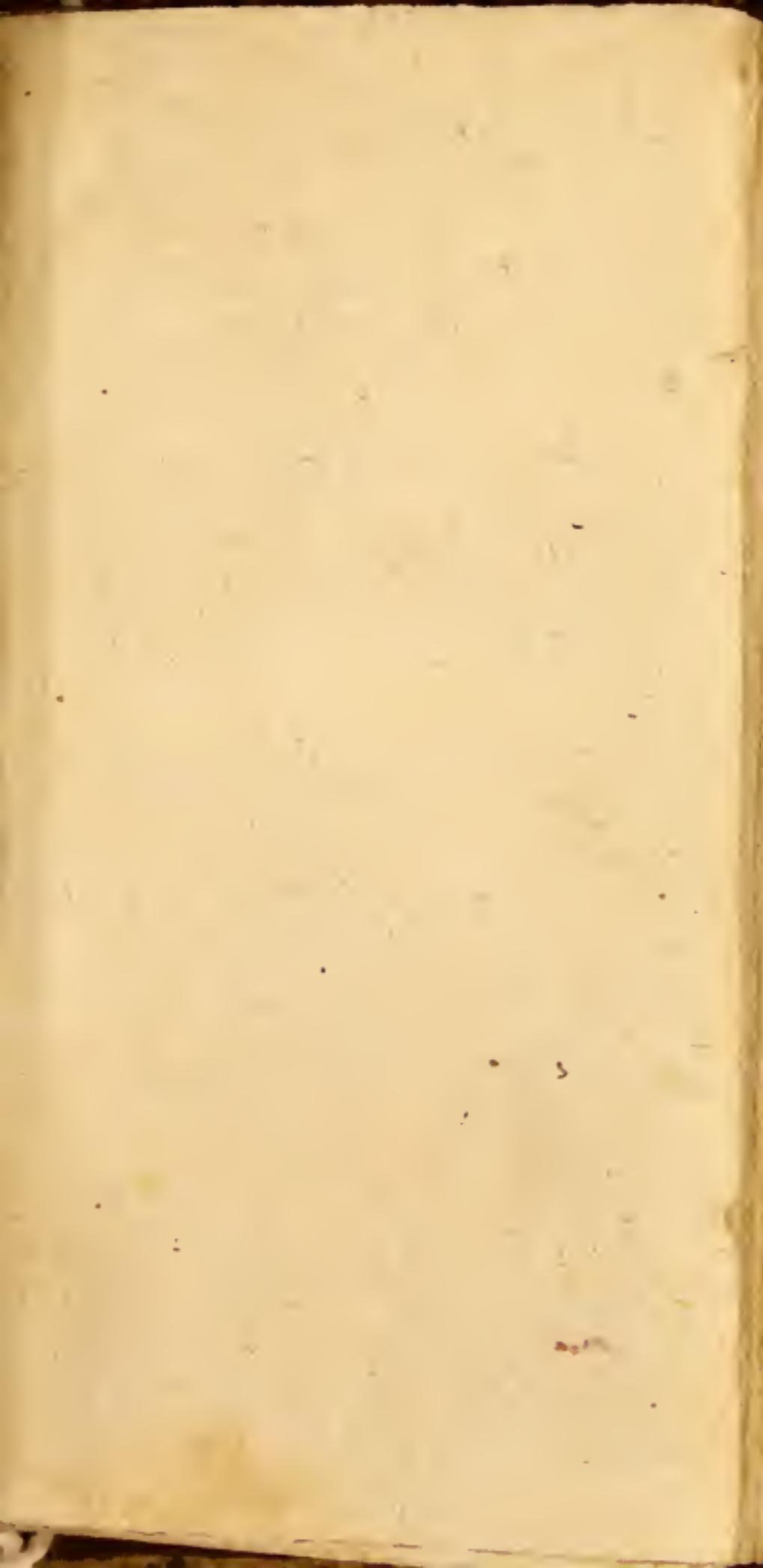
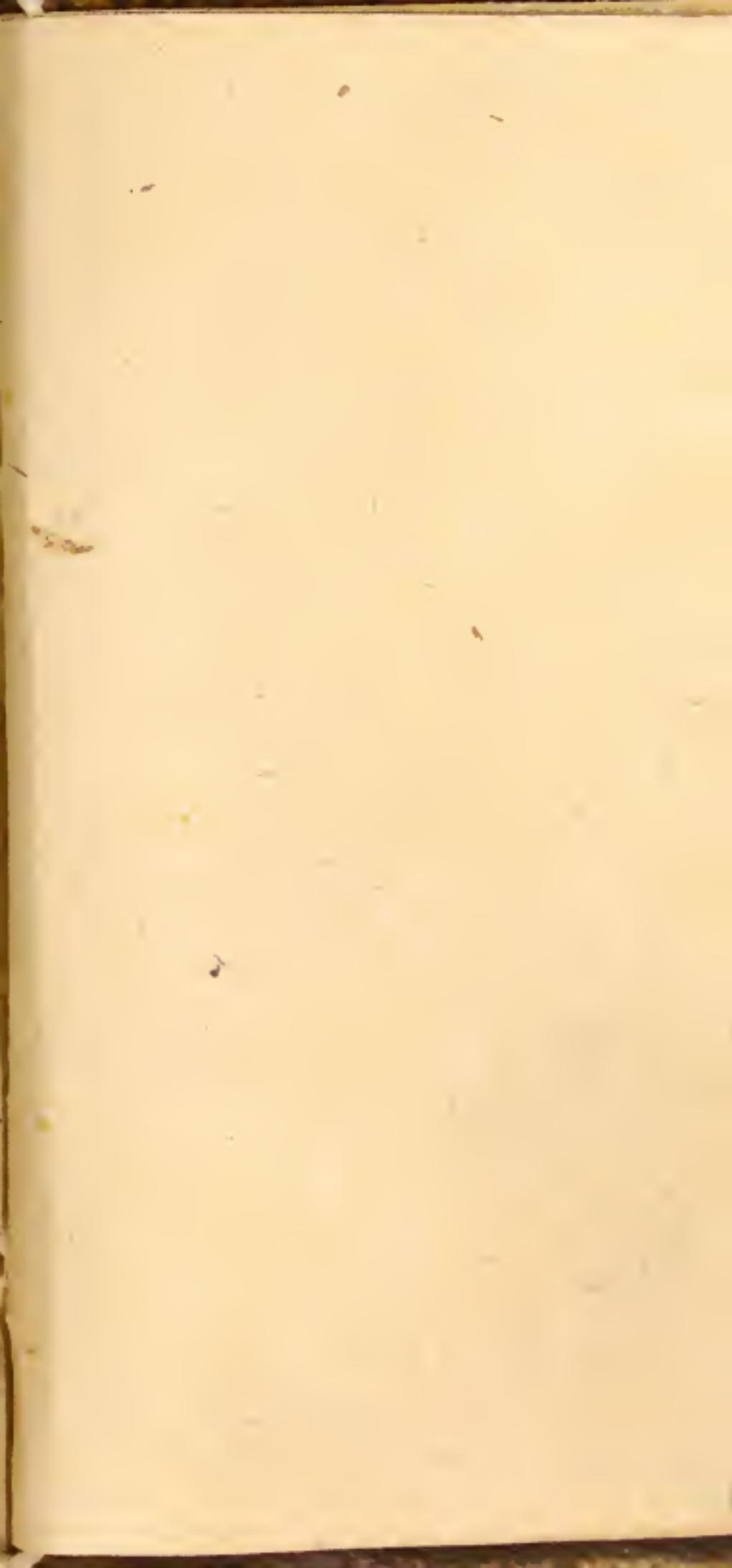

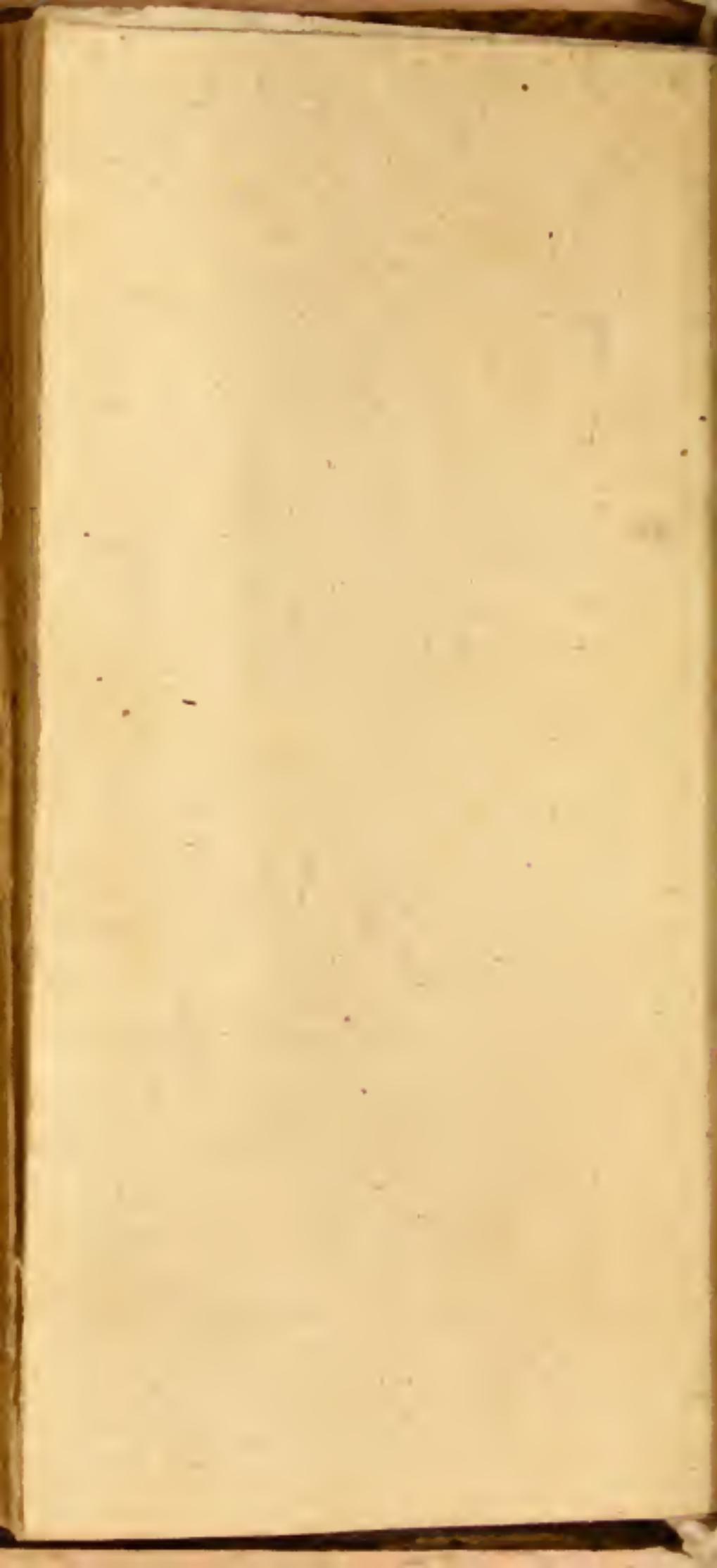

]

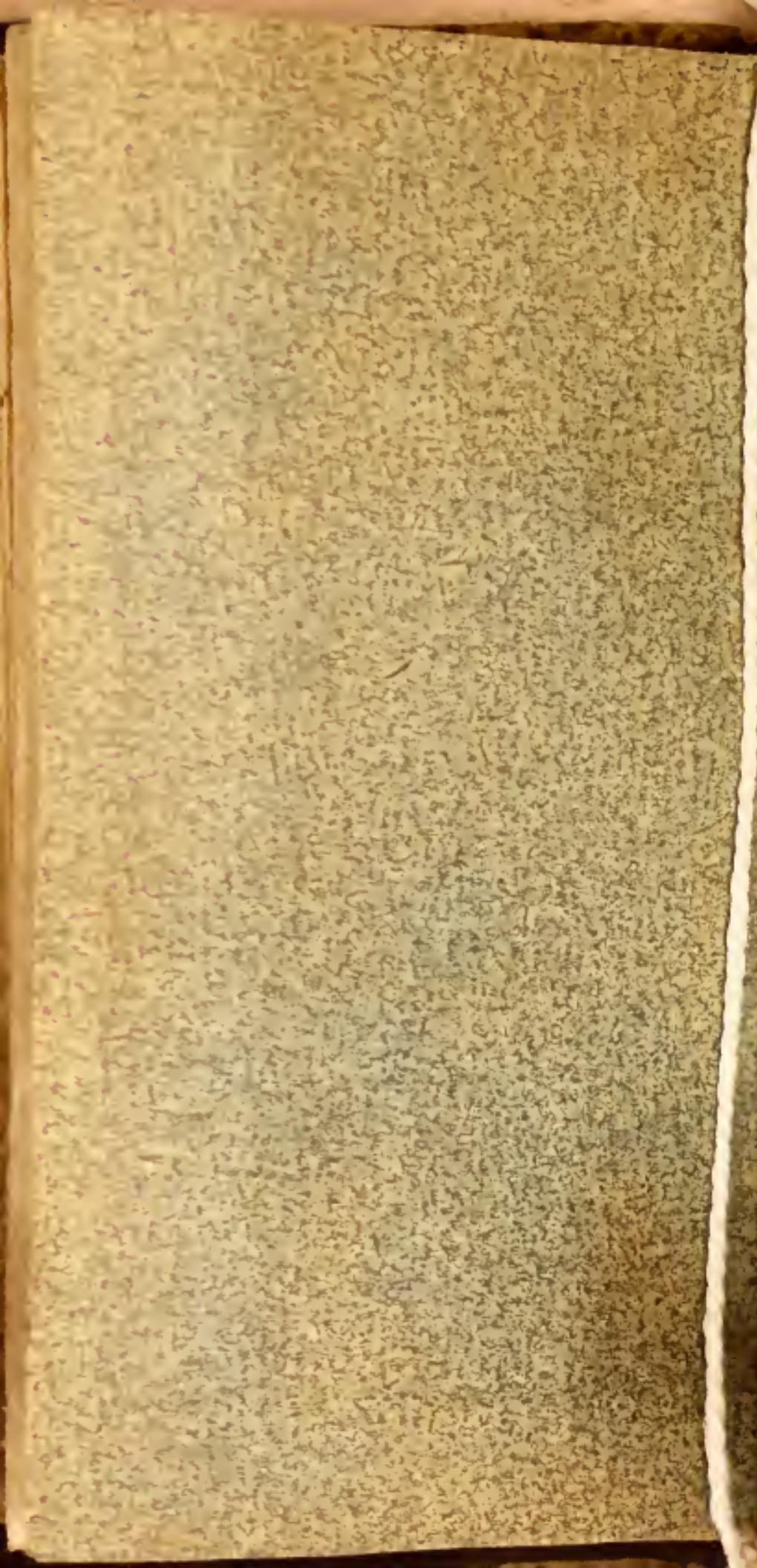

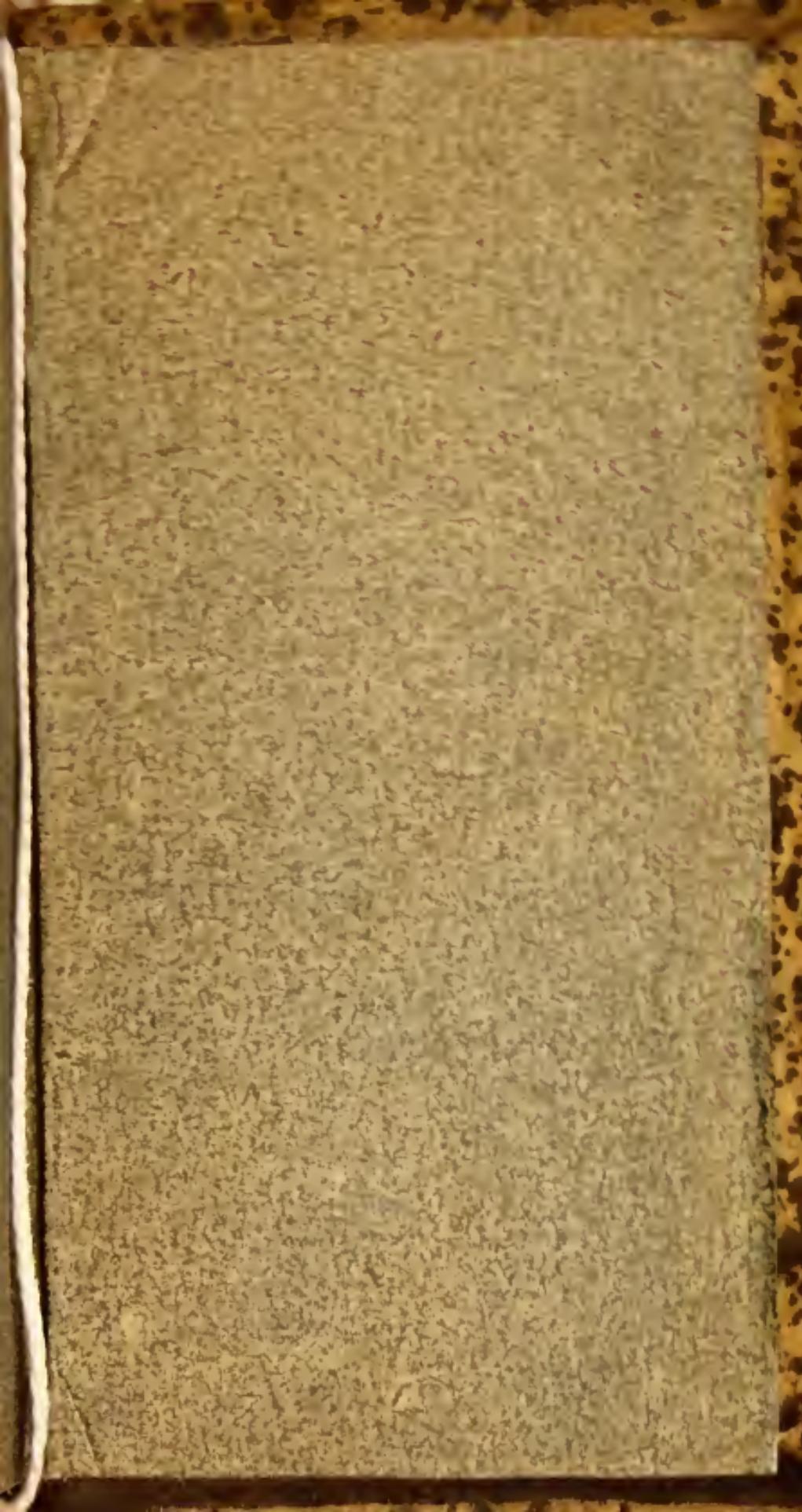
May 4/61

118644685

D
0
A

M

R.49502

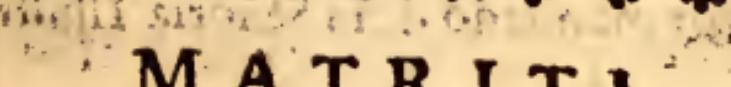
DECRETA OMNIA A SACRA

ITVM CONGREGATIONE
in Ordine ad Missam, post Missalis
fecognitionem; vna
CVM
NOTIS, OBSERVATIONIBVS,
& Regulis selectis R.P.D.Bartolomæi
Gauanti.S.Rom.Rituum Congreg.Cō-
sultoris, per-vtilibus, ac necessarijs, vt
rite semper celebretur.

A D. LAURENTIO VANDER-
Hammen & Leon fideliter excerpta.

MAIORA ADDITVS.

MATRITI

EX TYPOGRAPHIA REGIA
Anno M.DC.XXXIII.

DONACION MONTOTO

ALICENCIA.

NOS Don Fr. Antonjo de Soto
yor, por la gracia de Dios, y de
S. Iglesia de Roma, Arçobispo de I
náculo, Confessor de su Mag. de su
sejo de Estado, Inquisidor Apostoli
general, y Comissario Apostolico, E
xecutor y Collector general de la Sa
Cruzada, &c. Por la presente daños li
cencia a don Lorenzo Vander Hamu
y Leon para que pueda imprimir la
b' o que ha compuesto, cuyo titulo es
Decreta omnia à sacra Rituum Cōg
gat. in ordine ad Missam post Missali
recognitionem; vna cum notis, obser
tionibus & Regulis selectis R.P.D.B.
tholoinæi Gauanti S, Rom. Rituum C
greg. Consultoris, per utilibus ac necc
sarijs ut rite semper celebretur. Dada
en Madrid a 2. de Mayo de 1633.

Por mandado de su Señoria Illustre

Gil de Echauri y Zarate.

SEVILLA. 1633. 16. 5. 1633.

D.FRAN.

FRANCISCO
DeEuphilius V
MENDOÇA,
Huistrissimi COMITIS
de ORGÀZ filio; sanguinis
FLORI
Imperialis Ciuitatis, ab
URBE ORBIS Imperatrice,
BASILICÆ CANONICO
meritissimo;
á Sacratori Consiliorum
Culmine INDAGATORI prælu-
centissimo;
Vascónum PRO-REGI
dilectissimo;
Salmanticæ, Pópeiopolis,
Malacæ, & Placeptiæ, PRÆSVLI
Vigilahtissimo;

Pro FERDINANDO
iam INFANTI Sacratæ Pu-
pulæ Splendore, G VBERNATO
dignissimo, nobilissimo, lau-
datissimo;

Perpetuo Virtutum GENIO
Piætatis ARÆ;

Vtriusque Instrumenti
LVMINI:

*Ne Sacerdotes ritus alios,
alias ve ceremonias & preces in Missa-
rum celebratione adhibeant, præterea, quæ
ab Ecclesia probata, ac frequenter, & lauda-
bili usus receptæ fuerint, accerrimo*

*Has Notas, Observationes,
& Regulas seleetas ex Bartholomai Ga-
uanti Commentarijs in Rubricas Mis-
sæ poli satis desumptas,*
D. L A V R E N T I U S
Vander-HAMMEN & LEON sub Gene-
si Curia PHILIPPI MAGNI natu-
& procreatus; grati animi

ergo.

D. S. D.

N. SACRIFICANDO
libendum esse ritum, cæremo-
nas, & preces in Missali præ-
scriptas; & quæ culpa trans-
gressio huius præcepti.

Ex Francisco Suarez tom. 3. disput.

84. sect. 2.

DICO primò, teneri Sacerdotes
ad seruandū integrū ritum Missæ
prout in Missali statutum, ac diffinitum
est. Probatur primò, ex Concil. Tridēt.
sess. 22. cap. de obseruandis & vitandis
in celebratione Missæ. Secundò ex Bul-
la Pij V. præfixa in principio Missalis
ubi sic dicitur Mādantes; ac districte omni-
bus & singulis personis, in virtute sanctæ
obedientia præcipientes, ut Missam, iuxta
ritum; modum ac normam, que per Missale
hoc à nobis traditur, decantent, ac legant;
neque in Missæ celebratione; altæ cæremo-
niae, vel prece: quā, que in hoc Missali co-
trinētur, addere, vel recitare præsumant.
Quod intelligendū est seculiis privile-
giis; tamen qui illis gaudent, tenebūtur
seruata proportione, ea dicere, quæ in
Missali sibi permisso considentur. Te-
tio atcedit ratio huius præcepti: quia
hæc res grauis est, & ad debiuim cultu-

diuinum spectat, ut quetantum ministriū ordinatē fiat. Quando verò hæc omisſio sit peccatiū veniale, quando verò mortale, ex inateriæ grauitate, & ex contemptu, vel negligentia, iudicandum est. Et infrà Tertiò dicendum est, hoc peccatiū ex genere suo esse mortale, tamen ex leuitate inateriæ, vel inaduertentia posse esse veniale.

*Ex Bartholomaeo Gauanto, tom. I. part. 3.
tit. 13. num. 14.*

Vt autem R̄ubricarum obligatio magis innotescat, præterquam quod in Bulla Pij V. pro Missali edita omnis iniunctio, additio, & detractio prohibetur, decreuit Conciliuim Tridentinuim sess. 7, can. 12. in hæc verba: *Siquis dixerit, receperit, & approbatos Ecclesia Catholica ritus, in solemani Sacramentorum administratio ne adhiberi consuetos, aut contemni, aut sine peccato à ministris pro libito omitti, aut in nouos alios per quemcumque Ecclesiariū. Prælatum mutari posse, anathema sit. Hęc ibi. Solemnis certe Sacramenti Eucharistiz administratio in Missa fit; siue sit solemnis, siue priuata; & ritus, qui habetur in Missali Romano sunt Ecclesiæ Catholicae recepti, & approbati, ut patet. Ex quibus non video, qua ratione do-*

ccant

eant moderni Theologi, opinionē esse
probabilem, quod sine peccato possint
mitti Rubricæ, & sine causa, scienter,
tiam in materia leui. Sed de his satis.

Idem ibidem, tit. I I. à pag. 210.

usque ad 215.

Reliquum est, ut in ordine ad Missam
aminemus duo; alterum est circa Ru-
bricas omnes; alterū, circa onera Missa-
ruin, quæ subire solent Sacerdotes; sed
nūc de primo. Seclusa igitur obliuione,
ignorantia inculpabili, & inaduertētia,
quæ culpā diuinuunt. Omissa item ea
Recentioris auctoris distinctione in pre-
ceptiuas sub mortali, & præceptiuas sub
veniali, diuersas à Directiuis; quæ distin-
ctio nulla est; aut est quæstio de nomi-
ne. Nam præceptum importat propriètatem
in sua significatione materiam graueni,
& lethalem culpam.

Dico primò, Quando in Rubricis ha-
betur hæc vox, *grauissime*, seu *grauiter*,
peccat, certissimum est, significari peccatum
mortale. Septies autem habetur, cum de
defectibus Missæ agitur. Si non in azy-
mo conficiatur Sacramentum in Ecclesia
Latina, si vinum coeperit acescere, vel
corrumpi, vel fuerit aliquantum acre, vel
imustum de vuis tunc expressum; vel si-

re aqua fiat sacrificiū. vel cum aquā h
naturali. Si in forma adderet aliquid
lebrans, quod significationem non im
taret. Si celebret suspensus, excommunicat
us, degradatus, irregularis, vel canonico
impeditus. Si celebret in peccato inor
tali habēs copiā Cōfessoris. Si nō habē
copiā Cōfessoris, sine cōtritione inpecc
to mortalicēlebret. Si integrā Sacra mī
ta, extra casus, quos refert Rubrica Missa
lis de defectib⁹, & citi. 70. de def. tib⁹ in
ministerio ipso occurrētib⁹. nō sum p̄fērit
Dico secundō. Quando materia Ru
bricā pertinet ad integratēm Sacramē
ti, seu sacrificij, ea ita gravis censenda
est, ut omissio sit peccatū mortale. Eius
modi sunt, quæ de pane, vino, aqua, in
tentione, forma, suemptione utriusq; spe
cierū sunt prescripta: quæ oīnīa sub
mortali sunt iuxta Rubricas obseruan
da. In forma quoque illud, enim, additū
ab Ecclesia nō potest sine peccato inor
tali voluntariè omitti.

Dico tertio. Eas Rubricas esse præce
priatas, in quibus concordant Doctores,
eas esse de re gravi, & sub mortali ob
seruandas esse. Videlicet; de loco cele
brandi non prohibito, de arā consecra
ta, de lumine, de hora celebrādi, de dis
positione sacerdotis & corporis. Ieiunio
Sci.

ilicet à peccato mortali, & à cibo) de
ministro, Missali libro, de Calice, Pate-
a; Corporali & palla; de Canone inte-
tè & secretè recitando, de prima purifi-
tione cum vino; de numero, mundi-
, integritate, & benedictione vestiū
cerdotalium.

Dico quartò. Rubricas aliquas esse
iectoris iuris in Missis conuentuali-
s, seu principalibus Ecclesiarum Ca-
...edralium, & Collegiatarum; quod cū
Suar. Gralys docet Bonacina disp. 4. de
Euchar. q. vlt. pun. 7. §. 3. n. 3. quia æquipa-
rantur hæ Missæ Horis Canonis, quæ
dicuntur in Choro. Immo verò sunt Ho-
ratum quasi finis, ad quem diriguntur
Horæ, ut egregiè probat Franchol. de tēp.
Horar. Canonici, p. I. c. 16. n. 13. eiusmodi
est Rubrica, de concordia Missæ Conu-
tualis cum Officio; quæ expresse præci-
pitur in cap. cum creatura, de celebr. Miss.
per verbum, mandamus, Honorij Tertij.
Docent enim DD. à Bonac, citati de leg.
disp. I. q. I. pun. 7. §. 4. n. 7. quod verbū, mā-
damus, importat obligationē ad mortale

Dico quintò. Prope præceptivas eās
esse Rubricas, de quibus disputant Do-
ctores; & tamē Pius V. & Clemēs VIII.
inclinant expresse in alteram partem,
præcipiendo in Bulla, vt iuxta formam
in

in novo Missali tradita celebretur Missa.
Eiusmodi sunt de Matutino & Lau-
dibus ante Missam; de mibis tribus;
de lumini tribus cereis; quæ, sicut sunt co-
trouersi inter Doctores, ijs tamen Pon-
tifices summi prædicta potius in suis
Rubricis approbauerunt, t. quæ in totiori.

Dico sexto. Dubias esse reliquas de
priacipio auroræ, & fine meridiei; de
Crucis in Altari; de pedibus calcantibus;
de veste talam; de pilo lvsu, a quo coe-
datur, ex tm Camonem; de Orationibus
ad vestes, & post Missam; de Missa pri-
uata ad alii in hinc sine causa; de Missa
non approbata; nisi pro quibusdam Ecclesias;
de votis usu vel de Requiciis, in Fe-
stis duplici, & diebus prohibitis; de Ora-
tionibus additis secreto dicendis, ex de-
votione Celebrentis; in quibus omnibus;
Doctoribus utique disputatibus;
Rubricis tamen magis adhærendu esse
censeo.

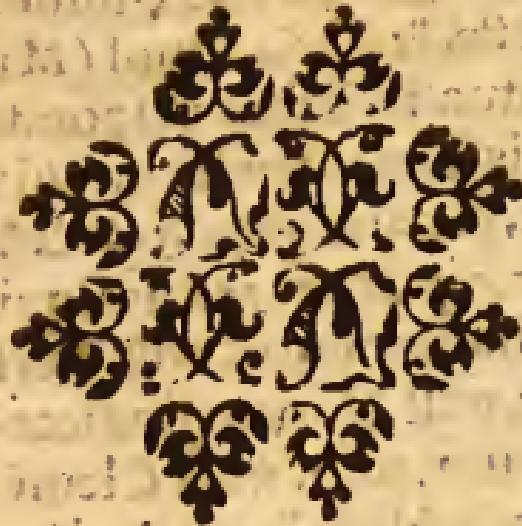
Dico septimo. Inter has dubias Ru-
bricas illa est apud me valde certa, quod
sit de re frigauissima; quæ habetur in
Missali Rubrica de Feria & Vigilia, sic.
q. n. i. nimirum: In Ferijs Quadragesima;
Quatuor temporum, Rogationis, & Vigilia-
rum, etiam si duplex, vel semiduplex Fe-
sum; vel Octava occurrit, in Ecclesijs Ca-

*Catedralibus, & Collegatis cantantur dua
Missa, una de Festo post Tertiam, alia de
etia post Nonam. Cantari ergo debent,
bi nimisum cantari quotidie Missa
insueuita Canonicis tunc, quia præci
t Pius V. in virtute sanctæ obediæ
Balla, ut decantetur Missa iuxta not
am ritum & modum à se præscriptū:
oc est, quandoque dux; tunc quia alte
ra earum sine commemoratione alte
rius dici debet ex Rubrica de Commem
rationib. n. 2. & hoc modo, altera nō res
pondet integrè Officio Diuino, in quo
fit de Festo & Feria simul (Missa enim
Conuentualis debet respondere inte
grè Horis Canonici) tunc, quia est ritus
Ecclesiæ, per antiquus, teste Microl. de Ec
cles. obser. cap. 48. & 58. tunc, quia circun
stantia illa temporis (post Tertiam alte
ra, altera post Nonam) indicat esse nota
bilem ritum; tunc, quia Clemētis VIII.
auctoritate Missale recognitum, suis lo
cis, octies ad ininus, monet Lectorē hac
de re, ut obliuioni non tradatur: scilicet,
ante Missam de Vigilia Ascens. in Festo
S. Marci, in Vigilia Apost. Petri, & Pauli,
in Vigilia S. Laurentij, in Festo SS. Cor
nelij, &c. SS. Iauuarij, &c. In Vigilia S.
Matthæi, & in Commein. omnium fi
delliui Defunctorum.*

Dice

Dico vltimò Reliquas Rubricas esse
directivas tantum, non tamen esse ne-
gligendas. Saperet enim contemptum
Si quæ earuin perpetuò omittéretur, au-
xilius, & vt plurimum. Et multo mi-
rus, si timeatur scandaluin. Contemptu-
verò, & seu scandalum iudicabis gra-
uia, vel leuia, ex materia, & inten-
tione Sacerdotis.

(*)

DE.

DECRETA
ACRÆ RITVVM
CONGREGATIONIS,
QVÆ AD MISSAM
ATTINENT:

VNA CVM NOTIS ET
obseruationibus Bartholomæi
Gauanti.

N Dominicis & Fe-
stis Missam Defun-
ctorū insepulto cor-
pore concedit sacra
Rituum Congregat.
23. Maij 1603. Festa

hoc loco intelliguntur de præcepto, aequalia
Dominicis, non tamen magna celebrita-
tis, ut verbis utar Ritualis Rom. puta pri-
ma classis; & esse debet præsens corpus in
Ecclesia. Sed & Rubrica Missalis loquitur
de Missa solemni, non autem de priuatis,
qua etiam insepulto, hoc est, præsente cor-

A pere

2 [Decreta sacræ Rituum
pore in Ecclesia, non possunt dici in Domi-
nicis, neque in duplicibus. Hæc Gauan-
tum. & fuor commentar. in Rubricas Mi-
sali Romani, part. 1. tit. 5. pag. 11. lit. X.

2 In Rogationibus maioribus , processio terminatur ad Ecclesiam S. Marci, ibi dicenda est Missa de eodem sancto. eadem die, Gauant. tom. 1. part. 4. tit. 15. num. 7. quia titulus est Ecclesia, & latitia locus eo die; nam alioquin can-
tantur dua Missæ, de festo, & de Litania,
ex Microl. cap. 58. Gauant. part. 4. tit. 11.
num. 9.

3 Cineres , qui imponuntur capiti-
bus fidelium, non in modum luti sunt
distribuendi, sed debent esse aridi. co-
dem die, Gauant part. 4. tit. 6. lit. A

4 Missa de Annunciat. B.V. non est
celebranda à Fer. 5. Maioris Hebdom.
vsq; ad Fer. 3. Paschæ inclusuè o. Maij
1606. Gauant. part. 4. tit. 9. num. 24. &
tit. 15. num. 5.

5 Gloria in excelsis, cum Credo, o-
mittitur in Votuis pro re graui , quan-
do dicuntur cum paramentis Violaceis
19. Maij 160 . Res autem grauis ea est,
pro qua conuicit totus Clerus cum E-
piscopo. vt c. d. s. cr. Rit. Congregatio
decreuit ead. die, Gauant. part. 1. tit. 8.
tit. B.

6 Ce-

5 Ceterus Paschalis regulariter accendi debere ad Missas & Vesperas solemnites in triduo Paschatis, in Sabbato in Albis, & Dominicis usque ad Ascensionem: in alijs seruandam esse consuetudinem locorum censuit sacra Riuum Congreg. 19. Maij. 1607. Si vero dicatur *Missa-Parochialis*, seu *Conuentualis* non solemnis, ad eam item die Dominicæ accendi potest. Gauant. part. 4. tit. 10. num. 47. & 48.

7 Tolerari posse Missas de Requie in dupli Festo, quod non est de pracepto, ut testatorum voluntates adimplentur, censuit sacra Rit. Congreg. 1. Septemb. 1607. & rursus 20. Junij 1626. non ait ad arbitrium viuorum: quod bene nota; sed pro implenda lege Defunctorum, Gauant. part. 1. tit. 5. li. A. secunda.

8 In Altari privati Oratori, cui conceditur ex priuilegio Apostolico celebratio Missæ (exceptis solemnioribus Festis) non potest in eo celebrari in Natali Domini, Epiphania, Paschate, Pentecostē, Annunciatione, Assumptione B. Virginis, Feste sanctorum Apostolorum Petri & Pauli, & omnium Sanctorum, ex decreto sacr. Rit. Congregationis 17. Noveemb. 1607. Quo de-

4 Decreta sacrae Rituum

claratur magis decretum Concil. Agath. cap. 22. de Consecrat. dist. 1. si quis. Ordinarij locorum optant, addi prædicto Festorum numero Festum Patroni principalis loci, quod est prima classis, & precipui cœsus in proprio loco; & meo iudicio esset addendum ab ipsis met priuilegiatis absque novo decreto, in gratiâ proprij Patroni principalis. Gauant. part. 1. tit. 20. lit. F.

9 Sabbato sancto non sunt pulsantes campanæ ante Cathedralis, seu Matricis signum, die 21. Martij 1609. Neque in Diæcesi ante Parroquialis signum ex decreto S. Rituum Congregat. die 9. Februar. 1608. Per Parochiale in intellige eam, quæ alijs maior est dignitate. Gauant. part. 4. lit. H.

10 Comminio Clerifaciēda est in Cœna Domini in memoriâ, quod Christus cominunicauit Apostolos; & hoc est seruandum iuxta decret. S. Rituum Congreg. 27. Septemb. 1608. Nec licet tuin fuit vñquam hodie Sacerdotibus celebrare Missas priuatas ob receptam consuetudinem faciendi vnum sacrum solemne. Extatque Canon Soteris de hac coininunione generali de Constit. dist. 2. in cœna. Cominunicent autem Presbyteri cum Stolla de collo penderit, ex Concil. Braccas. 3. Can. Si tamen Stola

Itola omittatur, non est peccatum mortale, ex DD.apud Bonac. disp. & quæst. 6. p. 2. num. 2. Gauant. part. 4. tit. 8.

11 Missæ Defunctorū certo die dicendæ, eo impedito transferuntur in sequentein, Sacr.Rit.Congregat.die 27. Septemb. 1608. ut citius defunctis consularunt. Durand.lib.7.de Offic. mortuorum. Gauant.part. 1. tit. 5. lit. Y.

12 Abbates & alij Regularium superiores non possunt benedicere paramenta Ecclesiarum non sibi subditarū, ex decreto sacr.Rituum Congregat.die 24. Augusti 1609. Et renouato in fauorem Episcopi Spoletani die 30. Septēb. 1628. Neque obstat consuetudo allegata à Tambúrinio de iure Abb. tom. 1. disp. 22. quæst. 2. num. 2. quam abrogavit, & nō obstat declarauit ead. S.Congreg. 13. August. 1629. Gauant. part. 4. tit. 19. num. 23.

13 Canonici tenentur ad cantandū Missam de die vt lacrentur distributio-nes ex decreto Sacr. Rituum Congreg. die 25. Iunij 1611. & die 2°. Ianua-rij 1612. Ratio est, quia conuentualis Missa debet semper concordare cum officio, cap. cuin creatura, de celebrat. Miss. vbi verbum mandatum, obligat ad mortale, ex Bonacini. de leg. disp. 1.

6 Decreta Sacrae Rituum

quæst. i. punt. 7. §. 4. nun. 7. cum cor-
muni; & in cap. quidā, & in cap. & h
de cōsecratione dist. i. Azor lib. 10. ca
32. quæst. 7. & nota, quod neq; omni
potest pro Missa defunctorum in d.ca
cum creatura, *Gauant. par. 1. tit. 4. lit.*

14 Vicario Apostolico neque Cor-
mendatario, seu eiusdem Procurato-
non deferitur liber osculandus in Mihi
ex decretis Congreg. Card. super nego-
tiis Episcoporum 22. & 28. Aug. 1589.
& ex decreto S. Rituum Congreg. die
17. Septemb. 1611. neque alijs, in Rubri-
ca 6. Missalis vbi de Epistola, non no-
minatis, sine faciūtate sedis Apostoli-
cæ. Principibus autem magnis ex tol-
erantia, non autem inferioribus laicis:
& illis alias liber deferendus est, non
idem ipse celebrantis, qui proprium eo
casu semper osculari debet librum. *Ga-
uant. part. 3. tit. 6. lit. R.*

15 Parimenta non debent ponи in
Altari, in quo Missa est facienda, nisi
pro solis Episcopis & Cardinalibus, ut
decreuit S. Rituum Congregatio die 7.
Iulij 1612. Deficiente vero sacristia,
aut mensa separata, si in casu necessi-
tatis ponantur in Altari, numquam ta-
men in medio, sed in cornu Euangelij
collocentur, *Gauant. par. 2. tit. 1. aster.*

16 Dia-

16 Diaconus non debet pacem dare laicis, neque dominino loci ex decreto sacrae Rituum Congregat. 5. Iulij 1614. neque datur unquam cum patena, vice tabellæ, seu instrumenti, quam patenam prohibuit Pius V. in Epist. ad Archiep. Tarragonen. data die 8. Ianuarij 1571. & relata à Vincentio Sorriano part. 1. Gauant. part. 2. tit. 10. lit. Y.

17 In Canone Missæ nomine Antistitis non debent regulares nominare suos Generales vel superiores, ex decreto sacrae Rituum Congre . 12. Novemb. 1615. Neque nominandus est Abbas exemptus loci, sed Episcopus Vicinior, ad quem pro ordinatione itur. Neque enim Abbas est Antistes, de quo in Canone, Gauant. part. 2. tit. 8. lit. N.

18 Regulares in processionibus debent ferre crucem cum velo, seu panno ex decreto sacr. Rituum Congre . 14. Ianuarij 1617. ad indicandam subiectionem, & inferioritatem respectu Cleri secularis; eadem ratione, qua baculo Abbatiali appenditur velum, seu sudarium nodo eiusdem ad differentiam baculi Episcopalis. Et mulieri datur velamen supra caput subiectionis indicium sub vito. 1. Corint. 11. Gauant. p. 2. tit. 19. lit. E.

8 Decreta sacrae Rituum

19. Vbi habetur corpus, vel insignia reliquia sancti de quo agitur officium sit duplex. * cum Credo ex concessione Gregorij XIII. anno 1573. facta Ecclesijs Hispaniarum. Insignis reliquia caput, brachium, crux, quibus sacra Rituui Congregat. die 8. April. 1628. tamquam insignem reliquiam, addidit et pars in corporis, in qua passus est Martyr, modo sit integra & non pauca. Quod si corpus habeatur integrum, aut illius magna pars, à fortiori symbolum in Missa recitari debet. Prædicta vero intellige de reliquias approbatas, ut declarauit ead. sacr. Congreg. die 3. Iunij 1617. & prædicta die 8. Ap. ilis 1628. Gauant. part. I. tit. II. lit. H.

20. Non deferatur Tabernaculum sanctissimæ Eucharistie Sacerdotum huiusmodi, sed manibus tantum Celebrantis, non obstante quavis contraria consuetudine, quam abusum esse declarauit sacra Rituui Congreg. die 2. Iunij 1618. Imago vero, quæ est in Hostia, debet terga vertere Celebranti; & ita accedit, dum ab Altari Diaconus Tabernaculum accipit, & stans genuflexo celebranti immediatè tradit, Gauant. part. 4. tit. 12. num. 4.

21. In Oratione, A cunctis, nominis Patro-

Congregationis.

9

Patronorum sancti Michaelis, vel sancti Ioannis Baptistæ præponi debent Apostolis, ex decreto sacr. Rituum Congreg. die 22. Augusti 1620. * Sicuti in confessione præponuntur. Gauant. part. 4. tit. 27. num. 29.

22 In Parasceue si incidat festū Annunciationis B. Virginis non tenentur fideles ad Missam audiendam, vel prædicto officio interesse, nec distribuenda est Eucharistia alijs, quam infirmis. Ita cēsuit S. Rituum Congreg. die 19. Februarij 1622. Gauant. part. 4. tit. 9. num. 24.

23 Missa quæ nomine Rosarij circū fertur, concessa tantum Ordini Prædicatorum à sacra Rituum Congregatio- ne die 25. Iunij 1622. & prohibita fuit alijs eodem die; & rursus die 8. Aprilis 1628. Vbi verò adest Altare, seu Cappella Rosarij, ex decreto Gregorij XIII. die 5. Aprilis 1573. Festum Rosarij debet celebri duplici maiori officio, in prima Dominica Octobris, qua s' ilicet occurrit in Kalēdis, vel post Kalēdas, ut in Festo ad Nive, cum lectionibus 2. Nocturni de Nativitate B. Virg. mutato verbo: Natali, quod est in lectione prima, in solemnitate Gauant. tom. I. part. 4. tit. 15. num. 22. & tom. 2. sect. 7. cap. 12.

24 Missæ certis Regularibus con-
cessæ

A 5

10 Decretā sacrē Rituū
cessā tantūm, putā de sanctis Ordin-
eōrum, aut alijs, quæ non habentur
Mīssāli Rōmano, non possunt ab ali-
dici, nec etiam in ipso iūmet Regul-
riū Ecclesijs ex decreto sac. Rit. Co-
greg. 19. Nouemb. 1622. Gauant. part.
tit. 10. pag. 209.

25 V̄sus annuli in Mīssā prohibetur
Protonatarijs non participantibus, &
quibuscuinque alijs Doctoribus per de-
cretum S. Rit. Congreg. die 11. Februarii
1623. Et ratio est; quia proprium est Epi-
scoporū non solum extra Altare, sed & in
Mīssā Pontificali in qua iubetur, gestare
annulū in dīzito annulari dextera mānus,
Cārem. Epis. lib. 1. cap. 7. & lib. 2. cap. 8. ad
honorem & significationem, quod Ecclesia
sua spōnsus est: & quod velut annulo sig-
natoriō non omnibus omnia reuelare my-
steria debet. Ita Isid. 1. de Eccles. Offic.
cap. 5. Gauant. tom. 1. par. 2. tit. 1. lit. X.

26 Clavis Hostiæ repositæ in Fer. 5.
Cœnæ Domini non debet dari Laico,
quaintuīnis nobili, ex decreto S. Rituū
Congreg. 30. Ianuar. 1610. Sed ei potiu;
qui sequenti die est celebraturus, Gauant.
par. 4. tit. 8. lit. T.

17 In festo Stigmatuī sancti Fran-
cisci color albus adhibetur, sac. Rituū
Congregation. 9. die Decembris. 1623.

Gauant. part. 1. titul. 28. litera X.

28 Facultas concedendi pileoli usum in Missa etiam extra Canonem, Sedi Apostolice reseruata est; tum ex decreto, quod est Papale, & in Concil. Rom. tum ex praxi Romana, nam sacra Congregatio Card. super negotia Episcoporum 2. Ian. 1590. & 17. Ian. 1595. concessit, extra Canonem, usum pileoli Episcopo Fuentino, & respondit Archiepiscopo Urbinati, eo non posse uti sine licentia Sedis Apostolice. Idem sensit sac. Rit. Congr. die 31. Ian. 1626. & 24. April. eodem anno, ad Papam scilicet spectare hanc dispensationem: & ita respondit rursus S. Rituui Cong. die 26. Febr. & 7. August. 1623. a quibus non decet dissentire decretis, Gauant. part. 2. tit. 2. litera F.

29 Sacra Rituui Romana Congregatio die 16. Maij 1626. decreuit, non posse omitti alteram Missam ex duabus cantandis de Festo & de Feria ob celebrationem Capituli Canonicorum; & iterum hoc idem die 16. Ianuarij 1627. asseruit; ne duas Missas, etiam ex necessaria negotiorum causa, & Capitulari, omittantur, Gauant. part. 3. tit. 12. num. 12.

30 Sacerdos stans detecto capite, &
Dia-

12 Decreti sacræ Rituum

Diacono tenente à dextris eius vas
nerum, Carem. Ep. scop. lib. 2. cap. 19. in
ponit cineres. Aperto inquam capi
distribuit eos, candelas, & Ramos,
decreto sacr. Rituum Congreg. 18. Iu
-1626. Gauant. part. 4. tit. 6. lit. P.

31 In Missa Feriæ quartæ temporis
occurrentis in die Octava Nativitat^e
B. V. non dicitur Gloria, neque Credo;
neque etiam præfatio de B. V. sed feria
lis dicitur ex Rubrica quæ habetut in
Missali in Missa Rogationum; & ita etiā
decrevit sacr. Rituum Congreg. die 12.
Deceimbris 1625. Et anno 1627. casus ec
currit. Gauant. part. 4. tit. 15. num. 15.

32 Non potest induci consuetudo
contra Rituum cantandi Missam Con
uentualem de die ob Votuam, seu pro
Defunctis die 16. Ianuarij 1627. & 12.
Iulij 1628. Gauant. part. 1. tit. 4. lit. P.

33 Celebrans signabat faciem tan
tum cum patena signo crucis, ait Inno
centius III. lib. 6. cap. 1. alij signabant
se, ait Durand. lib. 4. cap. 50. Et hic ritus
est congruentior, à fronte ad pectus, sig
noque crucis integro; ut ait Rubric. 10.
Missalis, ubi de Orat. Domin. & ita etiā
declarauit sacr. Rituum Congreg. die
13. Martij 1627. Gauant. part. 2. tit. 10.
lit. T.

34 Si festum de precepto cadat in diem assignatum pro Altari priuilegio, puta feriam secundā, extra quam priuilegium Altaris pro defunctis est nullum, non potest adhuc Missa dici de Requie: rti decreuit eadem sacra Congregatio die 24. Aprilis 1627. Gauant. par. 1. tit. 5. lit. A.

35 Non possunt Protonotarij benedicere paramenta Ecclesiarum, neque proprias vestes, ex decreto sacr. Rituui Congregat. 17. Iulij 1627. Gauant. part. 4. tit. 19. num. 22.

36 In Missis priuatis, nisi aliud exigat ratio Festi, accēdere quatuor candelas in Altari, nō conuenire Vicarijs Generalibus, licet sint Protonotarij, sicuti nec eisdem ministrari à duobus Cappellaniis, decreuit sacra Rituui Congregat. die 7. August. 1627. Gauant. part. 1. tit. 20. lit. Y.

37 Si Festum sanctorum Philippi & Iacobi occurrat infra Octauam Ascensionis, tunc Coimunicantes à sua prefatione separatur; nam Praefatio erit de Apostolis, Communicantes verò de Ascensione, licet in Missa, nulla fiat commemoratione Octauæ. Idemque accidere potest in Inuentione sanctæ Crucis, & in Missis solemnibus votiuis, quæ di-

cun-

14. Decreta sacrae Rituum

cuntur infra eandem Octauam, & habent prefationem propriam. Fatio & quia Communicantes, habet infra illa Octauam quasi rationem de tempore, sicut haberet etiam Praefatio de Octaua in predictis Festis, si propriam Praefationem non haberent, ut dicitur in Rubrica Missali de Offertorio, &c. quae est 12. in ordine; & licet nulla fiat Commemoratio de Octaua, dicitur tamen, Communicantes, sicut in Officio dicitur ad Primam, & in fine Hymnorum in predictis festis: Qui scandis super sydera. Neque enim ideo unitur, Communicantes, Praefati, ut una simul vel dicantur, vel omittantur: sed ut facilius utrumque reperias. Atque ita decreuit tandem sacra Rituum Congregatio die 28. August. 1627. Haec Gauant part. I. tit. 12. lit. G.

38 In festis primae classis non dicitur Oraio: Deus refugium nostrum, sed alia iussa dici quotidie pro publica causa à superiore, ex decreto sacr. Rituum Congreg. 28. August. 1627. In alijs vero secundæ classis communior usus insigniorum Ecclesiarum urbis est, ut neque dicatur in Missis priuatis, ne dum in solemni, à qua sola excluditur commemoratio de festo simplici: qua consuetudo mihi placet. Ita vero addatur hac oratio, ut nulla omit-

tature ex ijs, quæ in Missali cuique Missæ singillatim, & nominatim assignantur: imo in ijs, in quibus tertia est ad libitum, potes eam dicere & addere: Deus refugium: ea ratione tamen, ut serues debitum numerum, videlicet, tres in Dominicis & semiduplicibus; quinque in simplicibus, ferme alibus, & votiis iuxta Rubricam Missalis IX. quæ est de Orationibus, Gauant. part. I. tit. 9. lit. I.

39 In fine Missæ ad quodcumq; Altare celebrat̄ fit reuerentia Crucis infra gradus, capite semper aperto, ex Rubrica generali Missalis vltimi Vaticani, quæ est de Bened. in fine Miss. anno 1609. editi: quain ideò retinendam esse omnino decreuit sacr. Rituum Cōgreg. die 28. August. 1627. Verba Rubrica sunt hæc: Quibus omnibus absolutis, extinguuntur per Ministrum candele; interim Sacerdos accipit sinistra Calicem, dexteram ponens super bursam, ne aliiquid cadat; descendit ante insinū gradum Altaris, & ibi in medio vertens se ad illud, caput inclinat, vel si in eo est Tabernaculū sanctissimi Sacramēti, genuflectit: & facta reuerētia, accipit birre tū à Ministro, caput cooperit; ac præcedente eodem Ministro, eodem modo, quo venerat, redit ad Sacristiam, interim dicens

16 Decreta sacre Rituum
dicens Antiphonam, Trium puerorum
& Canticum, Benedicite. Gauantus ve-
rò explicans illa verba caput inclinat, ait
Hoc est, apertum, sicuti, initio Missæ, in eo
dem loco, veneratus est Altare, & Crucem
capite discooperto. Eadem enim est ratio;
& decet, ut, ubi depositum, ibi etiam recipiat
birretum. Quod autem hic dicitur; & fa-
cta reuerentia, non aliam de nouo intellige,
quam capitis inclinationem, seu genufle-
xionem, de qua proxime dictum fuit. Ne-
que enim duplex fit reuerentia, quod per-
peram nonnullus scripsit. Hac Gauant.par.
2. tit. 12. lit. H.

40 In diebus, quibus prohibetur fie-
ri de festo duplice, non possunt dici Mis-
sa Votivæ, neque de Requie, ex de-
creto sacr. Rituum Congregat. 28. Au-
gust. anno 1627. Hoc est à Dominica ad
Dominicam, quando non est duplex: quia
Rubrica Missalis, quæ est de Missis Votivis,
loquitur tantum de alijs diebus infra Heb-
domadam, non tamen de Dominicis, quā-
do Officium non est duplex: Et hoc recte
quidem; tum quia duplex solemnitatē ha-
bet; tum quia in Festis inferioris gradus
pluralitas Orationum, & in preparacione
gratiarum uectionum, post Missam non
duplicata Antiphona minus incongruunt
Missa Votiva, quam in Festis duplicibus;

in

in quibus una tantum Oratio dicitur, & predicta Antiphona duplicantur. Ex quo consequenter dicendum est, prohiberi votivas in ijs etiam diebus in quibus prohibetur fieri de Festo duplice; argumento à forteriori sumpto; nempe infra Octauam Epiphanie, Paschati, Pentecostes, in Fer. 4. Cineri. in Hebdomada maiori, in Vigilijs Nativit. Domini, & Pentecostes. Tamen pro re graui, poterunt cantari Missa Votiva, etiam in Festis non maioribus, cantata item altera de die. Gauant. part. I. tit. 4. lit. O.

41 In Parasceue nō immittitur particula in Calicem cum signis Crucis consuetis, neque se signat cum Calice de Sacerdos, quod firmavit decreto sacr. Rituum Congregat. die 28. August. ad 1627. Et licet in Rubric. Missal. de Fer. 6. quid in Parasc. dicatur: initit in Calicē more solito, cadit hoc verbum more solito, super Ieb. totam Hostia divisionem, non præcise suā perimmissionem particulae. Vides hoc etiā efti loco, quod more solito, non dicit, omnia de ha more solito fieri. Gauant. part. 4. tit. 9. lit. dus N. & R.

42 Litanie maiores, si occurrant in non die Paschatis, transferuntur in Feriam sunt tertiam sequentem, ex decreto sacr. Rituum Congregat. die 25. Septembris

18 Decreta sacræ Rituum

1627. Gauant. part. 4. tit. 11. numer. 11.

43 Post recognitionem Missalis non
est datus Hymnus Angelicus cuicun-
que Missæ de B. V. quicquid in vulgo
sparserint aliqui. & falso. Imò sacra Ri-
tuui Congreg. deleri iussit anno 1627.
de quibusdam Kalendarijs insignior
locorum decretum falso adscriptū ei-
dem Congregationi contra Rubricam
Missal. de Introitu, vbi agitur de Hym-
no Angelico in Votuis B. Mariæ. Ga-
uant. part. 1. tit. 9. num. 4. lit. Z.

44 Missa de quindecim Auxiliatori-
bus, quæ impressa est Venetijs, reiecta
est à sacra Rituui Congregatione die
16. Ianuarij 1617. Ita ut neque retinen-
pos. it in Calce Missalis, sub pænis libri-
rum prohibitorum. Eodemque modo re-
iectæ sunt Missa de Patre Æterno Ma-
drisi edita, & Missæ quæ circumferuntur
S. Gregorij pro viuis, & defunctis Vene-
tijs impressæ, quia neque sunt S. Gre-
gorij, neque approbatæ à sancta Sed
Apostolica. Extant decreta prælo dati
die 8. April. 1628. Gauant. part. 4. tit.
87. num. 14. & tit. 19. num. 14.

45 Missæ Rosarij & de Monte Car-
melo non nisi tantum Ordini Prædicato-
rum & Carmelitis sunt concessæ à
sacra Rituui Congregat. die 25. Junij
1632.

1622. & die 8. April. 1628. Gauant. part.
tit. 15. num. 22. & tit. 17. num. 9.

46 Non prohibentur triginta Missæ
S. Gregorij pro defunctis ab ipso iusti-
stitutæ, aut approbatæ, ex decreto S. Ri-
tu Cong. die 28. Octob. 1628. & prælo-
datuim est decretum pertinentibus Mona-
chis S. Gregorij de Vrbe. Ritus autem
harum Missarum à sancto Gregorio 4. dia-
log. 55. prescribitur Abbatii Pretioso pro
Monacho Iusto, his verbis: Vade, ab hodierni
na die diebus triginta continuis offerre
pro eo sacrificium stude, ut nullus om-
nino prætermittatur dies. quo pro ab-
solutione illius Hostia salutaris non of-
feratur. Ex quibus intelligere possunt ce-
lebraturi dictas Missas, quod primò non est
necessæ, ut idem Sacerdos per mensam cele-
bret diebus triginta; sed necessæ est, ut offe-
ratur Hostia per mensam, siue ab uno, siue a
pluribus, ut patet ex his verbis; stude offer-
re, neque addit. Abbatii; per te. quod esset
onus grave. Secundò, sufficit offerri sacri-
ficium; non autem omnes Missæ dicenda sive
ritus proprio de defunctis, qui in Dominicis
& Festis duplicitibus intercurrentibus pro-
hibetur. Tertiè, continuis diebus fieri debet;
ut nullus omnino prætermittatur dies, re-
mota superstitione, quam vetuit Trid. s. ff.
et ratione numeri. Neque discontinuantur

20 Decreta sacre Rituum

ob triduum maioris Hebdomadae , quo ex
usu Ecclesia probato non debet celebrari.
Doctores autem, qui volunt eas posse discō-
tinuari, vel uno die dici omnes xxx. conclu-
dunt valere, tanquam triginta Missas; sed
non ut eas, quas instituit S. Gregor. ut ex
eiusdem verbis patet. Gauant. part. I. tit. 3.
lit. D.

46 Annuli usus in Missa prohibitus
fuit Canonicis Cathedralium Ecclesia-
rum, qui se maiores estimabant Proto-
notarijs die 20. Nouemb. 1628. Canoni-
corum verò nomine hac in re intelliguntur
etiam Dignitates, siue sint, siue non sint de
gremio Capituli. Gauant. par. 2. tit. 1. lite-
ra X.

47 Capellani Monialium Breuiario
uentium non Roinano, dicere possunt
Missam de sancto Ordinis, de quo Mo-
niales officium, sed cum Missali Roina-
no, ut in prop. de sanctis, vel de commu-
ni. Sacr. Rituum Congregat. ita decreuit
die 20. Nouemb. 1628. Si nulla est Mis-
sa in Missali Rom. qua concordes cum Of-
ficio Monialium, puta de nomine Iesu., de
spine a Corona, & similibus; eo casu Missam
de Cruce, vel Passione recitare poterunt; vel
certè pro debita licentia adeant sacram
eandem Congregationem. Gauant. part. 3.
tit. 10. num. 16.

48 Epis-

49 Episcopi carent facultate dele
andi alijs Sacerdotibus benedictionē
aramentorum & earum reruin, in qui
us vñctio non adhibetur. Ita Tabiena
verbo, Abbas, num. 12. Vgolin de Episcopo
ep. 32. num. 5. & alijs & in praxi sacra
rituum Congregatio s̄epius requisita
fuit ab Episcopis insignioribus, & S.R.
E.Cardinalibus, eiusdeinque sacræ Ri
tuin Congregationis Præfectis, iustis
de causis apud Ecclesias proprias non
residentibus, pro facultate delegandi: &
eam pluribus concessit aliquande, limi
tando personas in dignitate constitutas
14. Nouemb. 1615. aliquando tempus
ad sex menses 14. Martij 1616. & se
pius tandem sine limitatione 2. Maij
1619. & deinceps alijs eodem modo:
Ratio est, quia de potestate Ordinis est hac
benedictio: ea verò non potest ab Episcopo
delegari, sicut ipotesta iurisdictionis, que
delegari potest. Gauant. part. 4. tit. 19. num.
23.

49 Missa Conuentualis dici debet
statim post Tertiam in festis dupli
bus & Dominicis &c. Iuxta Rubricam
Missalis, nō post Sextam. Quod si prop
ter terræ frigiditatem populus tardius
venit ad Ecclesiam, præstat differri tem
pus recitandi Tertiam, quam debitum

22 Decreta sacræ Rituum

ordinem inuertere. Ita censuit sacra Rituum Congreg. referente Fr. Ioanne Alcozer in suo Ceremoniali, tract. 3. gloss. 13. §. 2. pag. 199. Gauant. part. 1. tit. 13. lit. A.

51 Eadem concessit insignioribus Regularium Ecclesijs usum planetarum plicatarum, Alcozer dicto tract. 3. gloss. 14. §. 6. pag. 226. Gauant. part. 1. tract. tit. 19. lit. E.

52 Eadem decrevit, Diaconum & Subdiaconum vna cum celebrante sedere posse dum cantatur à Choro, Kyrie eleison, Gloria, & Credo, iuxta Regula Missalis de Ordine genuflectendi, &c. & si datur tempus, licere eis etiam sedere, dum cantatur Epistola à Subdiacono, & Graduale à cantoribus, Alcozer cod. tract. gloss. 17. §. 6. pag. 208. Gauant. part. 1. tit. 15. num. 6.

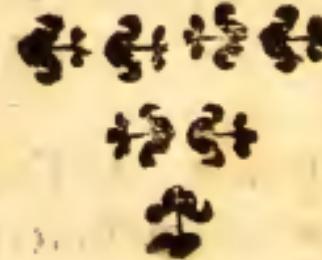
53 In Feria v. & vij. maioris Hebdomadæ non fit processio Sacramentorum extra Ecclesiam ex decreto S. Congregat. super negotia Episcoporum die 6. Augusti 1591. Ante Pium V. de hac nulla mentione est in Missalibus. Fit autem de more, Acolythis, nimirum cum Candelabris Crucis comitantibus, Gauant. part. 4. tit. 3. lit. H.

54 Abusus deferendi nocte in Feria vj. Parasceues processionaliter sanctissimum

Sinuin Sacramentuin, abrogatus fuit à
sacr. Congreg. Card. super negotia Epis-
toporum die 22. Martij 1596. Ut alien-
nus à ritu, & legitimo sensu S. R. E. quæ oc-
cultat his diebus Eucharistiam, & in aliud
tempus ideo distulit processionem , & Fe-
stum Corporis Christi, Gauant. part. 4. tit.
9. num. 26.

35 Qui Missas nouas celebrant, non
possunt circuire Ecclesiam ad oblationem,
ex decreto S. Congreg. Trident.
Concil. sess. 22. Necque in fine oblationis
debet dari benedictio. An vero populus os-
culari debet celebrantis manum ? seruetur
locorum consuetudo : certe non in Missa
Defunctorum . Gauant. part. 2.
tit. 7. num. 5. lit. P.

(§§)

EX COMMENTA-
rijs in Rubricas Missalis
Bartholomæi Gauāti Cō-
clusiones & Regulæ sele-
ctæ, in celebratione Mis-
sarum ab Ecclesiasticis
viris maximè no-
tandæ & obser-
uandæ.

P A R S P R I M A.

1 **Q**VANDO Rubrica Missalis de Missis Votiuis dicit: Et quoad fieri potest Missa cuin Officio conueniat, loquitur de priuatis Missis: nam Conuentualis semper debet concordare cum officio. *Gauant. part. 1. tit. 4. num. 3. lit. P.*

2 Conuentualis Missa semper erit de die, vel in feriali officio erit Votiuia, secundùm ordinem dictum assignatum in fine Missalis: non autem Votiuia ad libituim Cleri, seu laicorum: priuatè vero poterunt dici Votiuæ quæcumque in die-

diebus non duplicitibus, neque Dominici, non seruato dicto ordine dierum, arbitrio rationabili celebrantis. *Gauant.* *ibidem.*

3 Verbum illud Rubricæ de Missis defunctorum : dicantur duæ Missæ, est præceptuum, & obligat ; neque omissi debet. *Gauant.* *ibidem,* tit. s. numer. i. litera R.

4 Omnipotere, cadavere præsente, potest celebrari pro defunctis, nisi in Parasceue, quo die Corpus Christi immolari non debet, & eo casu differendæ sunt exequiæ in crastinum, in quo post Missam in Sabbati sancti possit alia Missa celebrari pro defuncto. Quod intellige iuxta patrios mores Durandi ubi nimis viget consuetudo sepeliendi defunctos simul cum Missa, & nunquam sine ea absque scandalo. *Gauant,* eod. tit. s. n. 2. lit. X.

5. Siquis in die Paschæ moriatur, corpus eius reseruetur in sequentem diē ob reuerentiam Paschæ. *Idem ibidē & Rituale Rom.* *Pauli V.*

6. Quamquam in primo triduo maioris Hebdomadæ hortatur nos constitutio Apostolica lib. 5. cap. 13. ad orandum pro ijs, qui pereunt: quæ verba importare solent sacrificium apud sanctos

Patres: sed potest etiam fieri sacrificium sine Missa de Requie in pro Defunctis. **Q**ua ratione ritus antiquus, & nouus non discordant, *idem ibidem lit. A.*

Vbi plures dicuntur Orationes, oratio Fidelium erit semper ultima, *Idem ibidem num. 3. lit. A.*

Präter diem obitus, seu depositio-
nis, & Anniversarium, qui celebriores
reputantur, soleennes habiti sunt, ter-
tius, septimus, & trigesimus, constanti
Ecclesiæ ab Apostolis traditione, *Ibidem lit. B.*

Rubrica Missalis de Translatione
festorum, loquitur absolute & sine di-
stinctione, quam neque nos addere de-
bemus: inò significat posse contingere
casum in Festis maioribus Domini, &
in his conceduntur due Missæ. **Q**uod
si vnam tantum velint celebrare i, qui
ad Missam tenentur cantandam ratio-
ne chori, eam non debent omittere,
qua officio correspondet, in qua sicut cō-
memoratio de festo transferendo, Ga-
uant. dict. part. I. tit. 6.

Si festum translatum adiungatur in
Missa symbolum, poterit etiam illud di-
ci in hac Missa; in fine vero prædictarū
duarum Missarum, Euangelium dicitur
S. Ioan. non aliud Feriz, vel festi oc-
cur-

currentis, *Idem ibidem.*

11 Prædictæ dux Missæ ea ratione cantandæ erunt, ut altera de die post horam congruentem, altera de Festo (cum nullam habeat cum officio connexionem) post Nonam. Si hoc accidat in temporibus Pentec. ambæ quidem post Nonam, sed illa prius de die, quæ cum officio concordat; postea de festo, ad cuius Missam populus è libentius, quo tardius, conuenire solet. Et licet in hoc casu nulla hora sit media inter utramque Missam; tamen est casus unicus, & priuilegiatus ob concursum populi, *Idem ibidem.*

12 In Missis priuatis poterit commemorationis fieri de festo; quia cum fiat in gratiam concurrentis populi, qui non potest adesse totius Missæ solemnii, in priuatis Missis libenter audiet de translato festo commemorationem; eaque regulariter fiet secunde loco, *ibidem.*

13 Abstinere à commemoratione hac, & multo in agi à Missa; quando festum eiusmodi occurrat in ipsomet Paschatis, vel Pentecostis die; à quorum mysterijs ne minimum quidem est alio distrahendus populus, *Ibidem.*

14 In Missa Votua debet de officio semper fieri commemorationis. Tertia vero

ro oratio erit ea, quæ alias secundo loco
diceretur, tit. 7. num. 3. lit. I.

14 Quæcumque Orationes, quæ ab Ecclesia certum habent locum, præcedere debent alijs Orationibus. Votiuæ igitur, quæ ad arbitrium Sacerdotis dicuntur, posteriorem occupant locum, & sicut Votiuæ, v.g. *de spiritu Sancto*, cedit commemorationi festi simplicis, ita cedere debet Orationi *Acunctis*, vel alijs, quæ secundo, vel tertio loco iubentur dici. Ceteris autem paribus attenditur dignitas eoruin, de quibus est Oratio. *Ita Burchard.* Videtur durum aliquibus, sed rationabile est, legem communem præponi arbitrio, hoc est, legi priuatae, quam facit sibi Sacerdos in Orationibus Votiuis, quæ non concordant cum officio. *Ibidem num. 5. lit. K.*

16 Priua & secunda Oratio quandoque sub vna conclusione dicuntur, ut vnicum videatur oratio in Missa celebri, quod præsertim iubetur fieri in collatione Ordinum, consecratione Episcoporum, Virginum, Ecclesiarum & Altarium; benedictione Abbatum, Abbatisarum, & Cemeterij; Regumque & Reginarum Coronatione. Atq; in his tantum casibus vniuersas orationes sub uno, Per Dominum, docet Burch. in *Ord. celebrandi*

brandi Missam. Item orationes illæ, quæ post Missam votiuam de Trinitate habentur pro gratiarum actione sub eadem conclusione cum prima poterūt recitare; non in Missis priuatis, sed in ijs quæ solemniter dicuntur pro re graui: & hic est usus Cappellæ Papalis, ut de duabus fiat vna ad solemnitatem. *Idem ibidem num. 7. lit. N.*

17 Quando vna oratio eadem est cū alia ibidem dicenda, prima manet, altera mutatur, eo modo, quo præscribitur clare in Dominica Septuagesimæ, quando venit ante festum Purificationis B. M. Virginis, cuius secreta eadem est cum secreta prædictæ Dominicæ, & illa mutatur, quæ secundo loco ponitur. Hic etiam accidit casus in festo Quadragesima Martyrum occurrente in Feria quinta Cinerum: item in festo S. Martini Episcopi in Dominicæ 22. post Pentecosten, vel cum præcipitur Oratio: *Deus refugium.* In his quoque casibus poterit sumi Oratio secreta Feriæ sextæ Cinerum, vel Dominicæ 23. vel ea quæ proximè sequitur pro quaquinque tribulatione, respectuè ad casus prædictos, ut eadem sit regula in favorem Orationis primæ, quæ non debet mutari. *Idem ibidem num. 8. lit. Q.*

18 In votiuis B. M. quæ dicuntur in
omni Sabbatho, etiam Aduētus, quatuor
Temporum, vigiliarum, seu festi semi-
duplicis (non in alijs diebus extra Sab-
batum) dicitur tantum Hȳmnus Ange-
licus, siue concordet, siue discordet Mis-
sa ab officio. In reliquis diebus, & voti-
uis Missis eiusdem, dicitur tantum Præ-
fatio propria eiusdem Beatæ Virginis,
Idem tit. 8. num. 4. lit. Z.

19 In Vigiliarum Missis, quæ veniunt
infra Octau. licet in officio dictum sit,
Te Deum, non dicitur *Gloria in Excel-
sis*, quia hæ Missæ non concordant cum
officio, & habetur hæc ritus in Missali in
Vigilia Apostolorum Petri & Pauli, &
Assumptionis B. Virg. Continet enim
Hymnas, Cælestem gloriam, ex S. Tha-
ma. 3. part. quæst. 83. art. 4. quæ cum Vig-
lia non consonat. *Idem ibidem lit. C.*

20 Sicut in officio festi semiduplicis
funt commemorationes de Beata Virgi-
ne, sanctis Apostolis, S. Patrono, seu Ti-
tulari, & de Pace, ita in Missa dicitur se-
cunda Oratio, *Acunctis*, in qua supra
dicta memorantur. Nam littera N. no-
men exigit Patroni, seu Titularis Eccle-
siæ, ubi celebratur, *Idem tit. 9. num. 2.*

21 Si tempore passionis cantandæ
funt duæ Missæ, de festo & de Feria, in
festo

festo semiduplici secunda erit Ecclesiæ, vel pro Papa. Nequæ dicetur tertia Oratio; ita Romæ fit, & minuitur ruinerus Orationum in Missa, sicut & suffragiorum in Officio, *Ibidem num. 5.*

23 Oratio de spiritu Sancto conuenit Missæ B. Virginis & semper dicitur, quia est Rubrica generalis, etiam tempore Aduentus, Passionis, & Paschali, in quibus assignatur in alijs Missis Oratio, Ecclesiæ, vel pro Papa, *Ibidem num. 15.*

24 In Missis Votiuis de Apostolis non dicitur Oratio, *Acunctis*, ne fiat noua mentio Apostolorum Petri & Pauli, nam de his Apostolis tantum Rubrica loquitur; neverò pereat deinde memoria Beatae Virginis, quæ habetur in omissa Oratione, *Acunctis*, dicitur eius loco. Concede, de sancta Maria. In alijs autem temporibus, quando non dicitur, *Acunctis*, nulla accidit mutatio, *Ibidem littera H.*

25 In Missa votiva de Patrono, seu Titulari, qui nominatur in litera N. in Oratione *Acunctis*, non debet fieri similis inutatio Orationum, sicut in Missa votiva de Apostolis Petri & Pauli, satis neinpe est in eo casu, vel tacere in Oratione *Acunctis*, nomen Patroni, seu Titularis, ne de eodem bis fiat intentio in Colle.

Collectis; vel nominare Vice illius alium pro deuotione celebrantis, *Ibidem.*

26 Symbolum dicitur in omnibus festis, quæ infra Octauas alicuius Patro- ni loci, seu tituli Ecclesiarum occurunt, licet de Octaua nulla fiat commemora- tio in predictis festis. *Idem tit. 11. lit. D.*

27 Si Vigiliæ Nativitatis Domini, & Epiphaniæ venerint in Dominica, tunc dicendum erit symbolum in Missa ra- tione Dominicæ; sicuti dicitur In festis S. Ioannis Baptistæ, & S. Laurentij, quæ do veniunt in Dominicis; qui casus fuit omissus in Missali. *Ibidem lit. M.*

28 In Vigilijs, quæ veniunt infra octa- uas, & habent symbolum, non tamen dicitur symbolum, sicuti neque Hymnus Angelicus: quod habetur in Missa li, ex simili Rubrica, in Missa Litianiarum maiorum in festo S. Marci. Eadem enim est ratio in his Ferijs maioribus: imò à fortiori, si non in Rogationibus; ergo nec in Vigilijs, quibus illæ præstant, *Ibidem lit. N.*

29 Festo S. Ioannis Euangelistæ da- tur Præfatio de Nativitate ex antiquo vsu Cappellæ Papalis, licet habeat Præ- fatione in propriam; quia maioris est dignitatis, & itē * Translationi S. Iaco- bi; diei quoque Octauæ S. Stephani, quæ

et

est infra Octauam S. Ioannis. in qua dicitur etiam præfatio de Natiuitate in gratiam eiusdem Natiuitatis. Gauant. tom. I. par. I. tit. 12. num. 2. lit. C. & part. 4. tit. 3. num. 8.

30 Missæ Votuæ, quamvis habeant Præfationem propriam, si infra Octau. Natiuit. Domini celebrantur, non alia præfationem adinittunt, nisi de Natiuitate, sicut & festu in S. Ioannis Apostoli; arguimento à fortiori. Ibidem num. 4. lit. D.

31 Requiescant in pace dicitur semper in fine Missæ in plurali numero, licet pro uno dicatur Missa. Idem. part. I. tit. 13. num. 1. lit. O.

32 Post Missam soleinnem tardius cantatam in festis, vel post concionem longiorem, celebrari potest post incridiem. Ibidem tit. 15. num. 1. lit. Y.

33 Priuilegiati, ut hora ante, vel post, celebrare queant, poterunt hora ante, vel post, statam horam, à Summis istis regulariter concessam celebrare; alias non effet priuilegium. Ibidem.

34 Missa solenis semper dicitur post aliquam horam, etiam in nocte Natiuitatis Domini, ut horæ Canonicae sint quasi quædam ad Missam præparatio, Ibidem num. 2.

35 Missa Parrochialis sine cantu est priuata, non Conuentualis, licet ad eam conueniat populus, seu loci Clerus: q[uo]d posito, multa facile definire poteris circa Rubricas Missalis, *Ibidem*.

36 Canon præsertim sine culpa gravi non potest altè totus legi. Ita Doctores communiter, *Ibidem tit. 16. num. i lit. G.*

37 Memento Domine famulorum &c. & verba consecrationis secretò dicuntur, *Ibidem num. 2.*

38 Sacerdotes & cæteri omnes ad Evangelium stare debent, ut promptiores se ostendant ad credendum, & obediendum Euangilio, *Ibidem tit. 17. n. 2 lit. I.*

39 In Missa priuata ipse et Sacerdos dicit: *Flectamus genua*, & genuflectens, exemplo suo docere debet alios. In soleanni sufficit, ut Diaconus invitans populum idein faciat, *Ibidem num. 2. lit. L.*

40 Sacerdos quia in Missa priuata debet cominodè posse legere versum: *Adiuua nos*, in libro, ideo sufficit, ut genuflectat ad prima verba: in solennie et cantat chorus, neque celebrans est in alijs tunc occupatus. Genuflectit autem celebrans utroque genu, in medio Alta-

ris, post lectum à se Euangeliū, *Ibidem lit. M.*

41 Celebrans si sedeat cum cantantur ea verba: *Et incarnatus est: caput tātum profundē inclinat: quia iam genuflexit, quando submissa voce cum ministris ad Altare Symbolum recitauit; caput autem inclinat apertum.* Idem præstare debent ministri, qui cum celebriate sedent, *Ibidem lit. O.*

42 Si non sedet, genuflectit. Scilicet in superioris Altaris gradu. Neque verò stare conuenit ad verba tantum Filij Dei humilitatis: sedere potius conuenit, quam stare; quia fedendo, addita capitis profunda inclinatione, contrahitur, & minoratur homo, *Ibidem lit. P.*

43 Ad confessionem cantores si tunc cantant Introitum, non genuflectunt, quia stare debent ad Lectoriile, *Ibidem num. 3. lit. F.*

44 Celebrans in Missa priuata iuxta usum coinunissimum ab initio ad finem usque, unico tantum genu debet genuflectere, ut facilius surgat. In Missa verò solemni ad ea omnia, quæ sunt communia priuata Missæ. Duobus astant genuflectere debet in Missa solenni ad prædicta, quæ a choro cantantur, & regulariter, quando cum aliqua mo-

36 Regulæ selectæ
rula in prædictis est genuflectendum,
& quasi orandum. Ibidem.

45 Ministri intra Missam eadem ser-
uare debent, quæ facit celebrans, ut ex-
peditius illi ministrent. Ad Flectamus,
ambobus genuflectant. Ibidem.

46 Subdiaconus Patenam tenens no-
tenetur genuflectere toties, quoties Ce-
lebrans, quia non illi tunc ministrat, vt
Diaconus, qui est illi à latere proprius
minister. Semper autem genuflectit cum
eo eidem vicinus. Ibidem. num. 5. lit. Z.

47 Alij de clero à consecratione us-
que ad communionem duo genua fl-
ectere debent, cùm transeunt ante Altare
& item, quando patet Sacramentum in
Altari, quod etiam faciunt Cardinale
in Cappella Papæ. Duoquaque ad Flecta-
mus genua, ad confessionem, Orationem
ieiuniorum, Versus, &c. quādo cūm al-
qua mora præscribitur genuflexio. ra-
tione cantus, vel actionis longioris. Ibi-
dem.

48 Celebrans & ministri semper se-
dent cooperto capite, nisi coram Sacra-
mento in altari exposito. Latus Episto-
lae congruit, aqua parte est credentia; &
vt cedat latus Euangeli Episcopo sedē-
ti, si adsit. Ibidem num. 6.

49 Acolythi nequaquam sedeant ad
Epi-

Epistolam; & quando sedent vna cuin celebrante, sedeant super Altaris gradu in cornu Epistolæ facie versa ad celebrantem, non ad populuin. *Ibidem num. 7. lit. A.*

50 Incensum adoletur stanti, *Carem. Episcop. lib. 1. cap. 23.* & hic simul aduer- te, quod dū Oblata incēsantur, adhuc in choro sedent. *Carem. Episcop. Ibidem Gauant. dicto tit. 17. num. 7. lit. B.*

51 Clerus stare debet ad Introitum, & ad orationem vel orationes (exceptis diebus ieiuniorum & Missis de Requiem, quibus genuflectimus) item ad Euangeliū; & ad Praefationem in qua stantus, ut sursum corda & corpora simuli habeamus; nec genuflectimus nisi missio saeri Canonis: Item statim deposito Calice standū erit in festis, usque ad Antiphonam, quæ dicitur Communionio, ad quam sedetur; nam in diebus ieiuniorum genuflectere debeimus ab initio Canonis usque ad Pax Domini. Item ad Orationem post Communionē, quæ Sacrationis eiusdem est cuin prima ante Epistolam. Standū præterea erit usq; ad finem Missæ; quia neque sedere, neque genuflectere iubemur. *Ibidem li- tera D.*

52 Ad Missam de Cruce color ru-
beus,

beus, ut sequatur qualitatem festi principali in quo effusio sanguinis Christi representatur. Ad Missam vero de Passione violaceus, ut respondeat Dominicæ de Passione, cum qua participat in titulo & Sacramento mortis Christi, *Ibidem tit. 18. num. 5. lit. B.*

53 Mutatio colorum in paramentis Altaris & Ministrorum debet fieri in primis vesperris festi. Si autem vesperæ non sint integræ, is color adhibendus est in initio vesperarū, qui congruit illi, de quo dicitur Capitulum, *Ibidem n. 6.*

54 Si officium & Missa discordant, color Altaris sequatur officium: Vestiū autem Sacerdotis sit color Missæ conformis; quæ diuersitas accidere solet in Feria tertia Rogationum, & in Vigilijs infra Octauas, *Ibidem.*

55 Pro Missa quacumque solemnis conuenit, ut pallium etiam Altaris condicet cum colore paramentorum Missæ: quod adnotauit recte Pet. Ruiz in sua Carem, Gauant, *ibidem.*

56 Manipulus non adhibetur cum Pluviali, *Ibidem. tit. 19. num. 4. lit. L.*

57 Super Altare nihil oinnino ponatur, quod ad Missæ sacrificium, vel ipsius Altaris ornamētum non pertineat. Rubrica Miss. de preparati. Altar. Non
birre-

birretum Sacerdotis, siue in principio,
siue in fine Missæ, quod valde indecens
est; neque sudariolum ad emungendas
nares, quod potius sub planeta; vel à
Cingulo pendens ad dexteram pertan-
dum erit; quæ omnia ad sacrificium nō
spectant, neque ad ornatum Altaris.
Ibidem tit. 20. lit. F.

P A R S S E C U N D A.

58 **C**rucis vel imagini illi, quæ in
Sacraria erit, reverentia fit
capite cooperito & profundè inclinato.
part. 2. tit. 2. li. A.

59 Sacerdos si transeat ante Altare,
in quo sit, exposita solemniter reliquia
insignis sancti, de quo fit festum, ibidē
conuenit ut aperte in caput inclinet illi
profundè; in alijs reliquiarum exposi-
tarum casibus, habeatur ratio altaris
tantum, *Ibidem lit. E.*

60 Sacerdos accedens ad Altare si in
maiori expositum fit sanctissimum Sa-
cramentum, vel si aduertat in Altaribus
minoribus adhuc esse post consecratio-
ne Sacramentū unico genu tātum iiiiūd
adoret; sed in elevatione Hostiæ usque
ad Calicis depositionem duobus geni-
bus fit adoratio, *Ibidem.*

61 Sacerdos collocait Calice in Al-
tari, antequam accedat ad librum ape-

riendum cum capitis inclinatione faciat Crucis reverentiam; quod in sequentibus obseruare debet; & sit semper profundus. *Ibidem num. 4. lit. R.*

62 Missale apertum super Altare per Ceremoniarium, aut Sacristam ponit debet in Missa solemni antequam celebrans incipiat confessionem, si minus illud, antequam veniat ad Altare, collatum fuerit; quia etiam in Missa privata aperitur Missale ante Confessionem. *Ibidem num. 5. lit. V.*

63 Antequam exeant e Sacristia celebrans imponat, capite aperto, incensum in Thuribulum, ministrante Diacono nauiculam, & Thuriferario Thuribulum, cum benedictione & osculis, modo prorsus, qui describitur in Rubrica Missalis de Introitu, &c. *Ibidem lit. Z.*

64 Thuriferarius precedit ante omnes, sicut in sacris processionibus. *Ibidem.*

65 Diaconus & Subdiaconus procedunt, capite cooperito, unus post alium; pares autem cum celebrante, si hic pluviale sit indutus pro aspersione aqua benedictæ. *Cerem. Episcop. libr. 2. cap. 30. & 31. Gauant. ibidem.*

66 Ministri omnes, etiam Crucis, quæ

in altari est, genuflectunt in tota Missa, ut in Rubrica de Introitu expressè habetur. Simile quid habes in Absolutione post Missam in defunctorum, in qua Diaconus genuflectit Cruci, quam portat Subdiaconus; ergo genuflectunt Cruci inferiores Ministri ad differentiam celebrantis. *Ibidem lit. C.*

67 Si in processionibus contingat transire ante Altare sanctis. Sacram. fiat, ut supra in Missa priuata; sed celebrans seper detegat caput, quia non gestat Calicem & genuflectat medius inter ministros; qui & eadem cum eo praestare debent. *Ibidem.*

68 Expedit Missas priuatas facere procul ab Altari, vbi Missa fit solemnis; vel omittere pulsationem campanulae ad eleuationem iudicio prudentis Sacriste. *Ibidem tit. 3. num. 4. lit. P.*

69 Rubricæ Missalis de Introitu & de Offertorio nō sunt seruandæ in Missis votiuis de Cruce & Passione, tempore passionis; tum quia hæ votiuæ sunt, hoc est, non concordant cum officio de tempore; tum quia etiam in colore paramentorum à tempore passionis discordat Missa de Cruce. *Ibidem num. 6. libera V.*

70 Ministri ad Indulgentiam, signa
C 5 quoque

quoque Crucis sibi adhibeant una cum celebrante, quod etiam in tota Missa obseruent, excepto Subdiacono, dum patenam tenet, num. 11.

71 Vbi non sunt reliquiae sanctorum, ex dispensatione Apostolica, in Altari, omitti debent verba: *Quorum reliquias hic sunt: eoque casu osculum Altaris fieri debet ad ea; indulgere digneris,* Hieron. Cantonus in Ordinar. diuin. offic. Can. nant. tit. 4. num. 1. litera D.

72 Cum Sacerdos in introitu Missæ dicit: *Gloria Patri,* satis est conuertere caput ad Crucem, non personam; quod in sequentibus nota in Missa, num. 2. litera I.

73 Ministri quando ascendunt ad Altare in principio Missæ, non osculantur, neque tangunt illud, sed suo quisque loco genuflectit, & statim surgit, quod se per obseruent, num. 4. lit. R.

74 Si cum incensio quicquam aliud misceatur, maior quantitas semper esse debet incensi, ut dicitur in Cærem. Epist. top. lib. 1. cap. 23. ut incensum dici queat, Ibidem lit. S.

75 Subdiaconus in benedictione incensi stat à sinistris celebrantis, lit. T.

76 Dum incensum ponit, manum sinistram pectori adinouet celebrans, & dex-

dextera sumit ter, & immittit ter incen-
sum in Thuribulum de nauicula, *Ibidē*,
litera Y.

77 Cūm benedicit celebrans incen-
sum, non addit, *in nomine Patris*, &c.
ibidem, Si in Altari fuerint quævis reli-
quie (nam insignes requiruntur ad offi-
cium tantum duplex recitandum & ad
Missam celebrandam cum Credo) seu
Imaginiæ sanctorum; *idest statuæ*, incen-
sata Cruce primum incenset eas cele-
brans; tamen ijsdem non inclinat caput
ad differentiam Crucis, cui inclinare
debet, ea ratione, qua abstineimus à ge-
nusflexione, *Ibidem num. 5. litera E.*

78 Non prohibet præsentia sanctissi-
mi Sacramenti incensare reliquias seu
Imaginiæ sanctorum; hoc ipsum, quod
erga conservos bonos honor, erga ipsū
Dominum commune benevolentię sig-
num exhibetur, *Fr. Andreas Guerrerus in*
suo Ceremon. tract. 2. Rubrica 17. pag. 182.
Gauant. Ibidem num. 5. litera E.

79 Si in Altari fuerit Tabernaculum
sanctissimi Sacramenti, Celebrans ac-
cepto Thuribulo, antequam incipiat
incensationem, genuflectit, ob præsen-
tiā sanctissimi Sacramenti, quamuis
lateat: & eo casu nō inclinat caput Cru-
ci, quam incensat. Adorat igitur, quod
latet

Iat: t & patet; Sacramentum & Crucem;
incensat, quod manifestè patet, id est
Crucem. *Ibidem num. 6. litera F.*

23 Quando nominatur Papa in Mis-
sa, semper caput inclinat celebrans, non
tamen versus Crucem, *tir. 5. num. 2.*

24 Vbi cumque nominatur in Missa
nomen B. Mariæ, vel Sanctorum de qui-
bus dicitur Missa, vel fit commemorationis
(etiam in Canone) caput inclinatur, ne
vero intelligas nominis commemorationis
suffragia communia Sanctorum in
Oratione, *Acuncti*; sed commemora-
tionem tantum de Festo simplici San-
ctorum, seu de Octaua. *Ibidem.*

25 Duo genua flecti vult, *Alcozérin*
suo Cärem. tralit. 2. gloss. s. §. 4. pag. 124
ex verbis: *Flectamus genua*: sed
vix non faciunt, quia dum singuli ge-
nu, plura genua tunc flectuntur, *num. 4.*
litera E.

26 Ministri in quatuor temporibus
& diebus quadragessimalibus caput in-
clinant in Oratione, eodem modo, quo
celebrans, & deceret, ut manus innocetas;
idem tenerent. Neque Diaconus in fine
Orationis tenetur dicere submissa vo-
ce, *Amen*; quod quidam putauere. Satis
enim est, quod à Choro respondetur
Sacerdoti. *Ibidem num. 5. litera H.*

27 Dum signatur liber à Diacono, si-
nistra manus apponi potest eidem li-
ber; & est vsus coimunissimus. *Ibidem*
tit. 5. num. 2. litera N.

28 Finito Euangelio Minister de-
fert librum sine vlla reuerentia ad Præ-
latum; sed postquam ille fuerit oscula-
tus, libro statim clauso, reuerentiam il-
lidebitam faciet. *Ibidem.*

29 Ille tantum, qui librum oscula-
tur, dicere debet, *Per Euangelica, &c.*
sunt enim verba osculantis propria, que
ideo omisso osculo omittuntur, vt in
Missa defunctorum. *Ibidem litera R.*

30 Subdiaconus, Cæremoniario co-
mite, vel vno Acolytho, procedit ad can-
tandum Epistolam. Comitatur autem
Subdiaconum à sinistris eiusdem, quod
& aliás facit, genuflectens cum eo vni-
cogenu; quod semper fit, nisi aliud in
Rubricis præscribatur, *num. 4. lit. V.*

31 Diaconus, nullo comite, defert li-
brum Euangeliorum ad Altare. Comes
enim datur Ministris ad aliquid cantan-
dum, aut quando exeundum est è Pres-
byterio, *num. 5. litera E.*

32 Diaconus super primo Altaris gra-
du altiori, dicit: *Munda cor meum;* in
quo etiam, versus celebrantein stantem
in latere Euangelij, non oin nino con-
uer-

uersus ad eum , petit benedictionem,
num. s.litera E.

89 Dum cantatur Euangeliū , Thu-
riferarius & Cæremoniarius stabunt
post Diaconum : ad sinistram eiusdem
Thuriferarius . Ord. Roman. Cæremo-
niarius verò ad dexteram . Ibidem lite-
ra O.

90 Subdiaconus defert librum aper-
tum ad Sacerdotem sine vlla reueren-
tia,tam Altari , etiam in quo est Sacra-
mentum,quām Sacerdoti , ob reueren-
tiām sacri Euangelij : deinde clauso li-
bro reuerentiam faciet vtrique ; & de-
ponet librum super credentiam Ibidem
litera P.

91 Acolythi,finito Euangilio, depo-
nen t candelabra sine inora. Diaconus
redit vacuus; sed in plano in medio ter-
cenfabit celebrantein , Ibidem litera O.
P. & Q.

92 Si celebrans concionari v elit, se-
deat super scamno nudo in cornu Euan-
gelij capite testo, aut sine casula in pul-
pito,num. σ.

93 Diaconus dicto. Et incarnatus est,
vadit ad credentiam & solus cuius debi-
tis reuerentijs portat bursam , sine co-
mite,ex Cæmon. Episcop.lib. I.cap. 9: per
viam breuiorem ad credentiam , per lo-
gio-

giorem ad Altare. Celebrans vero & Subdiaconus, si ad Altare sint, & non sedeant, paululum se cedant versus cornu Euangeli, ut Diacono venienti quasi medium Altaris totum relinquant, n. 7. litera R.

94 Ad vers. *Gloria Patri*, Psalm. *Laudabo*, qui potest dici, cum redditur, in meo medio Altaris, caput inclinatur, tit. 7. num. 6. lit. T.

95 Neque illius loco dicendus est vers. *Requiem*; quod aliqui scripsere, *Ibidem*.

95 Orationes secretas dicit Sacerdos in medio versus librum, hoc est conuersus ad librum, non recedens a medio. Hinc patet, aptandum esse librum prope corporale, ut commodius legatur; non autem relinquendum eo loci, in quo legitum est Euangelium, licet hac de reatceat Rubrica, *Ibidem num. 7. lit. B.*

96 In Missa solemini dicto *Oremus*, Diaconus & Subdiaconus accedunt ad Altare, facta prius in locis suis post celebrante in genuflexione, *Ibidem num. 9. litera Q.*

97 Per breuiorem viam defertur Calix ad Altare; & unus Subdiaconi est ferre Calicem in sinistra, quæ est vita presens. Item eiusdem est parare Calicem

48 Regulæ selectæ

cem Innocent. lib. 2. cap. 58. Qui tamen
Subdiaconum sequitur , non præcedit,
neque ab alio quam uno ex duobus Aco-
lythis, litera M.

43 Si adsint particulae consecrandæ
pro communione solemni , delata Pi-
xide ad Altare paulò ante Subdiaconem,
à Cæremoniario, seu Sacrista, eam Dia-
conus aperit, & collocat super Corpora-
le, antequam tradat Patenam celebran-
ti, & eandem eleuat parumper , ex Ca-
rem. Episcop. lib. 2. cap. 29. dum celebrans
Hostiam offeret ; qua deposita , & ipse
deponit Pixidem, cooperit , & collocat
in inedio corporalis inter locum Cali-
cis, & tabellam secretarum si commode
fieri potest. Gauant. part. 2. tit. 2. num. 3.
tit. 7. num. 3. lit. T. & num. 9. lit. N.

44 Verbum, Offerimus, cōuenit duo-
bus saltem , & ideo Diaconus idem di-
cit cum celebrante; neque Sacerdotibus
licet de mensa Domini tollere Calicem,
nisi eis tradatur à Diacono, Isidor. lib. 2.
de Eccles. offic. cap. 8. Gauant. Ibidem lito-
ra Q.

49 Sacerdos dicens . Per intercessio-
nem, ter imponit incensum, & semel il-
lud benedicit in Thuribulo , ita ut ad
verbum, Benedicere , in anu dextera pro-
ducat signum Crucis super Thuribul-

lam fumigans , num. 10. lit. V.

46 Diaconus amouet Calicem non extra corporale, si capax est. Subdiaconus autem in tota hac incensatione nihil semouet. Thuriferarius , deposita nauicula supercredentiā, amouet de Altari, & reportat librum , quando opus est, nisi adsit Assistens, *ibidem lit. B.*

47 Celebrans, nullo inaiore præsente, cui triplex ductus Thuribuli debeatur, triplici ductu incensandus erit ; eo præsente, dupli tantū ductu ; Diaconus Subdiaconus & alij, parati, duplici ductu ; Sacerdotes in choro vnicō ductu, ceteri sine inora. Inclinabit caput, qui incensat, ante & post, ijsdē vsque ad Sacerdotes inclusiue, nisi ita multi sint, ut incensatio finiri non possit ante finē Præfationis. Diaconus incensabit omnes de clero, exceptis Acolythis , quos stantes apud credentia in incensabit Thuriferarius. *Ibid. lit. C.*

48 Ad, *Orate fratres*, Subdiaconus respondeat; *Suscipiat, &c.* *ibid. lit. E.*

49 Ad dicendum, *Sanctus cum Celebrā* te accedunt ad Altare Ministri facta in locis suis post celebrantem genuflexione; quain rursus faciunt, dicto ab eisdē ultimo, *Osanna in excelsis*. Addita fuit sequens Rubrica in Missali Romæ edi-

50

Regulae selectae

to 162 i. sine maioriuin auctoritate; ni-
mirum: Si Subdiaconus non tenet pate-
nam, cum Diacono accedit ad Altare, ubi
dicunt, Sanctus, &c. quod inonuisse sit
satis, num. vi. lit. F.

50 Benedictus qui venit, &c. non can-
tatur à Choro, nisi post depositionem
Calicis, Cerem. Episcop. lib. 2. c. 8. etiam
in Missis Defunctorum; quod obserua-
tur in Capella Papali, n. ii. lit. G.

51 Assistens non tenet manus iun-
tas, sed folia Missalis vertit, & indi-
cat, quæ sunt dicenda à Celebrante.
Ibid. lit. H.

52 Caput inclinaturetiam in Cano-
ne ad nomen Papæ. Eadem enim est ra-
tio, qua suprà dictum est, in Collecta,
ad nomen eiusdem: de quo dubitaue-
re nonnulli, *Alcoz. tract. 2. glos. s. §. 2. pag.*
123. sed in Rubrica de Oratione non
adest limitationis particula, tantu, tit.
3. num. 2. lit. M.

53 Ad, *Memento*, Celebrans stat de-
misso aliquantulum capite; non ergo
oculis eleuat is versus Crucem, ut mul-
tipliciunt, nec iisdem clausis, nisi forte
ad maiorem animi compositionem,
v. 3. lit. O.

54 Cum Sacerdos dicit, *Benedicta,*
&c. Cruces fiant contineenter, non in-

terrupte, tres, & postea post breue monitum aliæ duæ, dispensando verba apposite. n. 4. lit. X.

55 Si Pixedem collocauerit Sacerdos post Calicem, retrahet eam ante consecrationem ad latus ipsius Calicis versus cornu Epistolæ; ut super ipsas quoque particulas proprius verba proferat consecrationis. Quæ proferre debet, stans quidem; & inclinato capite, sed retentis æqualiter pedibus in suppedaneo Altaris; nō dextero ultra sinistrum reverentia causa quasi deflexo. num. 5. lit. B.

56 Minister pulsat campanulam ter ad vnamquam que eleuationem; idest, cùm Sacerdos adorat, cùm eleuat, & cùm reponit Hostiam, seu Calicem: & hic rite sicuti est prior in Rubrica, ita decētior est posteriori, quo continuatè canit. Panula pulsatur. Ternario namque numero gaudet Deus. n. 6. lit. I.

57 Quidam deponunt Calicem, in consecratione, ut manus iungant & benedicant; sed non bene; non enim desiderandus est Calix ab eiusdeni acceptio ne, sicuti nec deseritur Hostia ad illud terbum, benedixit, donec fiat consecratio. n. 7. lit. L.

58 In eleuatione Calicis Sacerdos si-
D2
nistra

52

Regula selecte

nistra pedē, dextera nodū tenet. Qui titus frequentior est tenendi Calicis. Puntant aliqui illud, ut prius, Rubricæ Missalis, referri ad ea: in manibus in manibus iuxta nodū, sed minus rectè. Ibidem lit. O.

59 Cum celebrans dicit: Quam oblationem, &c. Diaconus accedit ad eum dexteram facta prius nimis in genuflexione, ubi est, Altari. Si adest Pixys cum particulis consecratis, ipse eam detegit, & collocat prope Hostiam ante consecrationem; & deposita Hostia, post elevationem, facta cum Celebrante genuflexione, Pixidem operit, & collocat in pristino loco, n. l. lit. Q.

60 Chorus genuflectit initio Canonis. Cærem. Episcop. lib. 2. cap. 8. & surgit post depositionem Calicis, ex Rubrica Missalis de Canone, & tunc dicit: Benedictus qui venit, &c. Cærem. Episcop. di. 8. cap. 8. stant autem omnes, versus Altare, in locis suis. Ibid. lit. T.

61 Sacerdos facto Memento, stans prius, extensis manibus prosequitur. Ipsiſ Domine, &c. & in fine ad, Per eundem iungit manus, & caput inclinatum. Cur hoc loco, non alibi, ad, Per Christum Dominum nostrum, caput inclinatum. puto, quia Sacerdos dicturus est statim

N

Nobis quoque peccatoribus ; quæ sunt verba maximæ humilitatis, tit. 9. num. 2. lit. D.

62. Dum Sacerdos dicit: *Per ipsum, & cum ipso, &c.* & fiunt Cruces, Diaconus retineat duobus digitis dextræ manus pedem Calicis, *Cærem. Episcop.lib. I. cap. 9.* & habet mysterium. *Ibid. num. 4. lit. M.*

63. Cum Sacerdos incipit : *Pater noster,* facta genuflexione, Diaconus vadit post Celebrantem. *Ibid.*

64. Sicut ad, *Oremus,* caput celebrans inclinat, ita erigit illud statim, ad, *Preceptis salutaribus, &c. Ibid.*

65. Dicto Pater noster Sacerdos secreto subdit, *Amen;* dicitur autem secretò, ad significandum, quod nos latet, an exaudiatur in Oratione Dominica data nobis à Christo; & Deus hoc vult latere, ne torpeamus, tit. 10. lit. R.

66. Sacerdos cum frangit Hostiā, incipit à superiore parte, sicuti signum Crucis incipit fieri ab eadem superiori parte, tit. 10. n. 2. lit. X.

67. Minister datus pacem genuflet ad dexteram Celebrantis, & dicto tertio: *Agnus Dei,* porrigit instrumentum osculandum eidem Celebranti; tunc facta genuflexione accedit ad Prælatū.

& alios, quibus idem instrumentū porrigit, facta tantum reuerentia post pacem data in uniuersitate. Vcluin quoque adhibebit colori Missæ cōueniens, quo qualibet vice terget illud, antequam alter osculetur, si plures sint Prælati; alias non terget, nisi Prælatis. Neq; verò dā dā est pax hoc loco cuicūq; sed personæ, seu personis valde insignibus, n. 3. lit. F.

68 Sacerdos dum communicat, cubitos teneat super Altare; sicut etiam in consecratione; vt initio solido respondeat finis sacrificij, qui fit in consumptione; item ut intra Aranu fiat & consecratio & cōsūptio sacrificij; quod plenè præstatur eo cubitorū situ, n. 4. lit. R.

69 Vino fit purificatio, Ex Innocentio III. de celebrat. Missar. cap. ex parte Deceret autem, vt vinum pro purificatione Calicis infusum esset eiusdem saltem quantitatis, qua fuerunt priuatae species sanguinis; alioquin Sacerdos illud saltē intra Calicē circū agat, vt absumentur species; neq; extra Altare deinitiat Calicē, neq; digitis labia Calicis, seu oris sui detergat, neque digitos lābat. num. 5. lit. R.

70 Pius V. in epistola ad Archiep. Tarragonen. data die 8. Ianuar. 1571. & relata à Vincentio Soriano par. I. ironet.

de praedicta vini ad purificationem ad-
bibenda quantitate; & addit præterea
quod sumatur ablutio per eam lein par-
tem Calicis, per quam sanguis Christi
haustus est. Mirare quæso, Sanctissimi
Pontificis, tiam in ministris, diligen-
tiam. *Ibidem.*

71 Vtranque ablutionem sumit Sa-
cerdos, & in medio Altaris. Curet autē,
ne, dum digitos purificatorio tergit, cor-
porale commaculet, gutta cadente è di-
gitis, & ideo deponat Calicem extra
corporale, donec digitos abstulerit. *Ibidem* lit. Z.

72 Calicem, dum plicat Corporale,
collocat Sacerdos versus cornu Episto-
lae, ut comodius bursam accipiat, quæ
est in cornu Euangeli. *Ibid. it. A.*

73 Quilibet Sacerdos communicare
potest in Missa alios, excepto die Pascha
tis, quo neque possunt Regulares, qui
privilegium habent, ut sunt Mendicā-
tes; *Gauant. n. 6. lit. D* nisi tunc fiat fa-
cultas à Parocho, ex Nicolai V. Sixti
III. & Leonis X. cōcessionibus in Mo-
numentis Minorum, concessione 149.

150. 160. de quibus *Alphōs Casarrubius.*
& *Hieronym. Sorbus Capucinus* in priuil.
Mendicant. verb. cōmunicare, & *Rodericus*
et alii. I. q. 56. 3. Dices, licebit ne absq; alia
facul-

facultate ipso die Resurrectionis de manu Religiosorum communicare, si iam de manu Parochi inter statutum tempus, quis communicauit, vel communiciaturus est? Respondeo, licet P. Emmanuel Rodericus, tom. I. q. 56. art. 8. senserint licere, quod formalis, & non materialis Paschalis communio illa limitatione excipi videatur, ut adeant Paschali tempore oves suas Ecclesias, cui per iam factam communionem, aut faciendam supponitur satisfactum, aut satisfaciendum; oppositum tamen esse probabilius, idque cœsuerit Congregatio Illustris Cardinalem super Conciliū Tridentinū die 23. Ianuarij an. 1586. Idemque docet Nauar. cap. 21. num. 52. in Man. Sarnensis lib. 2. de visitat. cap. 30. Henriquez lib. 8. cap. 55. Azor lib. 7. cap. 41. quod privilegia quando derogant iuri communione restringenda & non amplianda sint. Hac Iean. Bap. Scortia de Missa sacrificio lib. 4. c. 39. n. 7.

74 Celebrans post sumptionem sanguinis Calicem palla tegat, antequam alios communicet. Ibid. lit. D.

75 Sicut in Missa, & in officio, uno tam præsente, vel recitante dicitur, Mi-

serea

*tur vestri, vel nostri; ita etiam uno tan-
tum communicaturo, dici debet, vestri,
vestris; quæ cadunt præterea super alios
præsentes conimunione spirituali com-
municaturos, tit. 10. n. 6. 11. F.*

76 In communione fidelium dicitur
à Sacerdote : *Domine non sum dignus,*
totum integrè clara voce, & semper in
genere masculino, & lingua Latina; ne-
que datur eis benedictio etiam in Mis-
sis Defunctorum, contra quosdam, qui
loquuntur gratis, *Guerreto tract.* I. rub.
10. *sui Carem. ibidem lit. G. & lit. N. item.*
Alcocer tract. 2. gloss. 3. §. 6. Si post Com-
munionem in fundo Calicis vnitæ vini
species adhuc reperiuntur, facta prius
genuflexione, sumi poterunt ante vini
infusionem in Calicem; & est ritus con-
gruentior. *Ibidem*

77 Si in Altari remaneant particuliæ
in Calice, genuflectat Sacerdos, quando
cunque accedit, vel recedit à medio, vel
transit ante Sacraimentum in vase reser-
uatum, & cuin dicit : *Dominus vobis-
cum; non vertat se ad populum in me-
dio Altaris, sed paulò prope cornu Euā
gelij, ne terga vertat Sacraimento, & in
fine ibidei dabit benedictionem, non
perficiens circulum, qui neque fit ad:
Orate fratres, in Parafœue. Ergo neque*

hoc loco eadem de causa. Calix quoque in hoc casu non erit collocandus in me-
dio Altaris, sed à latere Euangelij ; ne-
que plicabitur Corporale, nisi reposito
Sacramento in locum suum post Mis-
sam. Denique, cùm dicit Euangelium
Sancti Ioannis in fine Missæ, non signa-
bit Altare, sed se ipsum tantum. *num. 7.*
lit. P.

78 Si purificanda sit Pixis intra Mis-
sam, fiet ante Calicis purificationem
collectis. Ni in irum in eius fundo frag-
mentis omnibus diligentissimè cū in-
dice dextræ manus. *Ibidem.*

79 Ministri dicunt etiam; *Agnus Dei;*
percutiuntque sibi pectora cum Cele-
brante, non tamen sinistra posita cū eo
super Altare, sed infra pectus eidē pecto-
ri adinota. *n. 8. lit. S.*

80 Quibus dictis Diaconus genufle-
titur, & dicta per celebrantem oratio-
ne: *Domine Iesu Christe:* surgit oscula-
tur Altare simul cuin Celebrante, à quo
dicente ei: *Pax tecum,* accipit pacem, cui
ipse respondet: *Cum spiritu tuo.* Duin-
que pacem accipit, appropinquat fini-
stram genam suam sinistram Celebran-
tis, ita ut se inuicem leuiter tangant; &
iterum ante Sacramentum genufle-
tens, ac statim surgens, recedit, &c.

Carem.

Carem. Episcop. libr. 1. cap. 7. & 24. & libr. 2. cap. 8.

81 Diaconus dat pacem Subdiacono, & hic alijs eisdem quos Diaconus incensauit, & præterea Acolytho comitanti inclusuè. *Ibidem litera X.*

82 Qui dat pacem nemini inclinat. cui dat pacem, nisi postquam dederit. Qui accipit, inclinat, caput danti, ante. & postquam acceperit, ex Carem. Episcop. lib. 1. c. 24. Itē, qui dat dicit, *Tax tecum* : qui recipit respondet : *Et cū spiritu tuo;* amplectunturque se inuicem, & appropinquant genas sinistras, ut dictum est de Celebrante, & Diacono. In unoquoque deinde ordine primus dat pacem alteri subsequenti, & ille alteri, & sic deinceps usque ad ultimum eiusdem ordinis, non præmissis in uitationibus, quæ in incensatione tantū fiūt. *Ibidem litera Y.*

83 Si in Missa solemini fuerit assistens paratus, accipiet pacem à Celebrante, & dabit Clero. Diaconus recipiet ante Clerum ab eodem Assistente, & dabit Subdiacono, ut ait Crassus lib. 1. cap. 50. Gauant. num. 9. tit. 10. litera A.

84 Ministri inclinati stant à verbis: *Domine non sum dignus;* manibus iungis ante pectus. *Ibidem litera A.*

35 Si in Missa soleinni fiat Conmunionio, Diaconus, cooperto Calice cū Patella, eoque posito paulò ultra mediū Corporalis, intra Aram tamen, versus cornu Euangelij, collocat in medio Corporalis Pixide in. Quod si ea extrahenda sit de Tabernaculo, idem ipse extrahat cum genuflexionibus, antequam extrahat, & postquam extraxerit, genuflexo interim Celebrante, & alijs circa Altare. Diaconus in cornu Epistolæ stans profundè tamen inclinatus, dicit alta voce : *Confiteor*, manibus iunctis. Celebrans, postquam Diaconus Pixidē dis cooperuerit, stat in medio Altaris facie versa ad Diaconum; Subdiaconus item post Celebrantem stabit; qui dicto: *Confiteor*: eodem loco stans dicit, *Misericordia*, & *Indulgentiam*, propè mediū Altaris, facie item versa ad Diaconū, qui respondebit, *Amen*. Acolythi interea ante medium Altaris in superiori gradu extendunt linteum mundum genuflexi, facie sibi iiquicem versa: Diacono verò & Subdiacono ante linteum genuflexis, Celebrans cum debitis genuflexionibus eos comunicat, præmissis verbis: *Ecce Agnus Dei*, &c. *Domine non sum dignus*, cum reliquis Cæremoniis, de quibus supra. Ibidem litera C.

86 Duin alios Celebrans coiuinuni
cat, Subdiaconus stat à sinistris Celebrā
tis, Diaconus in cornu Epistolæ purifi-
catione in cum Calice ministrat, ijs sci-
licet, qui de Clero sunt, non laicis, qui-
bus purificationem dabit alter è Clero
cum alio vase aut vini, aut aquæ. Diaconus
autem eo casu ad dexteram Cele-
brantis accedit.

87 Neque Ministri patenam teneat
sub mento communicantium, quod ad
Episcopalem attinet maiestatein. *Ibi-
dem.*

88 Facta communione cum debitis
reuerentijs Diaconus operit Fixidem,
& reponit in locum suum, genuflexo
interim Celebrante, & post eum Sub-
diacono: quibus deinde surgentibus, &
reposito Calice in medio Altaris, de-
tectoque, fiunt alia pro purificatione
Celebrantis, quæ sunt in Missali. *Ibi-
dem.*

89 Finita Oratione post Commu-
nionein Celebrans claudit librum in
Missis priuatis in manu dextera, ita ut
pars libri clausa Calicein respiciat. Por-
rò eius est claudere, cuius & aperire;
aperuit autem initio librum Missalein,
idem Sacerdos, *rit. II. num. I. litera F.*

90 In Missa soleanni cura libri Mis-
salis

salis spectat magis ad Diaconum, quæ ad Subdiaconum, qui eiusdem tantum curam habet in ordine ad Euangeliū initio, seu in fine Missæ legendum siue à Celebrante, siue à Diacono. Sub minister enim est Euangelij ad sustinendū librum. Inde fit, vt Diaconus solus libro assistat in reliquis, nunquam Subdiaconus, *tit. 11. vnum. 3. litera O.*

91 Quando a inouetur Calix de Alta xi, Subdiaconus non comitatur a Cæremoniario; qui tamen vadit, & redit per breuiorem viam, vt adsit ad Orationem post Diaconum in loco suo. *Ibidem.*

92 Celebrans, dictis Orationibus, non claudit librum, sicut à principio non aperuit; & qui apertum inuenit, aperiuin relin quat; quæ sunt per ministros ad maiorem solemniter Celebrantis dignitatem. *Ibidem.*

93 Diaconus cùm dicit: *Ite Missa est,* vertit se ad populum; sed antequam se vertat, genu flecat versus Altare; & postquam dixerit, redeat eodem modo, quo Celebrans, & vna simul cum eo. Neque Celebrans dicere debet subinissa voce: *Ite Missa est:* quod quidam docuere. *Ibidem litera U.*

94 Euangeliū ultimū legitur ijsdem ritibus, quibus primum post Epistolam,

stolain, osculo excepto in fine, tit. 12.
num. 1. lit. Z.

95 Si libro non vtatur Sacerdos, neque folio, in quo scriptum sit Euangelium S: Ioannis, signet Altare. Quod si vtatur libro, aut folio, signet in eo initium Euangelij, non verò titulum; & eo casu (præsertim si Euangelium est aliū à communī) Minister deferat librum ad cornu Euangelij, dum Celebrans dicit: *Placeat,* eo plāne modo, quo dictum est de primo Euangeliō. Dicitur in fine, *Deo gratias,* vt actione gratiarum tanquam sigillo Liturgia sit obsignata, & ad differentiam primi Euangelij, quod prædicationem Christi significat, vltiū autem Apostolorū prædicationem. *Ibidem.*

96 Non osculatur Sacerdos Euangeliū, sicuti nec ante petit benedictionem, nec aliam solemnitatem adhibet; Vnde etiam in Missa solenni secretò legitur, quod adnotauit Petrus Lopez de ritu Missæ, & rectè. Si vsus est libre, eum claudit manu dextera, ita ut pars aperta libri respiciat cornu Euangelij, non calicem. Nullum autem est mystrium in libro clauso; sed attenditur tātum decentior gestus claudentis dextera, tān in hoc loco, quam in superiori;

anic

ante benedictionem. *Ibidem.*

97 Extinguuntur candelæ priuio in cornu Euangelij, deinde in cornu Epistolæ, ut statim Minister possit Missale accipere cum birreto Sacerdotis; sed neque tamen debent extingui, antequam finitum fuerit totum vltimum Euangeliū, *num. 7. lit. F.*

98 Antiphonam *Trium puerorum*, & *Canticum*, *Benedicite* debent dici etiam post Missam defunctorū. *Ibidem.*

99 Ordine retro grado, quo se induit; paramentis sacrī se exuit Sacerdos; nimirū p̄ius Stolam exuat, quā **Manipulum** & quæ à principio osculatus est, nunc eadem exuendo se osculetur in medio, Stolam, Manipulum, & **Amictum**. Neque omittat in Sacristia debitam reuerentiam Imagini, eodem modo, quo ante Missam est dictū. Lauet etiam manus, non quod quicquam in mundum ex ipso contactu Sacramenti contraxerit, sed vt potius suam commoret indignitatem, qui se iudicat tantis Sacraementis celebrandis indigneū. Ablutionis autem aqua debet in locum inundum diffundi honeste, vt altitudo Sacramenti reuerentius honoretur, *Innocent.* *II lib. 6. cap. 8. Gauat.* *Ibidem num. 6.*

100 Ad benedictionem Celebratis,
Ministri æqualiter distantes supra se-
cundum gradum, Diaconus à dextris
Subdiaconi, genuflectant versus Altare,
eadem ratione, qua post Epistolam, &
ante Euangeliū in genuflexi benedictio-
ne in eam receperunt ab eodem Celebrate,
nisi sint Canonici; & in manu pingant sibi
Crucem à fronte ad pectus, ut solent
laici: nam quamuis post Epistolam, &
ante Euangeliū, ad Sacerdotis bene-
dictionem id non faciant, impediti à
libro, quem tunc manibus tenent; hoc
loco tamen se signare debent. Quod
laudatur in laicis à Durando lib. 5. cap. 2.
& placet (quicquid alij dicat) ut initio,
& fine Missæ eluceat signum Crucis,
quod in omni negotio est opportunū,
ex Cyrillo Hierosolymit. Cateches. 4. Ga-
uant. ibidem. num. 7. lit. L.

101 Subdiaconus defert librū Mis-
salis eo modo, quo dictum est supra;
post Epistolam. Diaconus autem stat
quasi medius inter Celebrantē & Sub-
diaconum, aliquanto post Celebrantē,
ne impediatur à lectione. Ad: *Et Verbum*
caro factum est, vel quid simile, genu-
flectunt predicti tres versus librum.
ibidem lit. M.

102 Acolythis præcuntibus cū can-
E dela-

delabris, procedunt cooperto capite Mi-
nistri, post debitam reverentiam Altari
facta, ut initio Missæ, unus post alium
inanibus iunctis. In Sacristia verò, rever-
entia facta imaginis ab omnibus, & Ce-
lebranti à Ministris, deponunt omnes
paramenta. *Ibidem lit. N.*

103 Psalimi cum precibus dici soli-
tis pro præparatione Sacerdotis ante
Missam pro defunctis omitti quidem
possunt, sicuti prohibentur dici ab E-
piscopo, in *Cæremon. Pap. libr. 2. f. 2.*
cap. 26. & 28. Non autem omitti debent
oscula Crucis in Amictu, Manipulo, &
Stola induendis. Qua de re dubitauere
quidam, eo quod prohibentur oscula
rerum in Missa solemni, *tit. 13. num. 1.*

104 In Missa pro defuncto semper
debet dici. *Dona eis requiem sempiternā;*
id est animæ & corporis gloriam, quia
animæ solius sine corpore non est quiete
sempiterna. *Ibidem lit. S.*

105 In Missa defunctorum creden-
tia vel nulla, vel simplex cum linteo
breui, *num. 2.*

106 Subdiaconus ministrat à mi-
nistris Celebranti, & in oblitorum incē-
satione, & ablutione manuū in cū Dia-
cono ministrat mappam ad tergendas
Celebrantis manus. Item cùm non te-
neat

neat patenam, quæ solennitatis indicium est, debet etiam incensare Sacramentum in eiusdem eleuatio[n]e, ut à digniore ministro nō impedito id fiat, & statim surgit, stans in medio, ut alias.

Ibidem.

107 Candelæ ritè ardent in Missa pro defunctis, ad Euangeliū, quo geniti sunt defuncti; ad eleuationem Sacramenti, quo enutriti fuerunt, & ad absolutionem, qua in cœlos euchi eosdem desideramus. Et debent esse ex cœlaco mununi ex Cærem. Episcop. libr. 2. cap. 11. Quæ luctum indicare videtur. Qui autem ferunt intort cia ad eleuationem, non discedant, nisi peracta cœlaco munione; quia non est eo casu standum ab aliquo, vt supra diximus in Missa Festiuæ; & eodein modo candelæ à Clero accensæ ardeant usque ad cœlaco munionem; argumento à simili sumpto in Purific. B.M. nam variæ Rubricæ se inuicem declarant, & eadein est ratio utrobique in veneratione Sacramenti, num. 3. lit. D.

108 Si habendus est sermo, sit extra Missam, quia non sunt Homilia Euangeliij pro ipsum habenda, & tunc ante illum Celebrans accipiat Pluuiale ni-

grum. Cærem. Episcop. lib. 2. cap. 11. Quo

deficiente maneat in Alba, & Stola in
modum Crucis ante pectus. Gauant.par.
1. tit. 19. num. 4. deponant & Ministri
Manipulum, ut in simili casu Cæremo.
Episcop. tradit lib. 2. c. 17. Gauant. tit. 13. p.
2. num. 4.

109 In Absolutione Subdiaconus de-
fert Crucem, Acolythi candelabra cum
cereis accensis praecedentibus duobus
alijs. Acolythis, unus cum Thuribulo
Alter cum aqua benedicta. Celebrans
dum descendit, habeat birretum in ca-
pite, ex Cæremo. Episc. lib. 2. cap. 11. vbi
agitur de Canonicis ad lecticam mor-
tuorum. Deinde capite detecto se sistit,
ut in Rubrica, ex Cærem. Pap. lib. 1. sect.
15. cap. 1. aliquantum versus cornu Epi-
stole ne terga directe vertat Altari, &
ut orans Sacerdos vicinior sit Altari.
Ibidem.

110 Incensum in Absolutione bene-
dicitur; nam in Missali recognito aper-
te iubetur hoc loco ijs verbis; benedi-
cens illud more solito; quod triplici de-
cretum est fundamento. Primo, auctori-
tate Cæremo. Pap. dicto lib. 1. sect. 15. cap.
1. vbi expresse iubetur benedici incen-
sum pro adolendis defunctis, & addun-
tur verba: *Ab illo benedicaris*, &c.
Deinde ex Innoc. III. lib. 2. de myst.
Missa

Missæ cap. 17. Incensatio hæc fit præci-
tue ad expellendos dæmones; quæ ra-
tio connotat benedictionem thuris, &
Thuribuli, ex Duranto lib. 1. de ritib. cap.
9. num. 9. Deinuin non aqua simplici,
sed benedicta defunctos aspergiuntus;
ergo etiam thure benedicto erunt in-
censandi. *Ibidem.*

111 Oratio *Absolue* cominuniter
dicitur; vnde & *Absolutio* vocatur; sed
potest etiam dici *Oratio Missæ*, vt in
Rituali Romano præscribitur. Quod
conuenit præsertim in die Commemor.
omnium defunctorum, & quando sicut
exequiæ Prælatorum. *Marcellus tamen*
Francolinus in suo Cærem. Papali, libr. 2.
cap 35. constanter habet in *Absolutio-*
nē *Prælatorum Orationem*, *Absolue*;
quod mihi magis placet, addito digni-
tatis titulo, quam habebat defunctus
nomini eiusdem. *Ibidem.*

112 Duin fit *Absolutio*, si eleuetur
Sacramentum in aliquo Altari, neque
Celebrans, neque Ministri debent ge-
nuflectere, ne sacra interrupatur actio;
& rectius fieret, si in eleuatione pul-
satio campanulæ omitteretur à mini-
stro. *Ibidem.*

113 Cantores dicunt: *Requiescant, li-*
cet pro uno fiat absolutio. *Ibidem.*

114 Pro exponendo Sacramento in Altari pro initio 40. Horarum, vel spiritualium exercitationum cantari debet Missa votiva de Sacramento, quæ habetur circa finein Missalis, non autem festiva corporis Christi (nisi infra Octauam eiusdem Festi casus accideret) & tempore Paschali addendum erit, Alleluia, ut fit in alijs votivis Missis, tit. 14. num. 2.

115 Dicitur vna tantum Oratio, cu Glorio, Credo, & Praefatione de Natiuitate, quia solet esse publica causa: non autem priuatis Missis hæc conueniunt, Ibidem num. 3.

116 Si verò accidat in Festo primæ, vel secundæ classis, siue in Dominica priuilegiata primæ vel secundæ classis, sive in Collegiatis, vel duæ cantentur Missæ, altera de Festo seu Dominica post Tertiām, altera Votiva de Sacramento post Nonam; vel vna cantetur de die cum commemoratione sanctissimi Sacramentis quod Romæ fit in Capella Papæ in prima Dominica Aduen-tus, & in alijs diebus Festis solemnibus in Ecclesijs maioribus Urbis. Ibidem numer. 4.

117 In ingressu Celebrantis, & Ministerorum ad Altare, in quo patet Sa-

eramentum, omnes debent genuflectere in piano cappellæ utroque genu. Facta vero confessione, ascendunt ad Altare, ubi deinceps genuflectant unico genu, ut expeditiores sint; & Celebrans dicit; *Oramus te Domine, &c. Ibidem n.s.*

118 Incensatio Altaris fit de more, stante Sacerdote, dum benedicit incensum; quod item de more benedicitur, ex *Carem. Episcop. lib. 1. cap. 23.* quia Altare & Celebrans etiam Thurificari debent. *Ibidem num. 6.*

119 * Non prohibet præsentia sanctissimi Sacramenti incensare Ministros Altaris immo etiam Chorus Canonorum incensatur, & ita sentunt Romani Cæremoniarii, qui ita responderunt hac de e consulti, ut refert *Manuel Riparius in suo Libel. de Ora. SS. Sacram. pag. 7.*

120 Pro Cruce, que adesse non debet, incensatur Sacramentum à Celebrante super altiore Altaris gradum cum ministris genuflexo. Neque Diaconus osculari quicquam debet in hac Missa quo tradi debet at Celebranti; neque manus item Celebrantis in traditione rerum (nisi cum porrigit ei Fatenam) ob apertum preuentia sanctissimi Sacramenti; quod expresse di-

citur in Cæremoniis Episcopali lib. 2. cap. 33. absque osculo, inquit, cochlearis & manus; quicquid contra scripsiterit recentior. Inclinat autem Celebrans genuflexus caput suum profunde; ante, & post incensationem Sacramenti, *ibid. n. 6.*

120 Cum incensandus est Celebrans, reddito Thuribulo in cornu Epistolæ, ut moris est, descendit, & sittit se apud idem cornu, facieversa ad populum, aduentens, ne duin mouet se, terga vertat Sacramento, & ibi à Diacono ē contrastante in plano capellæ incensatur. Quod erit quoque obseruandum in altera incensatione ad offertorium; & ibidem lauabit manus. Eadem enim est ratio exeundi extra Altare, tam pro incensatione, quam pro ablutione inanuum celebrantis; & vtrquinque seruatur in vice, *Ibidem, n. 7.*

121 Accedens ad medium Altaris, & recedens à inedio, vel transiens ante medium, toties, quoties, semper genuflectit Celebrans unicogenu; quod & Ministri obseruant. *Ibidem n. 8.*

122 Conuertens se ad populum dicaturus: *Dominus vobiscum*, seu alia facta genuflexione post osculum Altaris, sittit se renibus versis ad Euangelij cornu; tum facta iterum genuflexione in medio

in medio redit ad librum seu Altare. *Itid.*
num. 8.

123 Diaconus, Subdiaconus, & Prædictor, si habenda sit concio, non omit-tunt tamen osculum manus celebratis in fine Epistolæ, & ante Euangeliū & cōcionein, quod alias fit de more. *Itid.*
num. 10.

124 In oblatorum incensatione bene dicit incensum de more, & sine genuflexione incensat oblata; tum genuflectus super altiore gradum, ut supra, incensat Sacramentum, ut initio Missæ. Diaconus non amouet Calicem de me-dio, quia nullum est periculum effusio-nis eius. *Ibid. num. 12.*

125 Dicitur, *Orate fratres, à Celebrā-te, vbi, Dominus vobiscum:* sed nō per-sicitur circulus, ut habetur in Missali fer. 6. Parasceues. Rursusque genuflecti-tur, quia reditur ad medium. *Ibidem*
num. 13.

126 Reliqua usque ad communionē inclusiue fiunt ut in alijs Missis: à com-munione ad finein Missæ fiunt genufle-xiones, & conuersiones ad populuin, ut
num. 8. & 9. dictum est.

127 In benedictione populo danda, dicto: *Omnipotens Deus:* genuflectit ce-lebrans, & in latere Euangelij benedi-

cit. Non perficit circulum, neque in me-
dio genuflectit; sed in eodem latere co-
uersus statim ad Altare signat librum,
scu Tabellam Euangelij vltimi, non Al-
tare, quamvis Sacraimentum esset altius
Altari; est enim, ac si esset in Altari.
Ibid. num. 15.

128 Recedit cum Ministris ab Altari,
cū genuflexione in plano capellæ vtro.
que genu facta: vel si facienda est Pro-
cessio, pro fine Orationis publicæ, fa-
cta prope Altare genuflexione in medio,
descendit extra cornu Epistolæ, vbi de-
positis Manipulis à se, & à Ministris, cū
Casula, induit celebrans pluiale, & cæ-
tera facit, quæ ad Processionem spectat;
de qua nos infrapar. *4. tit. 12. i. num. 3. &*
sequentibus; quibus illud hoc loco ad-
de, incensandum esse prius Sacramen-
tum, quām deponatur de loco suo su-
per Altare, si imponendus est Orationi
finis. *Ibid. n. 16.*

PARS QUARTA.

1 **S**i Vigilia Natiuitatis Domini ve-
nerit in Dominica, Missa cantan-
da erit post horam Tertiam, & post as-
persione aquæ benedictæ; quia eo die
non ieiunatur: & licet aliud videatur
præ-

præscribi in *Rub. Gener.par. 1, tit. 15.n.2.*
 quamvis dies sint soleïnnes; de ijs ta-
 men intelligitur, in quibus & ie unatur,
 & duæ cantantur Missæ de Festo, & de
 Feria: quæ huic Dominicæ non conue-
 niunt. Dicitur Credo in hac Vigilia,
 si venerit in Dominica; quod alia do-
 cuimus ratione Dominicæ, *par. 4. tit. 3.*
num. 1.

2 In Natali Domini neque pu-
 rificatorio tergendus est Calix, nisi
 in fine tertii Missæ, neque omissi-
 tæ sunt preces, quæ in purificatione
 Calicis, & digitorum ablutione recita-
 ri solent, *ibid. n. 4.*

3 Probabilem sententiā, & securam pu-
 tat *Suarez. 3.p. disp. 80. sect. 4.* posse in no-
 cte hac celebrari tres Missas priuatas
 simul post medium noctem, quia nullo
 iure prohibetur; nec abnuo, si causa ad-
 sit maioris numeri Sacerdotum, inino-
 risque numeri Altarium, & eiusmodi, si
 minus omisses celebrare communodè pos-
 sit. Oppositum docet *Francol. prima*
par. cap. 32. n. 20. ubi multos citat Doct.
 quoruin est communior sententia, *lege*
Bonac. disp. 4 q. ult. p. und. 9 n. 5. *Gauant.*
ibidem n. 6.

4 Qui vnam tantum facit; vel primā,
 vel tertiam facere debet; & tertiam po-

tius, cuius oratio cum officio concordat, *ibidem*:

5 In Collecta Feriæ quintæ Domini, ex tertia Quadragesimæ nominantur quidem SS. Cosmas, & Damiánus, sed neque in officio, neque in N. Orationis *Acunctis*, in propria eoruin Ecclesia, oinitti debet consueta commemoratione corundem tanquam Martyrum inter suffragia communia, & tanquam Titularium Ecclesiæ propriæ, *tit. s.n. ss.*

6 Feria quarta Cineruin benedicuntur Cineres positos super Altari in cornu Epistolæ, *Cærem. Episcop. lib. 2, cap. 19.* ita ut sit vas inter Missale & cornu. Celebrans osculato Altari in medio, accedit ad librum, ubi stans intervtrumque Ministrum, *Cærem. Pap. lib. 2. sect. 1. cap. 29.* & 41. quia Pluuiale habet, legit Antiphonam: *Exaudi, &c. manibus iunctis,* & dum benedicit manu dextera Cineres, Diaconus eleuat à dextris fimbriam anteriorem Pluuialis; & ideo stare debet illi à dextris, non post eum. Incensum imponitur in Thuribulo de more & cum benedictione, ministrantibus Diacono, & Thuriferario. Celebrans postea ter aspergit cineres in medio à dextris, & à sinistris Cineruin, delato vase aquæ ab altero ex Acolythis, & asper-

aspergillo sine osculis dato Diacono,
qui deinde cum osculis tradit Celebrā-
tu, tit. 6. n. 2. §. 4.

7 Ter adolet incenso eodem modo,
quo aspersit. Deinde dignior Sacerdos
ex Clero, in suo habitu Chorali & sine
stola, stans imponit Cinerem in formā
Crucis. *Carem. Pap. lib. 2. cap. 3. r.* Celebrā-
ti non genuflexo, stanti quidem, facie
versa ad populum, sed capite incli-
nato.

8 Diaconus non debet imponere Sa-
cerdoti Cineres. Conuenit autem, ut ge-
nibus flexis coram Altari sibi ipsi co-
casu imponat, quasi a Christo illos re-
cipiat, cui flectitur omne genu, & ad e-
xemplum humilitatis, *ibid. dictio num. 4.*
lit. Q.

9 Sacerdos imponit Cineres stans
aperto capite, & Diacono tenente à
dextris eius vas Cineruin, *Carem. Episc.*
vbi sup. ibid. n. 5.

10 Veniunt omnes cuin debit is reu-
rentijs Altari & Celebrati ante & post,
& manibus iunctis. Extra gradus Alta-
ri ad Cancellos populus congruētius
recipit Cineres; fœminis etiam nō su-
pra Veliuin, sed supra Capillos dantur
Cineres, si fieri potest communodè; ne be-
nedictus cinis deperdat, n. 6.

11 In primis Vesperis Dom. de Passione velantur Cruces, & Imagines, ex Cæremon. Episcop. lib. 2. cap. 20. hoc est, a te Vesperas; Velum autem non debet habere secundum aliam imaginem; & illud velum, quo teguntur Cruces, sit potius violaceum quam nigrum, nisi aliud statutum infra. Quo ritu significatur, iam Christum non in palam ambulasse apud Iudeos hoc tempore, & abscondisse se, ut in Euangilio Dom. dicitur, tit. 7. num. 1.

12 Aspersio aquæ benedictæ in Dominica Palmarum fit à Sacerdote statim, ac venerit ante Altare; & Acolythi ante dictam aquæ aspersionem deponunt candelabra super Credentia. Ministri portant in manipulos ad benedictionem Palmarum, quia cantaturi sunt Epistolam & Euangeliū, num. 7. lit. A.

13 Celebrans procedit ad benedicendum, precedentibus Acolythis cum candelabris, ut ante Missam, sine Thuriferario, & cum Ministris, capite cooperato, hinc inde à latere Celebrantis, ut in simili casu Cæremon. Episcop. lib. 1. cap. 15. & lib. 2. cap. 30. & 31. quia pluuiale habet, ibidem lit. B.

14 Verbum, procedit in Rubrica Missalis

salis non significat inotum localem à Sacristia , sed quod finita aſi erſione, proſequitur benedictionem Palmarū, ascendendo ad Altare, quod osculatur in medio, & deinde in cornu Epistolæ quia eſt commodius cantando , vt in Missali. Non verò dederit manus , ſed iunctas eas tenet, etiam ad Oremus . & ad Orationes ; quia ſumus extra Miffam; eodem modo cantat Praefationē in manibus iunctis, aſſtentibus hinc inde Ministris cuin quibus dicit Sanctus, &c. *Ibid.*

15 Miniftri pares ſint Celebrati, hinc inde , vt commodius Diaconus eleuet funbriam pluuialis à dextris. Non ſolū in asperſione & incenſatione , ſed cum benedicturus eſt ramos , *ibidem num. 3.* & *num. 11.*

16 Subdiaconus eadem prorsus facit, quæ pro Epiftola Miffæ; in cuius fine non tamen defert librum Celebrantis ad cornu Euangeli , quod legi Celebrans, ſi velit, in cornu Epistolæ , & reſumit ſi ea utitur , Planetam plicatain Subdiaconus, *ibid. n. 9.*

17 Diaconus, dicto Euangilio, ſi Caſula plicata utitur, incenſato Celebrante, priorem reſuinit, eo modo, quo dici-
tur in Rubrica Missalis de qualitate

80 Regulæ selectæ

Paramentorum, *ibid. n. 10.*

18 Celebrans non discedit à cornu Epistolæ; & dum dextera signum Crucis facit, ponit sinistram super Altare, *ex Rubr. gener. p. 2. tit. 3. n. s. & tit. 7. n. s. ibid. n. 11.*

19 Dignior qui dat ramum Celebrati, stans in suo habitu, sine stola, eidem stanti dabit, & cuin osculo ramii ab utroque facto, non manus; deponit autem Celebrans ramum suum in manu Acolyti; & dum alijs, aperto capite, stans distribuit. Diaconus a sinistra eius ministret eidem ramos, eos tantum osculando, deposito interiin suo ramo super Altare: alter Acolythus ministrabit ramos Diacono sine osculis. Canonici quoque non osculantur in manu Celebrantis Canonici, *ex Carem. Episcop. lib. 2. c. 27. ibid. n. 14.*

20 Ante Processionem Celebrans imponebit incensum in Thuribulum ministrante Diacono, & Thuriferario cum benedictione, de more, *ibidem num. 15. Lit. L.*

21 Facta Processione, si Missa sequatur solemnis, Subdiaconus ad Altare deponit Crucem prope credentiā: Celebrans, dum legit in cornu Epistolæ Passionein, palinam teneat sinistra manu.

Ideum

Idem & Ministri faciant, *ibidem* num.
16. & 18.

22 In Feria quarta sequenti ad Introitum non genuflectitur, *ibidem*, n. 26.

23 Crux, quæ in Altari est Feria quinta in Cœna Domini, Velo tegatur albo; in Missa dicatur Gloria in excelsis; cæpanæ deinde sileant; in tertio: *Agnus Dei*, dicatur *Dona nobis pacem*, contra editionem Venetianæ in Officijs paruis Hebdomadæ maioris, in quibus perpetratam notatur, quod ha' et *Duram. lib. 4. cap. 52. tertio* dici: *Miserere nobis*. Nam Missale vult dici de more, quainuis pax non detur, *tit. 8. n. 1. 2. & 4.*

24 Calicem alterum de credentia ad Altare deferat Subdiaconus sine velo longo, sed cum velo tantum Calicis eiusdem paruo, patena & palla; quem Diaconus palla prius, patena deinde cooperit, & desuper velum album ad caudam, & ornatum expandit. Celebrans genuflectit, quandocumque accedit, vel recedit à medio Altaris, vel transit ante Calicem, ob reverentiam Sacramenti, licet in Calice lateat, & sub velo. Quid in simili casu alias obserua. In fine dat benedictionem in latere Euangeli; neque perficit circulum, sed revertitur ad medium, ne terga vertat Sacramento.

Eadem obseruent Ministri. In Altari non sit signum quando legitur Euangelium S. Ioan. quia ibi immedieate adest Auctor benedictionum. Si legit Euangelium in libro, potest signare librum. Ad ea : *Et Verbum caro factum est*, genuflectat Celebrans cum Ministris pauci versus Sacramentum, *is idem num. 6.*

7. & 8

25 Locus vbi Hostia reseruata reposatur debet ornari Cortinis Regijs, non vero pannis nigris. Exemplum habes in facello Pontificio Romano, vbi omnia splendent in hoc casu reseruanda Hostia. Alius Subdiaconus cum Tunicella albâ, & sine Manipulo Crucem ferat velatam velo violaceo. Hic autem cum suis Acolythis stabit, genuflexis alijs in loco, vbi reponitur Sacramentum. Celebrans, ut induat pluviale, retrahet se extra cornu Epistolæ, ob præsentiam Sacraimenti, ibique omnes deponant Manipulos. Postea incensat ter Sacramentum, facta ante & post profunda capitum simul cum Ministris inclinatione. Caveat Diaconus ab osculis corâ Sacraimento. *Carem. Episcop. lib. I. c. 23. ibidem num. 9.*

26 Diaconus extremitatibus veli pendens ab humeris tegit dexterâ manu
Cele-

Celebrantis super positam Calici, *ibidem lit. N.*

27 Hodie & sequenti die conuenit ut ab Ecclesiasticis cum pluuiabus deferatur hastæ baldachini; quod si desint pluuialia; non ideo induant Stolas, Cot tis tantum induti, *ex Cæremon. Episcop. lib. 2.c.25. & 26. ibid.*

28 Duobus modis hodie fieri potest incensatio. Primò, si Acolythi alternatiū incensent, ductis Thuribulis, ut fit in incensatione personarum. Secundò, si hinc inde ante procedant mouentes manibus dextris Thuribula de iisdem pendentia, & effunantia, ait Rituale Romanum de Processione Sanctissimi Sacramenti, quasi sternendo viam Sacramento cum odore incensi; qui inodus videtur magis usitatus; & maiorem reverentiam connotat erga Sacramen tum, quod nunquam nisi a genuflexis Sacerdotibus incensari solet, *ibidem.*

29 Celebrans nunquam cuin alijs in processione Sacramenti cantat, sed se crètò dicit. Quia processio non fit extra Ecclesiam, conuenit, ut Clerus ad primos duos versus: *Tantum ergo Sacramē tum, &c.* genuflectat conuersus ad Sacra mentum; Ministri tamen non genufle ctant. Extra Ecclesiam verò minimè; &

vbi multus est Clerus, posset alioquin,
& male interrumpi processio, *ibidem*
lit. R.

30 Diaconus ponit Calicem super Altare; deinde genuflexione facta descendit, & rursus imponi curat incensum sine benedictione à Celebrante stante, ut prius, a noto velo per Subdiaconum ab huinoris Celebrantis. Deinde reponit illum in capsula facta iterum genuflexione, ante & post. Non enim videndus est Calix à populo, & inulta iniuria Hostia patere populo debet; neque dari debet clavis laico, quantumvis nobili; sed ei potius, qui sequenti die est celebraturus, *ibid. lit. T.*

31 Post Vesperas denudantur Altaria, *Carem. Episcop. lib. 2. cap. 23.* Ad hoc procedat Celebrans cum Diacono in Albis & Stolis tantum violaceis, cum Subdiacono in Albis tantum, sine Manipulis; & Clerus cantare potest Psalmum totum. Amouēdæ verò sunt in aperte tantum cum pallijs, & alijs ornamentijs, relicta Cruce velata cum Candelabris in Altaribus; neque Psalmus ideo est repetendus, si inulta sint Altaria, *ibid. num. 10.*

32 Hoc triduo transeuntes ante Crucem, quæ est in Altari maiori, reverentiam

tiā illi faciant cum genuflexione; excepto Celebrante parato (nisi aliud infra notetur) quia fulget Crucis misterium; & de die Parasceues hoc decreuisse sacram Rituum Congregationem testatur *Castaldus in sua Fraxi Carem.*
Ibidem.

33 Ad faciendum **Mandatum** congruum esset, ut ibi Altare esset cum palio albo ad significandam inunditiam, cuius gratia lauandi sunt pedes, cū Crucis & Candelabris. Poterit etiam parari Credentia à latere sinistro, superquam collocabuntur **Missale**, linteum Sacerdotis, vasa ad ablucandas in fine manus eiusdem, & alia eiusmodi, cum floribus & herbis, *ibidem num. 14. lit. X. & r.*

34 Ministri ad **Mandatum** assilunt cum manipulis (licet eo careat Celebrans) ob Euangeliū cantandum, & cum paramentis **Albis**. Si fiat processio à Sacristia ad locum destinatum, Subdiaconus ferat Crucem inter Acolythos in diuinis, more solito, quam depositit prope Altare in cornu Euangeliū. Incensum imponitur de more cum benedictione in Thuribulum à Celebrante. Diaconus genuflexus ante Superiorē stantem in cornu Epistola petit benedictionem. Finita incensatione

Celebrantis, deponuntur Manipuli & Ministris, ut ei liberius inseruant. Celebrans vero extergit, & osculatur pedem nullo facto super eum signo Crucis manu eiusdem Celebrantis. Nec Diaconus infundat aquam pedibus, quod aliqui scripserunt nimis aperte contra Rubricam. *Ibidem.*

35 Post lotionem Celebrans stans in medio, scilicet ante Altare, capite detecto, & manibus iunctis, tenentibus librum Diacono & Subdiacono, dicit Orationes cum versibus. *Ibid. n. 16.*

36 Hora commodiore, post Vesperas, deferantur particulae referuatae pro infirmis cum luininibus, super pelliceo, & Stola alba adhibitis ad locum, ubi reseruata fuit Hostia consecrata; nisi aliud exigat laudabilior consuetudo; & ostium tabernaculi, in quo ordinariè asservari solent, maneat aperatum, ne populus ibi adoret, quod non adest amplius. *Ibidem.*

37 In Feria 6. Parasceues, Nona cum alijs praecedentibus horis sine lumine dicitur. Altare quoque erit nudum cum Cruce velata velo nigro, ita ut suo tempore facilè queat detegi; & candelabris sex obscuri potius coloris, & candelis ex cera communis, exunctis; gradus eiusdem

dein nudi erunt, sed tamen bene mundi pro Sacerdotis prostratione. Credentia simplex linteo cooperta in superiori tantum parte, cuin necessarijs tantum ad Officium, nempe Bursa cum Corporali & purificatoriō, ampullis vini, & aqua, vase vitro ad ablutionem digitōrum, Missalibus duobus, mappa longa pro Altari, velo longo albo pro celebratōis humeris ad Sacramentum reportandum, & candelabris Acolythorum cum candelis ex cera communī. Procedunt igitur, praeuentibus Acolythis sine candelabris, cuin paramentis nigris, seu in albis uno post aliū ministro, ut ad Missam, tit. 9. n. 2.

38 Lector in fine Prophetiarum non osculatur manum celebrantis, nec Subdiaconus in fine lectionis: hodie non dicitur *Dominus vobiscum*. Diaconus genuflexit ante alios dicens: *Fie et amu*; genuit; Subdiaconus ante alios surgens dicit: *Leuate*. Solus stat Celebrans. Ad Orationem Ministri stant, ut in Missa. Passio cantatur a tribus Diaconis indutis, Amictu, Alba, Cingulo, Stola Diaconi nigra, & cum Manipulo, ex *Carem*. *Cap lib. 2. cap. 39.* qui procedunt de Sacristia hoc ordine, ut qui Euangelistam refert, librum deferat ante pectus, & sic pri-

mus; quem sequitur ille, qui Turbam; postremo, qui Christum; omnes manibus iunctis. Factis autem debitis reuentijs Altari, accedunt ad cantandum, medium locum relinquentes agenti personam Christi, & dexteram Euange-
listæ. Ibid. n. 3. 4. & 5.

39 Celebrans legit Passionem stans paulo versus Cantores, & astantibus Ministeris, ut ad Introitum Missæ; sed cum legit ipse; tradidit Spiritum, nondū tamen genuflexit, quia non legit in cornu Euangeli, ut in alijs Missis. Lecta vero, etiam postrema parte in eodem cornu, quæ vicem gerit Euangeli, conuertit se ad Cantores Passionis, ex Cærem. Papa lococitat o. 39. ibid. n. 6.

40 Adeo verba Cantoruin: Tradidit Spiritum, omnes quidem genuflectunt, sed Celebrans, & alij versus Altare, Diaconi Cantores versus librum; signumq; surgendi post pausam datur à Diacono, qui Euangelistam agit, eo ipso, quod surgit, ut in Cærem. Episcop. lib. 2. cap. 25. Pausa erit vnius Pater noster, ut in Cappella Papæ, Cærem. Marcell. lib. 2. cap. 39. quare non placet dari signum à Celebrante, manu cum strepitu super librum deposita. Fit autem prædicta genuflexio in bobus genibus in terra positis, ibid. num. 7.

41 Sacerdote incipiente in cornu Epistolæ, Ministri stant post eum ut in Missa; qui dicit monitionem primam manibus iunctis; Orationem vero, manibus extensis; neque unquam genuflectit. *Gauant. 2.par.tit.5.nu.5.pag.119.* & 4.p.tit.9.num.9.

42 Nota in Rubrica Missalis, adverbium, altius, concordare etiam cum verbo, incipit, ne dum cum verbo, eleuans, ita, ut & vocem, & Crucem eleuet altius Sacerdos unde simul. *Ibidem nu.11.lit.L.*

43 Celebrans portat Crucem sine ulla inclinatione facta Altari. Acolythi du denudatur Crux, extendunt tapete pulchrum cum cussino pretioso, & velo longo albo supra gradus Altaris versus planum Capellæ. Genuflexus Celebrans idem deponit Crucem super velum & cussinum; mox depositis calceainentis à latere Epistolæ propè scaenam illi paratum ad sedendum, adorat solus; offerens tamen prius Crucis pecunias, quas volet offerre, deinde Ministri simul. Ordo adorationis est, ut quilibet laicus, etiam Princeps, post Clerum adoret; Prelati vero, si qui adsunt, post Celebrantem. Ad singulas adorationes dici potest versus: *Adoramus te Christe,* & be-

nedicimus tibi, qui per sanctam Crucem tuam redemisti mundum. Interim cantantur improperia, &c. quæ legi debent à Sacerdote sedente cū Ministris, Cærem. Pap.lib.2. secl.1. cap.51. Si repetitio est facienda ob longiorem adorationem, fiat ab Hymno, Pange lingua, ut in Missali, ibid. num. 12.

44 Circa finem adorationis Crucis acceduntur candelæ super altare possit, & item eæ, quæ super credentiam habentur pro Acolythis, Diaconus ponit purificatorium ad cornu Epistolæ, loco solito; & tunc etiam transfertur à Coronario Missale ad cornu Euāgeliij, ibid. n. 13. lit. Q. & R.

45 Reportans Diaconus ad Altare Crux ne in ini reuerentiam faciat; sed & Celebrans assurgat transiunti Cruci, ex Cærem. Episcop.lib.2. cap. 26. cui genuflexit simul cum Subdiacono, Quod hodie faciunt omnes omnino in honorem Crucifixi Domini nostri, ex ipsomet Cærem. Episcop. dicl. lib. 2. cap. 25. & 26. Amo uentur statim ab Acolythis tapete, & cussinus cuin velo. Si multus adest populus, poterit collocari alia Crux a Sacerdote cuin Stola nigra ante aliud Altare, ad quam adoranda in accedant, tum inares, tum fœminæ, ne processio

nimis differatur, & officium sequens.
Ibidem.

46 Ad processionem Subdiaconus alter paratus, ut Subdiaconus Missæ, non cum Dalmatica, ut scripsit *Alcozer tract.*
Aglos. 7. §. 3. pag. 352. excepto tamen Manipulo, defert Crucem processionalem discoopertam. Duo Thuriferarij precedunt dictum Subdiaconum sine incenso in Thuribulis, quia nondum est processio sacra, sed aditus ad eam; & ideo itur ad locum destinatum per viam brevioriem. Ibi omnes genuflexi orant, exceptis Subdiacono, qui gestat Crucem, & Acolythis, *ibid. lit. T.*

47 In hac Missa omittuntur oscula manus, & rerum; Celebrans incensat Sacramentum ut heri, & statim impontur eius humeris velum album, non nigrum. Accipitq; genuflexus de manibus Diaconi nimirum stantis Sacramentū; super quod defertur baldachinum, in processione, non nigruin, ut aliqui solent, & male. Debet enim esse simile velo, quod Calicem tegit, & esse illud idem, quod heri tegebatur. *Ibid. lit. V. X. I. & Z.*

48 Cum venerit Sacerdos ad Altare, Subdiaconus Crucis, deposita Cruce, ubi minus impedit in latere Epistolæ gen-

nusflexit. Acolythi deponunt candelabra super credētia. Clerus in plano Cappelæ circundat Altare, genibus flexis.
Ibidem.

49 Celebrans ponit super Altare Ca-
licem, ut pridie, cum ministerio Diaconi. Ne in genuflexus accipit illum de ma-
nu Celebrantis stantis, & deponit super
Altare, genuflexit, descendit, ministrat
nauiculam stanti Sacerdoti pro imposi-
tione incensi; & deposito humeroruim
velo, Celebrans genuflexus rursus in-
censat Sacramentum, ut prius. Recedit
alter ex Thuriferarijs post hāc incensa-
tione; & Sacerdos deponit Hostiam
ex Calice super patenam, facta prius ge-
nuflexione, & amoto à Diacono velo
albo paruo a Calice. Neque debet spon-
tè tangere Celebrans Hostiam, neque
ideo prius lauare manus; quod aliqui
scripsere. Si tamen accidat, ut tangat, pu-
rificet statim digitos, quod in Rubrica
Missalis sub conditione dicitur, non
autem iubetur. Tandein Hostiam & Ca-
licem ponit super Corporale nihil di-
cens; neque signum Crucis, ut alias, fa-
ciens cuim Patena, aut Calice. *Ibid.*

50 Incensum imponit Celebrans in
Thuribulo absque benedictione, sed
more consueto, id est, ter, cuim ministe-

rio Diaconi; & more solito incensat oblatā & Altare tantum, postea lauat manus, facie ad populum versa. Deinde iunctis manibus, idest, super Altare, ut aliās, dicit *Suscipe sancta Trinitas*; & versus ad populum *Orate Fratres*. Et dum se vertit, caueat, ne vel minimum terga vertat Sacramento, ut mox dicitur, num.

I*4*. & I*5*.

51 Diaconus ad *Pater noster*, descendit, ut aliās cum Subdiacono post Celebra item. Dicit autem manibus extensis, neque se signat cum patena, ut aliās. Ad eleuationem Sacrauenti non eleuatur patena, quam tenet in manu posita super Altare; nec eleuatur planeta, nec incensatur Hostia. Eleuatur autem altera tantum in manu, ad differentiam eleuationis, quæ fit post consecrationem, ne hac die videatur de nouo consecrata. Diaconus cum debitis reverentijs discooperit Calicem, & cooperit, ut aliās. Celebrans mittit Particulam in Calicem sine aliquo Crucis signo. Et licet hic dicatur, more solito, cadit hoc Verbum super totam Hostię diuisionem, non præcisè super immissionem particulae. Vides hoc etiam loco, quod, more solito, non dicit, omnina de more solito fieri, sicuti in benedictione incensi, & *Orate Fra-*

*Pratres, vbi verbum hoc non includit
omnia de more? n. 13. lit. G. n. 15. & nu.
18. lit. N.*

52 *Oratio tertia. Perceptio Corporis tui,
tantum dicitur, & manibus iunctis su-
per Altare, ut alias, in qua solum de cor-
pore Christi agitur. Fit communio Sa-
cerdotis, ut in Missali; ad quam Ministri
stant capite inclinato, ut alias. Ibidem
lit. V.*

53 *Ante sumptionem particulæ Ho-
stie Diaconus Calicem discooperit; &
cum Celebrante genuflectit. Sacerdos
quando sumit particulam Hostie cum
vino non se signat, ut alias, cum Calice.
Postea abluit tantum digitos in Calice,
ministrante Subdiacono aī pullas. Ex-
tinguuntur hoc loco, duin fit ablutio,
non prius, cerei à Clero delati. n. 19.*

54 *Diaconus librum claudit; Subdia-
conus, plicato Corporali, & in bursam
reposito, reportat Calicem ad Creden-
tiam, & postremo cum debit is reueren-
tijs redeunt omnes, vnde, & modo, quo
venerant. Altare denudatur ab Acoly-
this, à quibus & nudatur credentia, &
candelæ extinguuntur post Vesperas. Si
reportanda est Crux, ut eam populus a-
doret ad priorem, seu alium locū, sup-
ponantur eidem eadem, quæ prius, &*

debet eā portari ab aliō Sacerdote post Vesperas. *Ibid. n. 21.*

55 **P**ixis, quæ remansit cum particulis in loco pro Calice & Hostia deputato, portatur ad aliud facellum, in loco remotiori præparatum, cū lumenibus. *Cerem. Petri Ruiz,* & placet, ne in Ecclesia sint luminaria in Matutinis sequentibus, & Officio Sabbati, vltra præscripta. *Ibid. n. 23.*

56 **H**odie conuenit duplii pallio vestiri Altare maius, violaceo nimis super album, ita ut remoueri cito queat violaceum circa finem Litaniarū. *Ceremon. Episcop. lib. 2. cap. 27.* super Altare cādelæ erunt ex cera alba. Cereus etiam benedicendus collocabitur cum suo cādelabro in latere Euangeli, *Cerem. Episcop. ubi sup. ante* Cercum legile vestitum veste alba, & super illud Missale non apertum. Ministri debent esse in violaceis, sine manipulis vel in albis. *Gauant. I. p. tit. 19. num. 6. & 7.* Crucem gestare debet Subdiaconus, quem præcedunt Acolythi tres, cum aqua benedicta, Thuribulo sine igne cum nauicula. & peluicula cum quinque granis incensi, & hoc eodem ordine procedunt ad portam, *tit. 19. n. 2. lit. A. & D.*

57 **C**rus cuius Subdiacono sit in porta
ante

ante faciem Celebrantis; ignis autem in foculo super aliquod scamnum coram Celebrante: ubi etiam forcipes ferrei, & candelulae cum lignis sulphuratis parari debent. Sacerdos manibus iunctis dicit orationes; & Diaconus eleuat fibriam pluvialis, quando est benedicturus manu ignem, & grana incensi. Nec alia incensi quantitas una cum quinque granis benedicenda est. Celebrans non dicit: Oremus, quasi coniungens nouam benedictionem incensi cum praecedenti benedictione ignis. Imponit incensum ter in Thuribulo, nauicula à Diacono de more ministrata: qui & ministrat cum osculis aspersorium, & Thuribulum Celebranti. Sacerdos ter aspergit, in medio, à dextris rerum benedictarum, & à sinistris earum. Ter adolebet nimirum, uti aspersit. *Ibid. lit. E. & F.*

& n. 3. & 4.

58 Diaconus cum induitur dalmatica albi coloris accipit etiam manipulu, ex Cærem. Episcop. lib. 2. cap. 28. Praecedit Thuriferarius, posito prius incenso à Celebrante in Thuribulum, more solito. Acolythus deferens in vase quinque grana incensi vadat à dextris Thuriferarij. Sequitur Subdiaconus: et hic etiā cum manipulo, ex Cærem. Episc. loco cit.

coloris autem violacei. Et Clerus per ordinem; deinde Diaconus cum Arundine; ad cuius sinistram cat Acolythus cum candelâ accensa de nouo igne, & si opus est, intra laternam, ne à vento extingatur in processione. *Ibid. n. 5.*

59 Cùm Diaconus ingressus est Ecclesiam, & cùm ingressus est etiam Celebrans post eum (non ante) inclinet arum dinem; ut Celebrans quoque genuflectat in Ecclesia. *Ibid. lit. R.*

60 Candelæ tres in hac Arundine posite non ultra Vesperas Sabbati Sancti ardere debent: alioquin gratis ardebunt. & sine causa. *Ibid. n. 50.*

61 Diaconus in benedictione Cerei magni non signat librum, neque seipsum; neque imponit incensum de novo in Thuribulo; quod nota est aliquis Ritualis liber, si de novo imponendum esset; & verè sufficit impositio incensi facta semel, & proximè in ordine ad lumen Christi, & cereuin. Ministri vero hinc inde stantes respiciunt librum, ut Diaconus, rectam quasi efformantes lineam cum Diacono medio; ita tamen, ut latera, non terga, vertant Altari. *Ibid. num. 6. lit. S.*

62 Ordo figendi grana est, ut primum in superiori parte, alterum in media,

tertium in inferiori, quartum in dextera Cerei, quintum in sinistra. Habet etiam mysterium, quod Diaconus accedit Cereum, non cum candelula, ut aliqui scripsere, sed immediate (air R. S. Missalis) cum una ex tribus candellis in arundine positis. Acceduntur deinde lampades sumpto lumine à Cereo ipso; vel à candelis arundinibus. Ibidem.

93. In fine benedictionis Cerei, excepto Papa, Episcopo, & Imperatore, cui additur Electi titulus, si nondum est coronatus, vel in Hispania Rege, nemo alius nominari debet, in consulta Sede Apostolica; quicquid scripsere alij; qui tamen hanc additionem pridi e fieri prohibent: at, quæ maior est ratio cum Pius V. in sua Bulla additiones omnes prohibuerit? Sede Romanâ vel Episcopali vacante, tacetur nomen Papæ, vel Episcopi. Ibidem.

64. Crux deponitur in loco decenti; Arundo stabilitur pede marmoreo preparato, non procul à Cereo; Prophetix leguntur in medio Chori, ex Cerem. Episcop. lib. 2. cap. 37. ubi scilicet ab omnibus audiri queat lector; unde non male illi, qui in ambone, vel ante Altare eas legunt. Lectores autem non osculatur

par in fine manum Celebrantis, neque
recedunt nisi dicto *Leuate*, à Subdiacono.
Ibid. n. 13.

65 Orationes Celebrans dicit, vt in
Missâ, manibus extensis. Dum ille Pro-
phetias legit, Ministri assistunt, sicut ad
Introitum Missæ; dum vero Orationes
dicit, stant post Celebrantem, unus post
alium. Diaconus dicit genuflectens an-
te alios: *Flectamus genua*; Subdiaconus
surgens ante alios: *Leuate*; excepta vlti-
ma Oratione. Celebrans autem nunquam
genuflectit. Si sedere voluerit post lectâ
in Altari prophetiam sedeat ad scam-
nam consuetum, sed nudum, in latere
Epistolæ. Eat autem per viam breuiorē
cum ministris, & redeat per longiorem
cum debitâ reverentijs ante in medium
Altaris. Nullo modo sedeat ad Altare,
quod Episcopo tantum concedi debet.
Ibid. à n. 13. ad 18.

66 Ordo legendi Prophetias hic erit,
vt primas legant minores, postremas
maiores, nisi aliud necessitas suadeat.
Ibid. n. 19.

67 Ad benedictionem fontis portabi-
tur Cereus ante Crucem. *Carem. Episc.*
lib. 3. c. 27. Aspersio verò populi cum
aqua Fontis; & eiusdem aquæ reserua-
tio ad aspergendum in domibus, & alijs

100 Regulae selectae

locis, ante infusionem olei debet fieri.

Ibidem num. 19.

68 Ad Litanias, ministri quoque in Albis procumbunt ex communiori usu Ecclesiarum Romæ. Deponunt tamen planetas plicatas paulò ante: *Peccatores; Cæremoniam Episcoporum lib. 2. cap. 27.* Quod etiam mihi magis placet. Cusini Coriacei dari possunt sub coru in capitibus, & Celebrantis. Litanizæ non inchoantur apud fontem, sed apud Altare. *Cæremoniam Episcoporum d. lib. 2. cap. 28.* Aliqui scripsere, geminandum illud. *Fer sanctam Resurrectionem tuam;* sed nullo antiquo auctore; immo contra Ballam Pij V. quæ additiones prohibet. *Ad peccatores,* descendunt in Sacristiam, ut dicitur etiam in *Missali Vaticano. volum. 4743.* Si vicina est; alioquin in locum vicinorem, & decentem post Altare. Omnino ante Altare nemo Episcopo inferior est vestiens, licet sit loci superior; non enim est illi communicanda Episcopalis prærogativa, nisi mitra utatur. *Ad Agnus Dei* accenduntur luminaria; pallium violaceum remouetur ab Altari; ornatur credentia suis necessarijs ad Missam solennem. *Kyrie eleison* cantari debet ita tarde, ut Sacerdos & ministri queat procedere ad Altare. Ibidem num. 30.

Vbi

Vbi demore & submissa voce dicunt
nouies. Kyrie eleison. Cärem. Pap. lib. 1.
scit. 1. cap. 57. & 60. in cornu Epistolæ,
deinde in medio, *Gloria in excelsis*, &
pulsantur campanæ quæ sunt intra pa-
rietes Ecclesiæ tantum dato deinde sig-
no à Cathedrali, seu Matrice, dabitur
etiam (licet detur longè post *Gloria in*
excelsis) solemne signum ab omnibus
alijs Ecclesijs, cum campanis maiori-
bus. *Alleluia* cantatur in cornu Episto-
la osculata prius manu à Subdiacono;
& dum cantantur stant omnes. Cärem.
Pap. loc. cit. cap. 57. Subdiaconus defert
ad Altare vna cum calice Bursam Cor-
poralium. *Allauabo*, dicitur. *Gloria Pa-*
nii, alius à Celebrante ne co:inunicet;
nec deponat Sacerdos Casulā pro ves-
peris vt assūmat Pluuiiale, quod aliquā-
do fecerūt perpetam, non in nulli, quia non
dum est finita Miſsa. Porro Antiphona,
Alleluia, conuenit, vt inchoetur à
digniori, qui est in choro. Ministri cum
Celebrente dicunt *Psalmum*, & *Magni-*
sicar, in cornu Epistolæ, uti stant ad In-
troitum Miſse. Incensatio item fit co-
dein modo, quo initio Miſse, sed pra-
terea incensantur alijs in choro. Extra
chorum dicuntur Vesperæ, vt in Brevia
aduotatum est. Cäreus a latere

Evangelijs ardēt à Sabbato Sancto , vsque ad Dominicam in Albis inclusiue, ad Missam, & ad omnes horas. Præterea diebus Dominicis à primis vesperris, vsque ad secundas, & Completoriū inclusiue, ad Missam & horas ; nimiriū ad utrasque vesperas, & Missam Dominicæ, & in Ascensione ad omnes horas, vsque ad Euangeliū Missæ soleannis, seu Parrochialis, seu Conuentualis non solemnis: in alijs diebus nunquam. Ibidem à num. 30. vsque ad 49.

69 Si Festum Annunciationis inciderint in hunc diem , tunc de licentia superioris celebrari potest; alia non; & non nisi post inchoatum saltem solempne sacrificium. Quo casu fortè sufficit incipere à Confessione, qua finita, dicat Sacerdos, Kyrie eleison, de more, & reliqua cum Vesperis vsque ad finein Missæ. Ibidem num. 44.

70 Infra Octauam Paschatis si fiat commemoratione de simplici, non tamen dicitur tertia Oratio, tit. 11. num. 2.

71 Missa processionum , tres habet orationes sine Gloria, sine Credo, & sine ieiunio commemoratione Festi occurrenti de cuiuscunque, de quo , si nouem lectio. & numerum est, cantatur alia Missa. Præfationum semper est Paschalis, etiam in Litanijate.

maioribus quocunque die occurant,
tit. II. num. 13.

72 In Fer. 3. Rogationum in Missis priuatis, si fiat de sancto ix. Lectionū in illius Missa fit couinemoratio Rogationum. Si fiat officium de simplici Festo, potest dici Missa de eo, cum commem. Rogationum, vel Missa Rogationum cum comm. Festi, ut dicitur in Rubrica propria. Si Festum non occurrat, dicitur Missa Rogationum, ut in Missa li; neque in ea fit commem. de officio feriali; quod est peculiare in hac die, licet Rubrica sit obscurior in modo loquendi. Altarium parainenta erunt officio conformia; Altaris autem maioris, & celebrantium ad quodcumque Altare conformia Missæ Rogationum. Hymnus Angelicus, non dicitur, neque Credo, in Missa Rogationum in maiorum & minorum, ut dicitur in propria Rubrica, quocunque die occurrant. Ibidem num. 13.

73 Si in Vigilia Ascensionis occurrat Festum ix. Lect. dicuntur tres Missæ in Collegiatis, de Festo, de Vigil. & de Rogationibus, post tertiam, sextam, & nonam horam: & in unaquaque ha- riun, secunda Oratio, si dicenda est, erit de B. Virg. tertia Eccles. vel pro Papa.

In priuatis, si eo die occurrat Festum simplex, erit de eō secunda Oratio, tercīa de Rogat, quæ in officio nullam habent commemorationem, quia, Festum simplex precedit supra ultimas Rogationū Ferias, etiam in Missa. Si occurrat Festum ix. Læctionis. Missa erit de Festo, cum commemoratione. Vigiliae, & Rogationum. Ita in propria Rubrica. *Ibidem num. 14.*

¶ 74 In Vigilia Pentecostis color albus usque ad Nonam, violaceus usque ad Missam, rubeus deinceps adhibetur; quia & in priuatis Missis huius diei, quo adest vestes celebrantium, licet celebrent ante Nonam. *Ibidem num. 19.*

75 Luminaria non deferuntur ad Euangeliū. *num. 20.*

76 In Missa quatuor Temporum si fiat de simplici commemoratione, non tantum dicitur tertia Oratione, nec Flebimas gemma, ratione temporis Paschalis. *Ibidem num. 25.*

76 In festo corporis Christi processio solennissima in paramentis albis, & in Cathedralibus quidem Ecclesijs seruentur easque in Cerebro. *Episcop. libr. 2. cap. 33.* habentur: in minoribus autem Ecclesijs ea item, quæ in Rituale Rom. Pauli V. finita Missa depositantur manipuli, induit Colebraas Planiale extra

cornu Epistolæ, imponit stās incensum
sine benedictione, & genuflexus ter in-
censat Sacramentum in Tabernaculo
ostensorio positum. Interim duin incē-
satur, cantetur, *O sacram coniuinum*, vel,
Tantum ergo Sacramentum. Tabernacu-
lum sanctissimæ Eucharistie deferatur
manibus tantum Celebrantis, non ob-
stante quavis contraria consuetudine.
In Processione Clerus in immediate prece
dat Celebrante cum cereis accenisi;
cereosque gestent omnes ea manu, qui
extimâ cùique est, altera pectori admo-
ta Hymni decantentur alternati; qui
à Celebrante cum ministris dici pote-
runt submissa voce. Qui Crucem defert,
congruit, ut veste Subdiaconali sit indu-
tus, & procedat mediis inter Acoly-
thos cuim candelabris, & cereis accen-
sis in honorem Crucis, & Crucifixi; si-
cuti fit in Altari. Hastæ baldachini di-
stribuuntur sicuti in Feria v. Cæna Do-
mini, & in via seu circulo proceditur à
latere Epistolæ ad latus Euangeli. In
fine processionis Subdiaconus deponit
Crucem in loco decenti, Ceroferatij
candelabra in credentia, & cuim Clero
genuflectunt. Deposito Sacramento su-
per Altari cuim ministerio Diaconi, ut
in Cæna Domini, imponitur à stante

Celebrante sine benedictione incensum in Thuribulo; fit incensatio tripla more, cantantante interim Clero genuflexo, ante & circum Altare, ultimorum duodecim versus Hymni, *Pange lingua*, &c. Tantum ergo, &c. quibus dictis cantatur Versus à duobus Clericis; Panem de calo, &c. & à celebrante stante, ministrisque genuflexis, & libruin sustinentibus hinc inde dicitur *Dominus vobiscum*, cum Oratione, *Deus qui nobis*, &c. nihilque aliud addens, ascendit ad Altare, genuflectit, & ipsemet nullo Diaconi ministerio accipit velatis manibus, ut prius Tabernaculum, benedicit cuin eo populum facie Hostia ad eundem versa, in modum Crucis scinel, nihil dicens, & gyruin perficiens reuerenter reponit. Hæc ferè omnia ex *Rituali Rom.* Tunc genuflexione facta descendit ad gradus, ut prius, & amoto velo a Subdiacono, Diaconus ascendit, genuflectit, & reponit vel in locum altiorem, ut eo die colatur à populo pro locorum consuetudine, vel coniectum velo in locum suum. Corporale seu palla Tabernaculo semper sit substracta. Scripsere quidam, & gratis, quod præter corpora se supponi debet Tabernaculo Ara lapidea cuin tribus mappulis; sed hæc ne-

cessa-

cessaria sunt ad conficiendam Eucharistiam, non autem ad eam collocandam, seu exponendam; alioquin & in Turri lignea, & cum ad ægrotos deferatur, eadem forent adhibenda. Ardebunt candelæ usque ad datam benedictionem inclusuæ; & Diaconus nihil osculabitur coram Sacramento. *Ibidem tit. 12. a n. 1. ad 10.*

77 In Festo Purificationis B. M. V. primò vestiēdum erit Altare pallio violaceo super album, ita, ut facile quoque ante Missam dimoueri queat. Deinde si venerit in Dominica fiet aspersio aquæ ratione Dominicæ, ante benedictionem candelarum, nempe, antequam ascendatur ad Altare. Postea Sacerdos osculato priùs Altari in medio, *ex Ordin. Rom.* procedit ad benedicendum candelas ad cornu Epistolæ positas; nam est aptior locus ad ritum *in Ceremon. Episcop. lib. 2. cap. 17.* Ibidem etiam paretur vas aquæ benedictæ, & Thuribulum cum nauicula; in ipso vero cornu Altaris collocetur Missale apertum. Ministri stabunt hinc inde. Si quid omissimus hoc loco, repeate ea, quæ diximus in Dominica Palinorum, communia huic benedictioni, & processioni. Manus igitur iunctis Celebrans dicit, *De-*

minus vobiscum. Et Diaconus eleuans
 fimbriam pluialis anteriorem benedi-
 cturo Celebranti candelas manu. Incen-
 sum imponitur more solito. Quo autem
 ritu candelæ aspergantur, incensentur
 & distribuantur. Vide supra in benedi-
 ctione Cineruin & Palmarum; est enim
 eadem ratio. *Ordo Romanus*, eas accen-
 di iubet & distribui. Toleratur tamen
 alibi, vt accendantur tantum initio
 processionis, ob longiorem distributio-
 nem, vel tenuitatem candelaruin; & ne
 ob concursum accidat inacula exfluen-
 ti cera super vestes Celebrantis. Quo
 habitu dignior ex Clero accedat, dixi-
 mus in benedictione Cinerum, & Pal-
 marum; eodemque modo, quo palma
 traditur, tradatur & candela, ministris;
 vt ibidem ministrantibus, tum Præla-
 tis, & Canonicis, qui manum Canonici
 Celebrantis non osculantur. In proces-
 sione defert Crucem Subdiaconus offic. mi-
 nistrans; neque duo Subdiaconi adesse
 debent, quod aliqui scripsere. Imago
 Crucifixi in proces. respiciat ante, & no
 retrò, nisi præsentibus priuate & Ar-
 chiep. in sua Diæcesi. Candelæ à Mi-
 nistris non tenentur in Missa; à Celebrâ-
 te ad Euangeliū tantum; ab alijs ad
 elevationem quoque; standum tamen
 erit,

erit, etiam cuin candelis, post elevatio-
nem, non genuflectendum. Si vero Mis-
sa fuerit de Dominica candelæ non ac-
cenduntur; & ratio est, quia ex verbis
Rubricæ Missalis: *Fit tantum benedictio,*
& distributio candelarum, & processio, &
Missa dicitur de Dominica. Et infra: acci-
piunt paramenta alba pro Missa: & can-
dela tenentur in manibus accensæ, dum le-
gitur Euangeliū, &c. Videtur inferri,
candelæ accensas teneri in honorem
beatæ V. M. & consequenter in eiusdem
tantum Missa. *Marcellus in Cærem.* *Bar-*
tholomæus lib. 2. cap. 28. & Gauant. *Ibidem tit. 14.*

78 In Ecclesia S. Ioannis Baptistæ
non dicitur, *Credo*, in Missa Vigiliæ ip-
siusmet S. quia priuilegium dicendi il-
lud conceditur tantum Festo in Eccle-
sia propria, non vero Vigiliæ. *Ibidem*
tit. 15: num. 10.

79 In Absolutione solemnī die com-
mem. omnium fidelium defunctorum,
quia solent multi circuire sepulchra,
illud obseruare debent, quod ultima
absolutio facienda erit ad lecticā mor-
tuorum, cum R. *Libera me, longiori,* &
oratione, *Absolue*, in numero plurali:
qua habetur inter Psalmos Graduales.
Eadem autem hic militat ratio, qua S.
Burchardus Yorutiensis nos inonuit

(ut refert. *Gauant.* p. 1. tit. 5. num. 5. litera A.) Ultimo semper loco recitandam esse in Missa orationem, *Fidelium*, quæ est Generalis pro defunctis, post collectas speciales, ut hæc ultima ceteras colligat. Ad alia verò sepulchra possunt distribui Responsoria nocturnorum, addendo singulis v. *Requiem*, ut sit in tertio, & sexto. Fiat aspersio, & incensatio ter, in medio, à dextris, & à sinistris, cum orationibus, ut in Missali, de pluribus, omissis secretis. Post orationē non dicitur, *Requiem*, &c. Nisi post ultimam Absolutionem, quæ fit in medio Ecclesiæ; cui additur per Cantores: *Requiescant in pace*, Amen. Ibidem num.

19.

80 Nota parenthesin in Oratione secreta Missæ dedicationis Ecclesiæ. Ea enim verba, quæ parenthesis clauduntur, omitti debet, cum dicitur Missa de Dedicatione alicuius Ecclesiæ, quæ non est eadem ipsa, in qua celebratur; ut in Dedicatione Basilicarum Saluatoris, & Apostolorum Petri & Pauli, quæ ab universis celebrantur, extra easdem Ecclesiæ; & in Dedicationibus Cathedralium Ecclesiarum, quæ iubentur celebrari ab omnibus Diœcesanis. Me præsente, ad hunc finem facta est parenthesis, quam fecit

Bartholomaei Gauanti. III

ferè omnes ad hanc fortè diem igno-
ravere, *tit. 16. num. 10.*

81 In Missa Votiva conuersionis S.
Pauli facienda est commemoratione S. Pe-
tri; nunquam enim separandi erūt hi,
quos Ecclesia coniunxit. Et licet in Se-
xagesima videatur eisdem separare in
Collecta solius sancti Pauli, latenter id
facit ob stationem in Ecclesia S. Pauli,
quem tacito nomine proprio, Doctorē
Gentium appellat. *tit. 17. num. 6.*

82 Quando Misia Votiva exigitur
de Assumptione B.V. M. de Natiuitate
eiusdem, & eiusmodi, dici potest ex his
quinque quæ sunt in Calce Missalis
pro Sabbatho de beata Virgine cum in-
tentione ad honorem Assumptionis B.
Virginis, &c. alias enim dedecet, vel di-
cere, *Gaudemus omnes in Domino diem*
Festum, &c. vel immutare tunc verba
die Festum, in Commemorationem; tum
alia sequerentur in congrua; neque lai-
corum causa violandæ sunt Rubricæ.
Ibidem num. 5.

83 De Apostolis alijs, quando voti-
ua occurrit dicenda, si quid ratione tē-
poris desit, puta, *Tractus*, seu *Versus* cum
Alleluia, tempore Paschali: *Tractus* qui
dein desumi poterit ex Missa Votiva
sanctorum Petri & Pauli; *Versus* autem
cum

cum Alleluia, tempore Paschali, imo vero etiam Introitus cum accessorijs, ex F. sto S. Marci, ut in simili casu iubetur in fine Missæ Votiuæ Apostolorum Petri & Pauli; est enim eadem ratio. Ibidem num. 10.

48 Si Missæ dicantur votiuæ, & propriesertim pro peccatis, pro infirmitatibus & de passione Domini, in Ferijs Aduentus, in quibus post Graduale omittitur, Alleluia, Versus cum suo Alleluia non est omissus. Ratio est, quia non sunt Missæ de tempore, ut Feriæ Aduentus, Quatuor temporum, & Vigiliarum, que ieunantur, in quibus Graduale tantum dicitur; sed sicut Votiuæ participare debent de Festis, quorum sunt Votiuæ, ita decet post Graduale, id est lamentum audiri, Alleluia, extra Septuagesimam. Ibidem, num. 11.

49 In Missis Votiuis de B. Virgine ab Aduento ad Nativitatem Domini Versus cum suo Alleluia dicitur, ut in Festis. Ibidem.

50 Infra Octauam Paschæ, si Votiuæ cantetur pro re graui, in ea non debet dici Graduale; quod conuenit illi Octauæ, non Votiuæ Paschali. Ita Ruiz in suo Ceremoniali 7. par. fol. 91. pag. 1. & bene Gahant. Ibidem num. 12.

87. In Missis votiuis Sāctorum, vel dicitur Missa propria Sācti, si habet; mutato in Collecta Verbo, Narratio, Festa, & eiusmodi, in Commemorationem; de sumptis iten vel Tractu, vel Versibus cū. Alleluia, vel etiam Graduali, si opus est. ex Missa de communi; vel certe tota Missa dicatur de communi, prout ratio temporis, siue Paschalis, siue non Paschalis requirit. Paschale verò tempus durat, usque ad Sabbatum post Pentecosten inclusuè. *Ibid. n. 73.*

88. In Votiuis pro gratiarum actione additur Oratione propria, quæ habetur post Votiuam de Sancta Trinitate, cum conclusione distincta à conclusione pri mæ Collectæ, seu Orationis, ita, ut in Missa solemni duæ tantum Orationes dicantur, cum distinctis cōclusionibus; quod non minuit solemnitatem, sicut neque Festum S. Petri diminuitur, addita Oratione tantum S. Pauli: in Missis autem priuatis secunda erit de Officio, tertia de gratiarum actione. *Ibidem num. 15.*

89. Eadem reguli erit de Oratione addenda Missæ de Sp̄itu Sancto ad postulandam gratiam eiusdem, quæ habetur in fine votiuæ de Sp̄itu Sancto. *Ibid. n. 76.*

L4 Regule selectæ

90 Anniuersarium Electionis seu Cōsecrationis Episcopi celebrari potest. Si altera tantum celebretur, cōsecratio potius, quam electio celebranda erit. Si igitur venerit in die Festiuo, Missa erit de Festo, cum commemoratione pro Episcopo. *Ceremon. Episcop. lib. 2. cap. 35.* In Oratione autem nominatur, Episcopus, & Ciuitas, quia, Ecclesia, sine additamento, significat Vniuersalē Ecclesiam. Si verò in die non Festiuo, Missa dicitur, ut in Missali, & emendato Ceremoniali, cùm vñica Oratione, Gloria, Credo, & Prefatione communī, siue de tempore, vel habente rationem temporis; quia forte infra oītauain occurrat. *Ibid. n. 22.*

91 In Missa pro Sponso, & Sponsa, dicto Paternoster, &c. dicit super eos Sacerdos orationes, quæ sunt in Rituali stās in cornu Epistolæ, tenente librum ministero ante euin; & dum recedit à medio, seu accedit ad inediūn, genuflectat semper Sacramento. Deinde antequain populo benedicat, conuersus ad Sponsum, & Sponsam in cornu Epistolæ dicit Orationem, quæ extat in Missali. *Ibid. n. 25.*

92 Aspersio sponsorum, quæ fit cum aqua benedicta in fine, fiat cum aspergillo,

gillo, & aqua, & cū signo Crucis super eos, eo modo, quo dicitur in Rituali Romano, in benedictione mulieris post partum, & aliarum personarum. *Ibidem num. 26.*

93 Circa Orationes diuersas, & ad libitum dicendas quando non est Festus duplex hæc occurunt notanda. Et primo Regulam illam : *De eodem non fit in Missa bis, per modū principalis, siue sit Festum, siue sit Votium, & per modū simul Commemorationis: Veram esse, & habere locum in sensu formaliter Commemorationis, quæ dicit ordinem officiū;* quod accidit in Collectis ordinarie non ultra tertiam in Missa: non autem locum habet illa Regula in Collectis pure accessorijs, remotioribus à prima; nec in ijs, quæ addi possunt usque ad quinq; seu septem, ut supra dictum est in s. p. *Rubr. tit. 9. de Orationibus num. 12.* Prima pars probatur ex eodem tit. 9. num. 15. ubi ideo in Missis de Beata Maria dicitur *Oratio de Spiritu Sancto, & in votiva de Apostolis, pro Acundis, dicitur, Concede, de B. Virginie, vt ibidem ad notauimus.* Altera pars manifestè patet, quia alioquin sequeretur, quod, quando plures dici possunt Orationes (inter quas certum est fieri semper mentionē

de f. s. & Virgine in Oratione Antikis,
ver. (Incedit) multquam in Missa posset
dier Oratio ad precepsa suffragia sancto-
rum, Concede quiescens, &c. neque alia
pro Congregatione, & familia in quibus
sit expressa mentio de Beata Virgine; &
efficit f. Antikis Missali, quod non de-
bet dici: Item in Missa de Spiritu San-
cto votum cum quinque Orationibus
nō posset unquam dici Oratio ad postu-
lantem continentiam: Regne Sancti
Spiritus; neque pro deuotis amicis, in
qua etiam nominatur Spiritus Sanctus.
Item in votis de Apostolis, & in alijs
Missali, in quibus dicitur Antikis, & ter-
rit est ad libitum, non posset unquam
dicci O'ratio pro constituto in carcere, in
qua nominatur Bonus Petrus. Ergo ul-
tra vitiadē accessoriā, quæ Cōmēno-
ratiōne sapit, & debet esse diuersa pri-
ma Collecta nihil refert, an in alijs pote
accessorijs. & remotionibus ap̄ prima, in e-
stib⁹ nō sicut corū qui in prima, vel al-
ia collecta fuere nominati: qua cōcess-
sa distinctione, certe nihil erit frustra po-
litum in Missali Romano. *H. t. n. 27.*

94. Prima Oratio ex his votis, nimi-
tum, ut precepsa suffragia sanctorum, nō
dabitur dici, quando dicitur Antikis, quia
ex eis sunt, ut ex istib⁹ caritate pa-

tet; poterit autem illa prima. Concede, dici in ea Missa, quæ habet secundam, Concede de Beata Virgine, & adimitur quinque, vel septem Orationes, suo loco congruo post Orationem tertiam, si propria sit assignata; vel poterit & à maioribus quandoque iuberi, ut dicatur, etiam in duplicibus, pro re gravi, & publica causa, sicut alia. Deus resurgens nostrum, & virtus, &c. & his modis non erit superflua in Missali; quae de re aucte dubitaure nonnulli. *Ibid. n. 25.*

95 Oratio pro seipso Sacerdote dici non debet in Missa, cui interest proprius Episcopus, vel eo maior. vel Princeps magnus, ex Burchar. in Ord. Celebrat. Mis. potius orandum est pro Praetato, seu Principe presente, quod sit ob redentiam eorundem meliorum. *Ibid. n. 26.*

96 Pro defuncto Cardinali, prima Missa dicenda est mutatis Orationibus. Rubrica quidem non prescribit; sed usus ita declarauit Rubricam; quia sunt Episcopis maiores. Pro Diacono tamen Cardinale Oratio, *Inclina*, ut in Missali, tit. 1. p. 7.

97 Licet de Sacerdote defuncto Rubrica incineretur inter defunctionem Episcopum, & Cardinalem; non tamen iisdem aqualem cuni facit. & rationabilis consuetudo est in plerisque Ecclesi-

sijs maioribus Vrbis, ut dicatur Missa secunda, mutata Oratione, ratione cuius videtur in Rubrica prius de Sacerdote, quam de Cardinali, mentio facta fuisse. Si tamen dicatur Missa prima, faciat Rubrica in fine Missarum pro defunctis, quæ concedit Epistolæ, & Euæ gelia vnius Missæ dici posse in alia quam cunque Missa pro defunctis. Ibidem vnum. I.

98 Oratio, Deus qui inter Apostolicos Sacerdotes, &c. concluditur: Qui viuis & regnas, ex Cærem. Episcop. lib. 2. cap. 38. quia ad Filium dirigitur, qui est Sacerdos in æternum, secundum ordinem Melchisedech. Psalm. 109. Matth. 22. D. Paul. ad Hebreos cap. 5. 7. & 13. & Apocalip. cap. 1.

99 Oratio in tertio, vel *septimo* dicenda, ex Amai. lib. 3. cap. 4. dicitur ad celebritatem quandam in proprijs diebus, 3. 7. 30. vnde non debet dici in ijs diebus, qui occurrunt inter tertium, & septimum. neq; post *septimum* usque ad *trigesimum*, in quibus dicitur Missa, ut in quotidianis: alias esset mendaciū in Collecta. Ibid. n. 9.

100 Pro Ecclesiasticis, in die *tertio*, *septimo*, *trigesimo*, &c. Anniversario repetenda est Missa, quæ dicta est in die Depositi

tionis,

tionis, sicuti fit pro laicis in ijsdem diebus 3.7.30, ex propria Rubrica. Oratio vero semper erit propria Episcopi, vel Sacerdotis. Neque refert in ea non fieri mentionem de 3.7.& 30. & anniuersario; nam eadem Oratio pro Papa dicitur in obitu, & in anniuersario, nulla facta in ea anniuersarij intentione. *Ibidem num. 11.*

101 Cardinales eodē priuilegio mortis gaudent, quo Episcopi, & in huiusmodi functionibus post mortem sunt aequales. Extra p̄dictos dies, Missæ dicuntur, ut in quotidianis defunctorum, cum proprijs Orationibus. *Ibidem num. 12.*

102 In titulo pro Patre, & Matre, addita est vox *Sacerdotis*; nam alijs de Patre cuiusque non conuicit Oratio in ore Sacerdotis, ut patet audienti. *Ibidem num. 13.*

103 Pro eo, qui proximè obiit, longè tamen à nobis, prima vice potest dici Missa, ut in die terrie, omissò verbo, tertium. *Ibid. n. 15.*

104 N. exigit noīnen defuncti, si tamen est nobilis, vel consuetudo sit nominandi omnes in Collecta, & Orationibus. *Ibid. n. 16.*

105 Orationes duæ (Deus omnium fi-

delium, & Praesta) quæ pro Episcopo, vel
Sacerdote additæ sunt, post eam utriusque
comminucem: Deus qui inter Apostolicos,
&c. conuenientius dicuntur in ijs Mis-
sis, in quibus per modum commemo-
rationis dici debet Oratio pro predictis
ijdein: vel certè positæ sunt ad varietä-
tein. Ibid n. 17.

106 Habitus benedicturi Sacerdotis
erit super pelliceum, & Stola regulati-
ter alba; aliquando violacea presentum
in benedictione coniuncta cum exorcis-
mis ad effugandos da mones. Ad aquam
tamen benedicenda in potest adhiberi
Stola coloris temporis conuenientis. Et
dicitur in Rubricis Ritualis Romani.
tit. 12. num. 3.

107 Stando semper benedicat Sacer-
dos, & aperto capite; inanuque formet
Crucis signum versus rei, ubi est nota
X & item ipsam aspergat in fine tet,
hoc est, in medio, à dextris, & à sinistris.
Ibid. num. 4.

108 Super Altare benedicenda res
collocari poterunt; non autem esculen-
ta, quæ oīnnino super mensam ponen-
da erunt, non in Altari, n. 5.

109 Nunquam omittitur in Domini-
cis aspersio aquæ benedictæ quacumq;
de causa. Ibid. n. 4.

190 Sacerdotis est hæc benedictio, ex Concil. Nannetensi. Si celebraturus est Missam, induat super Albam, Stolam Missæ conuenientem; si aliud est, adhibeat super Cottim Stolam violaceam, ut in Rituali Romano Pauli V. Ibid.

III Facta benedictione & dicta Tertia fit aspersio; sed & ante benedictionem palinorum, seu candelarum, si hæc occurrat in Dominica, fit aspersio, ut supra in proprijs locis dictum est. Sacerdos igitur Celebraturus indutus, post Amictum, Albam, Cingulum, & Stolam, pluviali coloris officio conuenientis, accedit ad Altare. Neque procedit postremus, ut aliqui scripserent; sed medius inter Ministros paratos, ut in Cerem. Episcop. lib. 2. cap. 31. nempè, si cum ijsde cantanda sit Missa. Ibiique in insimo eius gradu genuflexus (ergo etiam genuflectit tempore Paschali, cui Domini causa equiparatur) aspergit Altare & se ipsum; sicuti genuflexus etiam sibi ipsi cineres imponit, ut suo loco diximus. Altare igitur aspergit ter, in medio, versus cornu Evangelij, tū Epistolæ. Quid si in Altari sit exposita Sanctissima Eucharistia, abstineamus ab aspersione Altaris, ea ratione, qua non signatur Altare, ad, In principio. ut dictum est in

Feria Quinta in Cœna Domini. Diaconus quoque tunc similiter debet abstinerere ab osculis asperiorum, & manuum. Postea erectus aspergit Ministros adhuc genuflexos, primo Diaconum, deinde Subdiaconum, & Clerum; interim dicens subinissa voce, & alternatim cum **Ministris** totum Psalmum. *Miserere.* Comitatur enim eam Ministri; Diaconus que eleuat à dextris fimbriam pluvialis. Quod si in predicto *Caremon.* procedit solus Celebrans, hoc ibi iubetur ob reverentiam Episcopi presentis, ut coram eo cum minori pompa Celebrans procedat. *Ibid. n. 11. 12. & 13.*

112 Aspergens non inclinat caput: at Clerum stare decet detecto capite, & aspergenti reuterenter caput inclinare; *Caremon. Episcop. lib. 2. cap. 31.* neque tamen aspersio singulorum fieri debet, sed pluriū simul, tam Cleri, quam populi: & iuxta locorum consuetudinem fiat aspersio laicorum. **Canonici** singulatim aspergi poterunt ad maiorem extundem venerationem; quibus & Celebrans aliquam honoris significationem adhibebit ante, & post totam eorum aspersiōnēm. Quod ne fiat incōgruē à maiori celebrante, statuit *Gregor. XIII. 30.* *Decemb. 1573.* teste *Gennensi in Traxi*

Archiep.cap.55. Roma edita 1610. ne in Ecclesijs H. spaniarum Antistes vel alia persona principalis aspergat Clerum in Dominicis ante Missam; sed eius loco simplex Sacerdos cum super pelliceo, & Stola, & cum Acolythis tantum. Ibidem.

113 Celebrans debet ex praedicto Cæ-
renon. incipere Antiphonam ante as-
persione in Altaris: eodemque modo
intellige Rubricam Missalis, quamvis
postponere videatur Antiphonam. Cō-
uenit enim, ut dicatur, *Asperges*, futuri
temporis, ante aspersione actualem.
Neque nouum videri debet, quod in-
choatur Antiphona genibus flexis: nam
idem prescribitur Episcopo in princi-
pio Synodi in Pontificali Romano, &
in qualibet sessione. Ibid.

114 *Gloria Patri*, &c. omittitur ijs die-
bus, quibus in Missa dici prohibetur;
hæc enim aspersio est quasi initium Mis-
sa. Ibid. n. 14.

115 Celebrans reuersus ad Altare, hoc
est, ad infimum eiusdem gradum. Crea-
mou. Episc. lococitato. Dicit versus: Ostend-
e, & Orationem tenentibus Ministris
librum ante eum. Post Orationem vero,
deponitur Pluuiale, & assumitur Mani-
pulus, cuin Casula pro Missa. Car. Ibid.

QVIN-

QVINTA PARS, SIVE
Additiones.

SACRÆ Reliquiae exponi solent
hinc inde, vel inter candelabra, ut
in Cæremon. Episcop. lib. I. cap. 12. fol. 20.
vel in gradu superiori. Quia in re cau-
dum illud erit, ne viquam supra locum
Sacramenti, praesertim si exponatur po-
pulo, collocentur. Decet enim sedere
Dominum in altiori loco supra seruos
uos, sicuti dicitur de Cruce (Cæremon.
Episc. ibidem) quæ in Altaris medio de-
bet esse præalta, ita ut pes eius aquet al-
titudinem Candelabrorum, & Crux ip-
sa tota candelabris superemineat. My-
stica ratio est; quia Christus, etiam in
Cruce, maior est super omnes populos,
significatos in candelabris. Gauant. tom.
I. p. I. tit. 29. pag. 71. & 76.

2 Sacerdos Celebratūrus Missam, cū
peruenierit ad Altare (*ante quā ad illud
ascendat*) stans ante illius infimum gra-
duum, caput detegit; biretum ministro
porrigit, & Altari, seu Imagine Crucifi-
xi desuper positæ profunde inclinat. Si
autem in eo sit Tabernaculum Sanctissimi
Sacramentii, genuflectens debitam
facit reverentiam. Tunc ascendit ad me-
diun

diū altaris. Rubrica Missalis de ingresso
Sacerdotis ad Altare. Alcoz̄er tract. 2.
gloss. 2. par. 100. Ioan. Carrillo tract. 2. cap.
1. §. 7. sui Car. Acolytor. Andreas Guer-
tero in suo Catechism. Missar. tract. 1. Ru-
br. 2. Gauant. p. 2. tit. 1.

3. Sacerdos facit Confessionem post
infimum gradum Altaris, id est non su-
perā gradus, sed in plāno Cappellæ ad
humilitatem coram Deo magis indica-
dām, par. 2. tit. 2. n. 4. lis. T.

4. Post infimum gradum, * idem signi-
cat quod ante infimum gradum, vel ad in-
fimum gradum. Gauant. ibid. tit. 2. n. 2. &
lit. 9. n. 1. lit. D.

5. Ad Miseratur: Ministri adhuc incli-
nati inanent, sicut ad: Confitor: stant au-
tem ad: Indulgentiam. Ibidem num. 12.
lit. Z.

6. Parenthesis, siue interpositio illa:
Quod semper facit, quando aliquid est be-
ne dicatur: quæ est in Missali in Rubri-
ca de Offert. &c. Intelligitur de mani-
bus tantum, non de oculis eleiādis, qui
post Consecrationem defigendi sunt
potius in Hostiam consecrati. Et ite,
quando utraque manus est libera, hec
earum altera est occupata; ad Hostiam
tenendam, seu Calicem: quod accidit
paucis autem corundem confectionem.

Ne-

Neque enim deponenda est Hostia vel
Calix in eo casu, ut manus iungantur
ad illud verbum: Benedixit. Idem ibidem,
tit.7.n.5.lit. N.

7. Accidit in Missæ ministerio offerri
Sacerdoti Particulam pro co-municâ-
do laico, & oblatione Hostiæ iam fa-
cta; poterit ne illa consecrari? Bonacina
de Euchar. disp. 4. quæst. vlt. pun. 2, num. 6.
videtur negare: sed puto probabiliter
posse consecrari, oblatione eiusdem
mente concepta (non tamen remotius
ab oblatione Hostiæ, puta, iam capta
Præfatione) cùm oblatio materiae pau-
lò post consecrandæ ex communi opi-
nione, non pertineat ad Sacrificij essen-
tiæ. Suarez *disp. 75 sect. 2. & 3. Scortia*
de Sacrific. Missæ lib. 4. cap. 1. num. 3. Ga-
uant. p. 5. tit. II. num. 19.

8. Sacerdos omissens co-memora-
tionem de Sancto, si recordetur in pro-
gressu Missæ, debet eam addere inter
Orationes secretas, & post Co-munio-
nem, licet inter Collectas eam omise-
rit, si opportunè recordetur; interulti-
mas non dicerem, si neque inter secre-
tas dixisse; sed in Sacristia post depo-
sitas vestes supplerem omissa. *Ibid. tit.*
10. n. 16.

9 Rubrica Missalis de Missis votiuis

non derogatur in Pontificali Romano
in Ordinatione presbyterorum, quibus
in fine prescribitur, ut post primā Missam
celebrent alias de *Spiritu Sancto*, de
B. V. & pro defunctis; id enī intelligi-
tur, saluis Rubricis Missalis; alioquin
absolum esset, celebrata prima Missa
in Natali Domini, in tribus Festis sequē-
tibus recitare Missas votivas prædictas,
& pro defunctis, ut patet. *Gauant. in ad-*
dition. ad s. tom. sui Thesauri sac. Rituum.
io Infra Octauam B. M. V. non con-
uenit dicere votivam de eadem; tuin
quia magis colitur B. Virgo cum Missa
de Octaua; tuin quia secunda Oratio
esset de eadem B. V. cuius recitatur offi-
cium; tuin quia fit satis obligationi pro
Missa votiva, si recitetur longior Missa
votiva. *Ibid.*

ii In Missis votiuis priuatis secunda
Oratio est, de quo fit Officium, tertia ea,
quæ secundo loco dicitur in Missa de
Officio; exceptis votiuis B. Mariæ, & de
Apostolis. *Ibid.*

iii Missa de B. Virginie in Sabbato, ra-
tione Officij de eadem, non est votiva,
ut aliqui scripserunt (*Castaldus in Praxi*
lib. 2. sed. 6. cap. 4. num. 2. Pet. Ruiz in suo
Cerem. 2. par. 6. 7. pag. 9. Alcozer tract. I.
glos. 4. pag. 16.) sed præceptiva. Propriè-
tati

igitur illud est votivum, quod est merè voluntarium, & adlibitum sit, sine peccato: neq; propriè Missa de B. V. in Sabbato, ratione officij, quod est in praecapo, potest dici, votiva. Titulus autem de Missis votivis, comprehendit omnes, etiam minus propriè votivas; unde Ecclesia facit de pracepto votivam Missam de eadem Virg. in Sabbatis Aduentus, ubi cantatur Conuentualis Missa; quæ cuin non respondeat Officio, votiva est; non tamen ad libitum, vt omitti queat, ob illud Verbum: Dicitur: in Rubrica Missalis, quod est præceptum. Et confirmatur, quia Missa de B. V. in Sabbato, ratione Officij simplicis, debet cantari post Sextam; votivæ autem post Nonam; ergo non est votiva. Galant. to. 2. sect. 8. cap. 6. & in additionib. ad 1. tom.

13. Oratio pro gratiarum actione secundo semper loco dicitur. Ibid.

14. In Missa de Sancto, qui titulus est Altaris, de quo tamen non recitatatur Officium, sed Missa tantum, ad eiusdem Altare, in die Festo illius (quia non debet omitti Oratio eius, de quo sit Officium) conuenit, vt tertia sit Oratio, quæ alias secundo loco tunc temporis dicenda foret. Et enim hac Missa ex votivo,

& Fe-

& Festivo mixta: ex votivo, quia discor-
dat ab Officio; ex Festivo, quia eo die
obijt Sanctus, de quo Missa; & ideo di-
citur in ea Hymnus Angelicus, Idem ita
dem.

15 Hymnus Angelicus omittitur in
priuatis diebus quando Missa est voti-
ua non solemnis, ut appareat differen-
tia inter Solemnitatem & commemora-
tionem. Si ergo solemnitas adsit aequalis;
vel ratione temporis, plura, quia Sab-
batum dicatum B. Virginis; vel quia eo
die obijt ille, de quo dicitur Missa, quam si
in eius Festo, licet non dicatur Officium,
ut in Ceremoniali suo Petrus Ruyt nota-
uit, in introduct. 2. par. fol. 4. pag. 2. & bene;
vel ratione cause grauis, aut publicae,
conceditur Missis votu[m] Hymnus An-
gelicus. Aestimatur etiam solemnitas,
ratione loci: qua ratione priuilegium di-
citur fuisse datum Sacrosancte Aedi B.
Virginis Lauretanæ, ut ibidem in omni-
bus Missis B. Virginis dici queat Gloria
in Excelsis; & habetur in Synodo ultima
Lauret. tit. 12. num. 4. sub Card. Rom. Ga-
uant. tom. 1. par. 1. tit. 9. n. 4. lit. B.

16 Nomine Paschalis, & Pentecostis.
dies prima duintaxat intelligitur, & co-
muni sensu, usu Romano, & modo lo-
quendi, & ex DD. in materia de Interdi-

130 Regule selectæ

Et. Sylvest. Interdiū s. quāst. s. quāre
Terīz sequentes non sunt exceptæ, licet
sint solemniora Festa, quæ excludunt
alia solemnia, etiam primæ Classis. Mul-
to minus excluduntur alij dies infra
Octauas; de qua re dubitauerē nonnul-
li, ea innoti ratione, quia Octaua reputa-
tur dies unus à Radulpho Tungrensi: quæ
ratio non valet in oīnnibus: & sic in ijs
diebus & similibus potest celebrare in
Altari priuati Oratorij, cui conceditur
**ex priuilegio Apostolico celebratio Mis-
se.** Gauant. in additionib. ad rom. 1.

17 Hausto diligentius sanguine in pri-
ma Missa solemnī, in Natali Domini.
Subdiaconus defert Calicem sine puri-
ficatioio ad credentia in more; inde-
que aliis in sacris in Sacristia in, vbi sup-
posito Corporali decenter seruabitur
vsque ad secundam Missam solemniter,
seu priuatiū celebrandam; tum, ne in-
pediat incensationem altaris in laudi-
bus faciendam: tum, ne inminus reveren-
ter, quām par sit, habeatur in credentia
vsque ad aliam Missam; in cuius initio,
vt aliās, collocari poterit super creden-
tia; desiccata iam, vt creditur, quacunq;
reliqua vini specie. Alij alia; sed saluo
meliori iudicio, hæc Romana praxis vi-
detur congruentior. Idē Gau. in d. addit.

18 In

18 In Dominica Palinarum, nihil est detrahendum, neque mutandum in Orationibus Benedictionis, licet benedicantur rami arborum, non palmarum, nec olivarum rami: quia iij rami arborum succedunt palmarum loco, & à populo eodie vocantur palmæ. Neque Roinæ, ubi saltem oliuæ benedicuntur, non aliæ inferiores arbores, tacentur ea verba in quarta Oratione: *Cæterarumque arborum:* neque est mendaciū, sicuti non est mendacium dicere in Parafœne. *Ecce lignum crucis:* adhibita tunc Cruce argentea à Celebrante. *Idem ibid.*

19 In diebus Maioris Hebdomadæ, in quibus Passiones cantantur, Romæ communior usus est, ut Euangeliſta mediun teneat locum, & illius dexteram ille, qui Christum representat: & in Capella Papæ vius tantum adhibetur liber, in quo tres Cantores singillatim cantant, quæ cantare debent. *Quo* fit, ut Euangeliſta, qui plus alijs cantat, medium quoq; teneat locum. Alij adhibent tres libros, ut coimodius cantent. *Carem.* *Episcop. lib. 2. cap. 21.* me in initio unius tantum libri; & quo ad locum ubi cantandæ sunt, non tollit consuetudinem Ecclesiarum. Non probatur illa distributio Passionis inter Celebrantem, Diacono

num & Subdiaconum, ita ut Celebrans vice Christi loquatur, & Subdiaconus turbatum. Si desint Ministri, solus Diaconus cantare debet totam Passionem; & partem finalēm eiusdem, addito dein de ministerio Subdiaconi, & Acolythorum, ut fit ad Euangelium. *Idem ibidem.*

20 In Parasceue, ut supra annotauimus, Ministri simul adorant Crucem. Diaconus quidem cum Stola sua latiori, quam non deponit usque ad finem Officij, ex Cæremp. Episcop. lib. 2. cap. 26. Subdiaconus autem in Albis, ex usu Capellæ Papalis, & Romano: alij de clero in suo quisque habitu Chorali, calceis tantum depositis, ex laudabili consuetudine. *Ibid.*

21 In Sabbato Sancto arundo soleat ornari floribus, sed ita ornetur, ut apparere ex parte arundo, non baculus, seu quid aliud. *Ibid.*

22 *Ite Missa est*, dicitur cum duplice *Alleluia*, usque ad Sabbathum in Albis inclusuè, in Missis nimirum de Octaua Paschatis; non in ijs, quæ cum paramentis Violaceis sorte debent cantari: puta, Litaniarum maiorum, seu pro publica necessitate: quia duplex *Alleluia*, est proprius ritus Missæ Paschalis, & Ixtitiz. *Ibid.*

23 In Missa de Rogationibus, quæ dicitur sine commemoratione Octauæ Paschatis, dicitur quidem Præfatio Paschalis, sed ea, quæ cum suo cantu dicitur in diebus ferialibus; quia Missa est ferialis, & consequenter neque in fine Missæ adduntur, *Ite Missa est*, duo, *Alle luia*. Certum autem est, quod Festiva Præfatio Paschalis dici non debet; sicut eti non dicitur (*ex Rubricis huius Missæ*) in Litanijs maioribus, *Credo*, neque Præfatio de Apostolis, licet sit Festū S. Mathei. *Communicantes* etiam dicitur, ea ratione, quam attulimus suprà part. I. tit. 12. num. 5. lit. G. *Gauant. in additionib.*

24 Dies tertius, septimus, & trigesimus, sicut etiam Anniversarius, numerari debent à die obitus, seu depositionis, ut patet ex Collectis, in quibus fit mentio depositionis. Nam S. Ambrosius serm. 70. accepit depositionis vocabulum, tamen pro sepultura, quam pro obitu; licet Ecclesia videatur distinguere inter obitum, & depositionem, *in titulo secunda Missæ Defunctorum*. Si contendas distingui, numerabis hos dies à die sepulturæ, quia posteriori luce subiaceat defunctus Ecclesiasticæ cufx; vel seqüere locorum consuetudinem, nisi Testatoris verba aliud sonuerit *Gauant. in additionib.*

25 Omnes Missæ, siue de Sancto, siue de Dominica, aut Feria vel de Requiein, sunt æqualis valoris: cum in qua libet earum idem sit sacrificium & sacramentum Quia in obrem à Sacerdote, ad celebrandum pro Defunctis obligato, & quæ satis fieri potest, si dicat Missam de Sancto, vel de Dominica aut Feria, ac si Missam diceret de Requiein; præci pùe quando Festum sancti est duplex, & Dominica ex solemnioribus Paulus Fraxinellus apud Gauant. tom. 2. ad finem.

26 Quando Missa de Sancto, aut de Feria celebratur pro Defunctis, necesse non est, Collectam dicere pro mortuis. Nam applicatio Missæ non fit in Collectis; sed in Memento: ubi Sacerdos valorem Missæ illi applicat, pro quo sacrificium offerre tenetur: Idcirco necesse non est, Collectas pro Defunctis adiungere. Præterea Pius V. sanctis. memorie, in Bulla confirmationis Missalis Romani præcipit in virtute sanctæ obedientiæ, tam Prælatis, quam omnibus Sacerdotibus (& Concilium Tridentinum ses. 25. decreto de obseruandis, & vitandis in Celebratione Missarum idem statuerat) ut omnes iuxta formam, ritum, & modum eiusdem Missalis celebrent; & nul-

lo modo alijs cæremonijs & præcibus,
quām illis, quæ in eo præscribuntur, vt
præsumant. At sæpè in Missali Collectæ
arbitrio Sacerdotis non permittuntur,
præcipuè diebus Festis: sed particula-
res præsignantur; aut vna tantum dicē-
da est, vt in duplicitibus; ideo tunc non
erit dicenda Collecta pro defuncto, pro
quo Missa dicitur. *Idem Fraxinellus ibi-
dem.*

27 Quamvis utilitates quæ in Missa
de Requiem reperiuntur, facile compē-
fari possint in Missa occurrente de Fe-
ria, aut de Sancto, ex maiori Sacerdotis
deuotione, aut ex intercessione sancti,
de quo celebratur; tamen in die *Obitus*,
maximè præsente corpore defuncti; aut
in die tertio, septimo, vel trigesimo, aut in
Anniuersario solemni, utilior poterit es-
se Missa de Requiem, quām alia; tum,
quia Orationes & alia, quæ in Missa de-
functorum dicuntur, in iseras animarū
in Purgatorio existentiuin clariū de-
monstrant, & circumstantes ad orandū
etiam pro defunctis magis excitare pos-
sunt; tuin, quia prædictæ Orationes Ec-
clesiæ, quæ ordinantur in Missa de Re-
quiem, magis directè petūt, & obtinere
possunt desideratū effectū liberationis
animarū è Purgatorio. *Idem ibidem.*

Regule selecte.

336

Sensus Ecclesiae est, ut Missa coegeret officium, quoad eius fieri potest ex ipsiusmet Ecclesiae ritu & ordine, ut ex ipsiusmet Ecclesiae ritu & ordine colligatur: cui sensui fideles omnes conformari debent. Ex quo sequi videbatur sensu de Requiam, ita amare intelligendos se sic omnino Sacerdos celebrans teneatur; sed civili modo, & morali. Neque enim praeualere debet voluntas laici ordinis ac ritui Ecclesiastico; sed membris suam institutioni Ecclesiae debet apparet, ut eius petitio, ac deuotio sit rationabilis atque conueniens. Gauant. 1923. 1. p. 55. 3. cap. 12. n. 22. Et tom. 2. ad fin.

Rubricari potest de Ecclesie dedicacione, an sit maior, quam Patronus loci seu Titulus Ecclesiae? S. Thomas 1. 1. 4. 1. 1. cap. 1. q. 10. docet, maius esse Festum dedicationis Ecclesiae, quam alicuius sancti; quia in illa recoluntur beneficia loci Ecclesiae collata, quae superant beneficia cum his sancto Donata, quae in eiusdem festo celebrantur. Confirmatur hanc doctrinam ex Rubrica Breuiarij 1. 1. 1. 1. 1. cap. 1. vbi prius recensetur Dedicatio propriæ Ecclesiae, quam Patronus loci seu Titularis Ecclesiae; ergo Missa dicenda erit de digniori, si occurrerint eadem die. Gauant. tom. 2. scđ. 3. cap.

2. cap. 3. num. 7. & sect. 8. cap. 5. num. 2.

30 Occurrentibus dedicatione propriæ, & dedicatione Cathedralis Ecclesiæ eodein die, præferenda esse debet dedicationem propriæ Ecclesiæ ; quare de hac erit celebranda Missa. *Gau. tom. 2. sect. 8. cap. 5.*

31 In dedicatione Ecclesiæ Cathedralis, quæ celebrari debet à clero ciuitatis & Diæcesis, dicitur : *Credo*, etiam extra propriam Ecclesiam ; sicuti fit in dedicationibus Basilicarum Saluatoris, & Apostolorum Petri & Pauli, etiâ extra eorum Basilicas. Ratio est, quia & eodein modo, quo totus Orbis veneratur Basilicas, Cathedralem, alteram Vrbis, hoc est Saluatoris; alteram quasi Cathedralem, neimpè SS. Apostolorum, debet unaquæque ciuitas & Diæcesis, magis, minusve, suam venerari Cathedram; & extra eamdem, in eiusdem gratiam, recitare Symbolum in Missa. *Gauant. in additionib. ad 1. tom.*

32 Celebrans in Missa solenini quando in Altari expositum est Sanctissimum Sacramentum, illud incensatur genuflexus in supremo gradu, ex Rituali Romano, *Gauant in additionib.*

33 Quando finita Missa de Requiem sit Absolutio ; dum secreto dicitur ab

o:nnibus: Pater noster, Celebrans accipit aspersorium de manu Diaconi, & facta profunda inclinatione Crucis, quæ est ex aduerso, Diacono genuflectente, & fimbriam anteriorē Fluialis à dextris sublevante circuēs tumulū aspergit illum, vel corpus defuncti, aqua benedicti, ter à parte dextra, & ter à sinistra. Cùm transit ante dictam Crucem, vel ante Altare, profundè inclinat; ante Sacraimentum genuflectit; Diaconus vero ad Crucem, ad Altare & ad Sacraimentum semper debet genuflectere; ex Rituali Romano tit. de exequijs, pag. 149.

34 * Oscula pacis non prohibentur in Missa, quæ celebratur ad Altare in quo expositum est Sanctissimum Sacramentum; sicuti nec oscula manus Celebrantis post lectam per Subdiaconum Epistolam, & ante Concionem, & Euangeliam; & quando Celebrans, dicit: Pater noster, accipit Patenam de manu Diaconi; quia non sunt ad venerationem tantum, nec oscula tantum reverentia sicuti oscula aspersorij, cochlearis, Thuribuli, Patenæ & Calicis ad Offertoriū, &c. sed habent etiam in se & denotant diuina mysteria. Ibid.

35 * A primis Vesperis Dominicæ de Passione usque ad finem Litaniarum,

que

quæ cantantur in Sabbato Sancto, quāuis Officium & Missa sint ex sole innioribus & colendis, Altaria & Imagines non deteguntur; nec velantur in alijs diebus & temporibus; nec in Missis de Requie in, tam in die obitus, quam in Anniversario alicuius defuncti quantumvis nobilis sit, vel etiam Prælati. Saperet enim contemptum & abusus.
Ibidem.

**T R O S O D I A V E R B O R V M I N
M i s s a l i R o m a n o .**

QVIA Typographorum in curia male positi sunt accentus, & aliquando omisi; verba quæ Missalis sunt propria, & dubiain habere possunt pronunciationem in gratiam minus peritorū Sacerdotum in vnum collegi, ne contingat ullus error deinceps in legenda Missa.

Habent igitur penultimam longam.	Habent penultimam breuem.
Abscide.	Abdenago.
Accersito.	Abscidit.
Aduenit. In introitu Epiphanie.	Abutere.
Allidit.	Achillei.
	Aduocans.

Ana-

Alle-

Lingam hanc per
 multimam.
 Anathema.
 Appare.
 Appetitor.
 Areopagi.
 Barabbas.
 Brauium.
 Cesarxam.
 Candelabrum.
 Circumfodit.
 Comedi.
 Cominiscere.
 Concidet.
 Condolere.
 Confige.
 Consentitis.
 Contorquere.
 Conuenit multitu-
 do.
 Decoris regnum.
 Delibot
 Demolitur.
 Depromat.
 Eadem. *Casus abla-*
tini.
 Elamite.
 Eleazar.
 Elide.
 Eruditur.

Breuem eandem ha-
 bent.
 Alleua.
 Amodo.
 Barsabas.
 Beneplacens.
 Byssino.
 Caligas.
 Circumdabat.
 Circumdabunt.
 Circumdatus.
 Circumdedit.
 Circumuulet.
 Coccinum.
 Commori.
 Computat.
 Concuti.
 Condolens.
 Congeres.
 Damaris.
 Decidet.
 Didymus.
 Dyscolis.
 Eadein. *Casus ne-*
*minatini vel acci-
 satini.*
 Eloqui.
 Epheta.
 Esurit.
 Excolens.

Lén-

Longam habent pe-	Breuerū cādēm hā
nultimam.	bēnt.
Esuritis.	
Exemīt.	Feceritis. In Canō-
Exite.	ne. Secundā persona
Expedita.	Præteritā pefectis sub-
Fulcīt.	iunctiū.
Fulgoris.	Fodere.
Grabatūn.	Galea.
Hostili.	Genesareth.
Hysopo.	Haceldaina.
Idola.	Iacerent in eūm.
Ignito.	Inito,
Iminuta.	Innoua.
Impertire.	Insitum.
Indicens.	Intraueritis.
Innotesceris.	Inuenit, abscōdit,
Institoris.	& vadit.
Intuere.	Invidet.
Libamen.	Lapidas.
Lorica.	Lecytho.
Melotis.	Manahen.
Mendicāns.	Manseritis.
Muniūmen.	Multiūmodis.
Murīx.	Obliuisceris in præsenti tempore in Sexagesima.
Parasceue.	Occidat sol.
Pentecoste.	Paraclitus.
Perimus.	Paropside.
Peripsema.	
Perseueret.	Peragat.

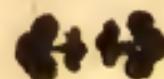
Longam habent pe-	Brenem Eandē ha-
nultimam,	bent.
Posticum.	Peragat.
Prædico, sicut præ	Perfodi.
dixi.	Pollicens.
Præsumit.	Præcauens.
Præuenimus.	Preueni nos.
Profugit nudus.	Profelyti.
Recensita.	Prosequere.
Redundabunt.	Quandiu.
Salubris.	Reditum.
Synapis.	Refoue.
Subiacere.	Renoua.
Subiacete.	Repetitis.
Subrepas.	Salutaueritis.
Succide.	Subbactani.
Sunamitia.	Sedulis.
Tiaris.	Serotinus.
Tritura.	Seruaueritis.
Tucis.	Sigmata.
	Subsequi.
	Sumpseriunus. <i>Ib</i>
	Canonei.
	Suppetunt.
	Sycomorum.
	Syntichen.
	Tibicines.
	Tristega.
	Volueritis.
	Vernundari.

<i>Langam</i> habent p-	<i>Bremem</i> candē ha-
multimam.	bent.
<i>Venimus & noste</i>	<i>Videristu. De Iuda</i>
cuih.	<i>Venimus adorare.</i>
<i>Vouete.</i>	<i>Vtraque crescere.</i>

In Orationibus.

<i>Langam.</i>	<i>Bremem.</i>
Anasthasiæ.	Achillei.
Dixiæ.	Epimachi.
Dorotheæ.	Naboris.
Luciæ.	Nerei.
Soteris.	Timothei.
Theodori.	Theoduli. <i>Longum</i>
Agapiti.	<i>est, sed communiore</i>
<i>Longū est,</i>	<i>loquendi usu corripi-</i>
<i>sed usus communior</i>	<i>tur, quem libenter</i>
<i>habet, ut corripiatur</i>	<i>sequimur.</i>
<i>penultima.</i>	

**D E O O P T I M O
M A X I M O , E T B . D E I -
P A R æ M A R I æ L A V S
O M N I S E T G L O R I A .**

MATRITI
EX TYPOGRAPHIA
REGIA,

Anno M. DC. XXXIII.

OMITTO Q. ET T. A.
M. D. XXXIII. 1633
DONACION MONTO